

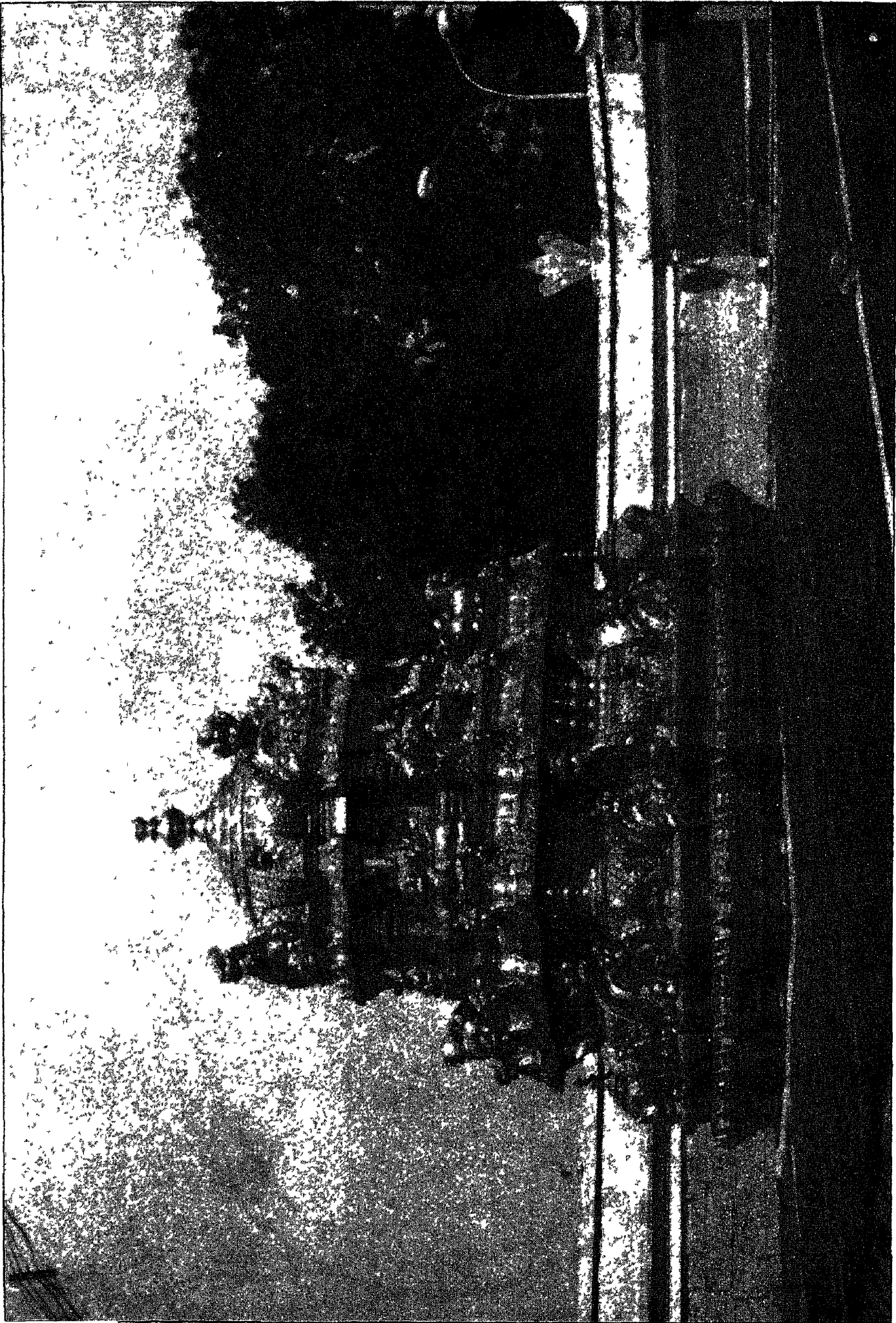
தவம்பர், 1989

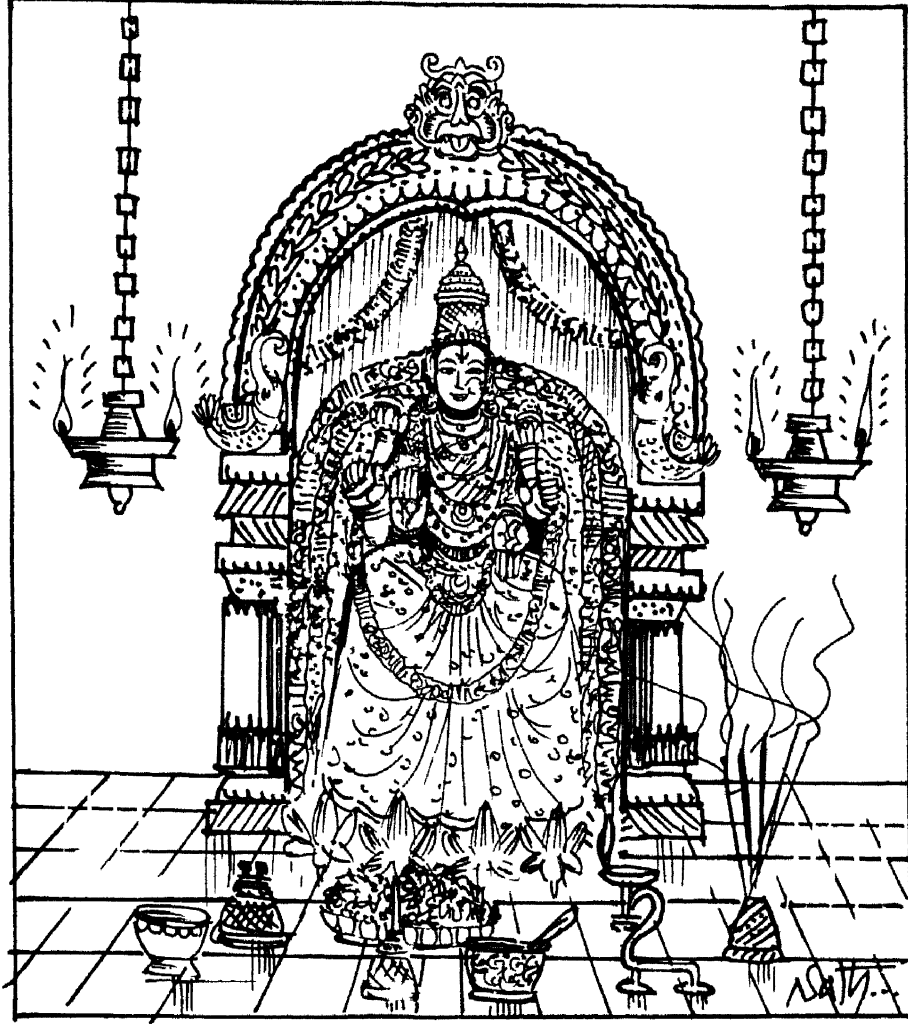
வெய்தகர்

விலை ரூ. 1/-

திருமலைத் தீர்த்தத் தேவஸ்தான சமய அமைச்சு

திவயாபாங்கம் திசளி கருணையேஷு ஸத்தேசிகாதமா
 கூபரம பராபதா: வருஷகிரிபதிம் கூத்ரபந்த்வாதயஸ் தே
 விசுவாசாயா: விதி சிவ முகா: ஸவாதிகாரோபருத்தா:
 மந்யே மாதா ஜட இவ ஸுதே வத்ஸலா மாதருசே த்வம்

தயாதேவியே! நீ ஸதா சார்யரூபத்திலிருந்து திவ்யமான கடாக்ஷத்
 தைப் பண்ணுகிறாய். உன்னுடைய கடாக்ஷம் யார் மீது விழுகின்றதோ,
 அவர்கள் எல்லாம் திருவேங்கடமுடையானை விரைவில் அடைந்து விட்ட
 னர். அவ்வாறு அடைந்தவர்கள் கூத்ரபந்து போன்ற கொடிய பாபிகள்.
 உனது கடாக்ஷத்தைப் பெறாமல் ஜடதாசார்யர்கள் என்று பெயரை வைத்
 துக் கொண்டிருக்கும் பிரமன் சிவன் ஆகியோர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட
 கடமைகளைச் செய்யவேண்டியிருப்பதால் கடுக அடையமுடியவில்லை. அச
 டும் ஸாமர்த்தியமும் இல்லாத குழந்தையினிடத்தில் தாய்க்கு நேசம் அதி
 கம். ஆதலால் எங்களிடம்தான் உனக்கு அதிக வாத்ஸலயம் - பாசம்
 உண்டு என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

தயாசதகம் - 50

ஸப்தகிரி

நவம்பர் - 1989

தனிப்பிரதி ரூ. 1

மலர் 20

வருடச் சந்தா ரூ. 12

இதழ் 6

உள்ளுறை

பக்கம்

இருபத்தைந்தாவது தத்வ பொருள சுருக்கம்	.. 3
ஸ்ரீ அஹோபில கேஷத்ரம்	9
சங்ககால வேங்கடம்	.. 13
தாடிகுகொம்பு அழகர்	... 17
ராஜகோபலின ராஸ லீலை	.. 21
திருமங்கை ஆழ்வாரும் திருஞான சம்பந்தரும்	.. 24
ஸ்ரீ விஷ்வக ஸேனர் !	31
இதிகாச, புராண விநாடி-வினா	.. 33
முதல ஆழ்வார் திருவாகில் இருவா	.. 35
வேண்டும் வரந்தரும் பரஸன்ன வெங்கடேசன	39
திருமாவின் சயனத்திருக்கோலங்கள்	.. 45

அட்டைப்படி விளக்கம்

முன்னாட்டை	ஸ்ரீ பத்மாவதி அம்மையார் சித்திரம் —கே ஜெகதீஷ
முதல் உளாட்டை	தங்க விமானம்
2-வது உளாட்டை	பஞ்சமி தீர்த்தம் - (சக்கர ஸநானம்)
பின்னாட்டை	: திருக்கோயில் உட்தோற்றம்
	ஸ்ரீ பத்மாவதி அம்மையார் திருக்கோயில்- திருச்சாணூர் .

சிறப்பாசிரியர்	அச்சுடுபலர்
திரு. சி.எச். வெங்கடபிராஜா	திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,
I.A.S.,	மேலாளர்,
செயலாட்சித் தலைவர்,	தி.தி தேவஸ்தான அச்சகம்,
தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி.	திருப்பதி.
ஆசிரியர்	பிரதினேக்கு:
திரு. கே. சுப்பராம, எம்.ஏ.	EDITOR,
	"Sapthagiri"
உணையாசிரியர்:	T. T. Devasthanams,
திரு. என். எம். ராமலித்தி, எம்.ஏ.,	TIRUPATI

உங்களுடன்

இந்திய மண்ணைப் பொருத்தவரை சமுதாயமும், சமயமும் வேறுபட்டதல்ல; ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு கொண்டவையுமல்ல. சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி சமயத்தின் மறுமலர்ச்சியின்மீதே கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆம், இறை நம்பிக்கையினை ஆணி வேராகக் கொண்டு இந்திய சமுதாயம் எனும் ஆலமரம், பல கடவுளர் வழிபாடுகள் எனும் விழுதுகளையே பல கிளைகளாகக் கொண்டு விளங்கி வருகின்றது. ஆலமரத்திற்கு அழகே-பலமே அதன் விழுதுகள்தாம். இவ்வகையில் இந்து சமயத்தின் பெருமை பேசுவன பலவேறு தத்துவக்கோட்பாடுகளைக் கொண்ட பல கடவுளர் வழிபாடுகள்தாம். வழிபற்றும் முறைகள் மாறுபட்டாலும், வழிபடும் கடவுளர்கள் வேறுபட்டாலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஏதோ ஒரு சக்தி இவ்வுலக உயிர்களை, இயற்கையை சீராக இயக்கி வருகின்றது. அதனைத்தான் இந்து சமயம் பரம்பொருள் என்று அழைக்கின்றது. அப்பரம்பொருளைத்தான் மாதவனாகவும், மகாதேவனாகவும் முறையே வைணவமும், சைவமும் கொண்டேற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றன. இதில் தவறேதும் இல்லை. ஒரு தாய்க்கு அடுத்த வீட்டுக் குழந்தையை விட தான் பெற்றாக் குழந்தையினமீதுதான் அதிக அன்பும், பாசமும் வைத்திருப்பாள். இது இயற்கை. ஆனால் அடுத்த வீட்டுக் குழந்தைக்கு ஆபத்து நேரிடின், அங்கு பேதம் பார்க்காது அத்தாய் ஓடி வந்து காப்பாற்றுவாள். இது தாய்மை. தன்னிச்சையாக ஒரு தாய்க்கு ஏற்படும் ஓர் உணர்வு. இந்த உணர்வுதான் அத்தாய்க்குப் பெருமை சேர்க்கின்றது. இத்தகு ஒரு பொது உணர்ச்சியினைத்தான் இன்றைய பாரதம் சற்றே இழந்துவிட்டதோ எண்ணத் தோன்றுகிறது. தாய்மை எனும் அந்த இந்து சமயப் பொது உணர்ச்சியினை நாம் மறக்கும் அளவு, நாம் நம் உரிமையை, சுதந்திரத்தை நம் கண் முன்னே நம் சந்ததியினர் இழப்பதைப் பார்க்கும் ஓர் அவல, அபாய நிலையில் தள்ளப்படுவோம்.

வேதங்களோ, இதிஹாஸங்களோ, சமய இலக்கியங்களோ சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சியினைத் தோற்றுவிக்கவில்லை; ஆனால் பின்னால் வந்தவர்கள் பின்னிய குழப்பங்களால்தான் இந்து சமயப் பிரிவுகள் தங்களுக்குள் மாறுபட்டு விளங்கின. இனத்தாலும், இடத்தாலும், மொழியாலும் இயற்கையாகவே பாரதம் கூறுகளாக்கப்பட்டாலும், அது சிதறிடவில்லை; சீரழிந்துவிடவில்லை. மாறாக ஒற்றைக்கால் மண்டபமாக அமையாது ஆயிரங்கால் மண்டபமாக விளங்குகின்றது. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டு உயர்ந்திட்ட இந்த மண்ணில் இப்போது நடைபெறும் சமயப் பூசல்களுக்கும், ஜாதி கலவரங்கள்கும காரணம் வெளியார் எவரும் இல்லை. இம்மண்ணின் மைந்தர்களே தங்கள் கண்களை ஒருவர்க்கொருவர் குத்திக் கொள்கின்றனர். கல்லாமையும், வறுமையும் மக்களை சந்தாப்பவாதிகளுக்கு அடகு வைத்துவிட்டன. இந்நிலையில் எவர்தாம் பொறுப்புடன் செயல்பட வேண்டும் என்ற வினா எழுகின்றது.

சமயத் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், படித்தவர்கள் ஆகியோர் மட்டுமே இதுபோன்ற சமய, ஜாதி பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியும். பதவிகளுக்காக மக்களின் உணர்ச்சியினைத் தங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சிகளை அரசியல் வாதிகள் கைவிடுதல் வேண்டும். குறுகிய மனப்பான்மையுடன், சமய வெறி கொண்டும் தங்களுடைய ஆனமிகத் தாகத்தினைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் முயற்சியினை விட்டொழிந்து, இந்து சமயத்தின் மேன்மை உணர்த்திய சமயப் பெரியோர்களின் தத்துவ அறவுரைகளை, அடிப்படையாக இந்து சமயப் பொதுமை உணர்வுகளை சமயத் தலைவர்கள் மக்களிடையே பரப்ப முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தவன் அமைதியாக வாழ்ந்தால்தான் நாம் நம் வீட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் உண்டிட முடியும் என்பதை உணர்ந்து, கற்றறிந்தோர்கள் தன்னலப்பற்றினை சற்றே தியாகம் செய்து, பிறர்நல நோக்கில்-சமுதாய மேம்பாட்டில் சிறிதே மனங்கொண்டு முடிந்த அளவு ஆக்கப்பூர்வமான முயற்சிகளைக் கையாளுதல் வேண்டும்.

சமய, ஜாதி மற்றும் மொழிப் பிரச்சனைகள் இந்திய மண்ணிற்குப் புதியதல்ல. அதனால் இப்பிரச்சனைகளால் எழும் பிளவிடாவுகளை அன்றே நம் ஆனறோரும், சான்றோரும் உணர்ந்திருந்தனர். இதனை நாம் நம் சமயத் தலைவர்களின் வாழ்க்கையிலும், சமயச் சான்றோர்களின் இலக்கியங்களிலும் காணலாம். 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' எனும் பெருங்கொள்கையினை இந்நிய மண்ணில் விதைத்து அதனை வளராகவும் செய்தனர் அப்பெரு மக்கள். தாங்கள் வழிபடும் கடவுளர்களை உயாததியே பேசினாலும், பிற கடவுளர்களை இகழ்ந்துரைக்கவில்லை. அதுவே அவர்களுடைய சமயப் படைப்பிலக்கியங்களுக்குப் பெருமை சேர்த்தது. நாயனமார்களும், ஆழ்வார்களும் இந்நிய சமயத்தின் இரு கண்களான சைவ மற்றும் வைணவப் பயிரினைத் தங்கள் தோத்திரங்களாலும், பாசங்களாலும் வளர்த்தனர். கருத்து ஒற்றுமைகளும், சொல்லாட்சி அமைதிகளும், கற்பனை வளங்களும் சமயப்பிரிவு பேதமின்றி பல இடங்களில் சைவ, வைணவ இலக்கியங்களில் ஒன்றாகவே அமைந்திருப்பதைப் பார்த்திடும்போது அவர்களதம் சமயப் பொதுமை உணர்வு தெரியவரும். இவ்வகையில் "ஐயப்பசியிலோணமவிட்டம் சதயமிவை, ஒப்பிலவா நாளகளுலகத்திர் எப்புவியும் பேசு புகழ்ப் பொய்கையார், பூதததார், பேயாழ்வார் தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்" என்று மணவாள மாமுனிகள் ஒப்ப கூறியது போல முதலாழ்வார்கள் மூவரும் ஒரே காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்து "தெண்ணீர் வயல் தொண்டை நனகுஞ்சான்றோரு டைத்து" என்று புகழப்பெறும் தொண்டை மண்டலத்தில் பிறந்து, ஒரே நேரத்தில் மாயவனின் லீலாவினோடுதத்தை உணர்ந்து, அவன் திருவருள் கிடைக்கப் பெற்று, அவன் புகழ் பேசும் பாககள் பல புனைந்தனர். அத்தகு அவர்களதம் அந்தாதிப் பாக்களில் சைவ வைணவ சமயப் பொதுமை உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் திருமலையாளை புகழ்ந்து பாடிய அவர்களுடைய சமய நெறி, சமய வெறியாளர்களை நல்வழிப்படுத்தும் எனபதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

வினை தாக்கும் அவ்நெடியோனின் அருட் திறத்தினையும், அவன் திருத்தலப் பெருமையினையும் பொய்கையார் தன் பதினைந்து பாசங்களாலும், பூதத்தாழ்வார் தன் எட்டுப் பாசங்களாலும், பேயாழ்வார் தன் பத்தொன்பது பாசங்களாலும் நேரிடையாகப் புகழ்நதேத்தி, மலர்மங்கை மனாளன் சமயப் பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன் என்பதை உறுதிப்படுத்தி, பிரிவுகளுக்கு வழி வகுக்காமல், இந்து சமய ஒற்றுமைக்கு வித்திட்ட அவர்களதம் அருட்பண்பினை வியந்து, அவாதம் திருவடிகளை இதுபோது வணங்கிவோமாக!

செய்திச் சுருக்கம்

17-9-89 அன்று காலை ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் திருமலைக்கு வருகை புரிந்தார். திருமலையில் சுவாமிகளுக்கு கோயில் மரியாதைகள் அளிக்கப்பட, தி.தி. தேவஸ்தான உதவி செயலாட்சித் தலைவர் திரு. பட்டாபிரெட்டி மற்றும் பெயிஷ்கார் திரு. பி. ராமசந்தரய்யா ஆகியோர்களால் வரவேற்கப்பட்டார்.

இந்தியத் துணைக்குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் சங்கர் தயாள் சர்மா அவர்கள் 14-9-89 அன்று திருமலைக்கு வருகை புரிந்தார். திருமலையில் தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர் திரு. சிஎச். வெங்கடபதி ராஜு, இணை செயலாட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். ரமேஷ்குமார், தி.தி. தேவஸ்தான பொறுப்பாண்மைக்குழு உறுப்பினர் திரு. எஸ். தேவநாதன் ஆகியோர்களால் வரவேற்கப்பட்டார். அன்று மாலை திருச்சாணூர் ஸ்ரீபத்மாவதிதாயார் கோவிலுக்கும் சென்று, தாயாரைத் தரிசித்தார்.

திருமலை ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரசுவாமி கோயிலின் வருடாந்திர பிரம்மோத்சவம் 2-10-89 முதல் 10-10-89 வரை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 6-10-89 அன்று நடைபெற்ற கருடசேவையின் போதும், 9-10-89 அன்று நடைபெற்ற தேர்த்திருவிழாவிற்கும், இதுவரையில்லாத அளவு ஆயிரக்கணக்கான யாத்திரிகப் பொதுமக்கள் திருமலைக்கு வருகை புரிந்தனர். கருடசேவையின் போது உத்சவர்க்கு ஆந்திர அரசின் சார்பில் முதல்வர் திரு. என்.டி. ராமாராவ அவர்கள் பட்டுப் பீதாம்பரத் துணிகளை அளித்தார். அன்றே இந்தியப் பிரதமர் திரு.

ராஜீவ்காந்தி சார்பில் சுமார் ரூ. 40,000 மதிப்புள்ள பட்டுத்துணிகள் உத்சவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இக்கருடசேவை விழாவிற்கு ஆந்திர மாநில மின்துறை அமைச்சர் திரு. பி. சுப்பையா, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் திரு. கே. அப்பள நாயுடு தகவல்தொடர்பு அமைச்சர் திரு. விவேகானந்தா ஆகியோரும் வருகை புரிந்தனர். இதுபோது முதல்வர் திரு. என்.டி. ராமாராவ அவர்கள் திருமலையில் தி.தி. தேவஸ்தானம் நிர்மாணித்த காற்றூலை ஒன்றினை துவக்கிவைத்தார். பின்னர் திருமலையில் தர்மகிரியிலுள்ள வேதவிக்குளான பீடத்தில் கட்டட வளாகம் ஒன்றினைத் திறந்துவைத்தார்.

தி.தி. தேவஸ்தான பொறுப்பாண்மைக்குழுவின் தலைவர் மற்றும் புதிய உறுப்பினர்களாக பின்வரும் பிரமுகர்கள் 7-10-89 . அன்று திருமலைக் கோயிலில் ஆந்திர முதல்வர் திரு. என்.டி. ராமாராவ முன்னிலையில், தி.தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர் அவர்களால் பதவி பிரமாணம் செய்விக்கப்பட்டார்கள்.

தலைவர் :

காலா வெங்கடராவ, எம்.எல்.ஏ.

உறுப்பினர்கள் :

திருவாளர் என. ரங்கசாமிநாயுடு, எம்.எல்.ஏ.
 ,, கே. ஹரிஷ்வர் ரெட்டி, எம்.எல்.ஏ.
 ,, எஸ். ராமசந்திரா ரெட்டி, எம்.எல்.ஏ.
 ,, பாண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.எல்.ஏ.
 ,, டாக்டர் என். தேவநாதன் (சென்னை)
 ,, பி. ராமச்சந்திர ராஜு
 ,, சி. பிரகாஷ் அகர்வால்
 ,, ஆர்.பி. கோயங்கா —கல்கத்தா
 ,, நல்வி சூப்புசாமிசெட்டி (சென்னை)

திருமதி. ஈ. சதாராமம்மா, எம்.எல்.ஏ.
 ,,
 ,,

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான தர்ம பிரசார பரிஷத்தின் சென்னைக் கிளையின் சார்பில் மயிலாப்பூர் அப்பர் சுவாமி கோவிலில் நடந்த நிகழ்ச்சியில் காஞ்சி எஸ். கே. ரங்கமணி பக்தி சொற்பொழிவாற்றினார்.

மேலும், திருவேற்காடு கருமாரியம்மன் கோவிலில்—‘நவக்கிரகநாயகி’ திரைப்பட கதாசிரியரும் பல ஆயிரக்கணக்கான தெய்வீக நாடகங்களை நடத்தியவருவான காஞ்சி எஸ். கே. ரங்கமணியின் தெய்வீக நாடகப்பற்றைப் பாராட்டி, திருப்பதி-திருமலை படிவிழா சங்க பொதுக்காரியதரிசியும்திருப்பதி தேவஸ்தான-தர்ம பிரசார பரிஷத்தின் (தமிழக) அமைப்பாளருமான ஆற்காடு ஆ. செ. நரசிம்மன் அவர்கள், “தெய்வீக நாடகவேள்” எனனும் பட்டத்தை வழங்கினார். மயிலாப்பூர் கபாலீஸ்வரா கோவிலும், லஸ் ஆஞ்சநேயர் கோவிலிலும் தர்ம பிரசார பரிஷத்தின் சார்பில் பக்திநிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

ராணிப்பேட்டையில் கும்பாபிஷேகம்

ராணிப்பேட்டை பஸ்நிலையம் அருகில் புதியதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள வாழக்கரை அம்மன் ஆலய மகாகும்பாபிஷேகம் - காஞ்சிபுரம் உபநிஷத் மடம் பீடாதிபதி ஸ்ரீ அபயானந்தேந் திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இதனை ஆற்காடு ஆ. செ. நரசிம்மன், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் ஆகியோர் முன்னின்று நடத்தினார்கள்.

வடஆற்காடு பையயம்பாடி கிராமத்தில் 6-10-89 அன்று ஸ்ரீ சூக்த பாராயணம் மதுராந்தகம் பட்டாச்சாரியார் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முன்னிலையில் வெகுச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஸ்ரீமத் பி. எஸ். வெங்கடவரதாச்சாரியார் இலவசமாக சம்பாவணை வழங்கி எல்லோரையும் கௌரவித்தார்.

இருபத்தைந்தாவது தத்வ பொருள் சுருக்கம்

முன்னுரை :

தலைப்பைப் பார்த்ததுமே வாசகர்கள், இக்கட்டுரை ஏதோ வேதாந்த பரமாக இருக்கும், இவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளத்தான் அவசியமா என்றும் எண்ணலாம். 24 தத்துவங்களுக்குப் பிறகுதானே 25வது தத்துவம் வரும். எனவேதான் முன்னுள்ள 24 தத்துவங்களையும் மிக சுருக்கமாக விளக்கினால்தான் வாசகர்களுக்கு இக்கட்டுரையைப் புரிந்து கொள்ள சுலபமாக இருக்கும்.

பொதுவாக வாசக அன்பர்களுக்கு இதிஹாசம், புராணம், கவிநயம், காப்பியங்கள் முதலியவைகளைப் படிப்பதில் உள்ள ஆர்வம் போல தத்துவங்களைப் படிப்பதில் அவ்வளவாக இருப்பதில்லை. சுலபமாக புரியும்படியாக எழுதுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு சிலருக்காவது இக்கட்டுரை உபயோகமாக இருக்கலாம் என்பதை மனதில் கொண்டு எழுதப்படுகிறது. மற்றும்

இக்கட்டுரையை எழுத இன்னும் ஒரு முக்கிய காரணமும் உண்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவ அன்பர்கள், பெரிய பெருமாள், பெரிய பிராட்டியார் வாழ்த்திருநாமங்களை சேவா காலங்களில் சேவித்து வருவதை யாவரும் அறிந்ததே. பெரிய பிராட்டியார் வாழ்த்திருநாமத்தின் 6ம் அடியில் வரும் “இருபத்தஞ்சுட்பொருள் மாவியம்புமவள் வாழியே” என்று வருவதை வாசகர்கள் அறியலாம். 6-ம் அடியில் வரும் ‘இருபத்தஞ்சுட்பொருள் மாவியம்புமவள்’ என்பது 25ம் தத்துவத்தை குறிப்பதாகும். எனவே இதன் பொருள் சுருக்கத்தை வாசகர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையே இக்கட்டுரையை எழுதலாயிற்று. தவிரவும் கம்பராமாயணத்திலும் கூட இந்த தத்துவங்களைப் பற்றி

திரு. டி. கேசவ அய்யங்கார்
அல்லார்.

கவிச்சக்கரவர்த்திக் கம்பரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடியால் அப்பாடல்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து அதன் பொருளும் கொடுக்கப்படுகிறது.

“ ஐயஞ்சாகிய தத்துவந் தெரிந்தறிந்தவற்றின்

மெய்யெஞ்சாவகை மேல் நின்று
நினைக்கு மேல் யாதும்
பொய்யெஞ்சாவில் தென்னு
மீதருமறை புகலும்
வய்யஞ்சான்றினிச் சான்றுக்குஞ்
சான்றிலை வழக்கால்”

இப்பாடலை கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் மீட்சிப் படலத்தில்

காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்?

பொதுவாகக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் மேற்கண்ட வாசகம் உபயோகப்படுத்தப் படுகின்றது.

அதன் உண்மைப் பொருள்

ஒருவர் இறந்தால் ஆங்கிலத்தில் BREATHED HIS LAST என்று கூறி வருகிறோம். அதாவது அவனுக்குள்ள கடைசி காற்றையும் சுவாசித்து விட்டான் என்று கூறுவது வழக்கம். ஏனெனில் ஒவ்வொருவருடைய ஆயுளும் அவரவர்களுக்குக் கொடுத்த மூச்சுக்காற்றுகளால்தான் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறதே ஒழிய ஆண்டுகளால் அல்ல. ஆகவே மேற்கண்ட பழமொழிக்கு விளக்கம் பின்வருமாறு :

உன்னுடைய மூச்சுக்காற்று உள்ளபோதே (அதாவது) உடலில் உயிர் உள்ளபோதே உன்னுடைய பாபத்தை தூற்றிவிடு—போக்கிவிடு—எப்படி? பகவன் நாமத்தைச் சொல்லி - குறிப்பாக நாம நாமத்தைப் சொல்லி - என்பதாகும். அதைத்தான் கவிச்சக்கரவர்த்திக் கம்பர் கீழ்க் கண்ட பாடலில் விவரித்துள்ளார்.

நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே
திண்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
ஜன்மமும் மரணமும் இன்றி தீருமே
இம்மையே ராமா என்ற இரண்டு எழுத்தினால்

தொகுத்தவர், யிமலை மணி-சென்னை

பிரம்மா ஸ்ரீராமனைத் துதிப்பதாகக் கம்பர் கூறியுள்ளார்.

பாடலின் பொருள்:

இருபத்தைந்தான தத்துவங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் மேல் இருபத்தாறுவது தத்துவமாய் நின்ற (அதாவது பரம்பொருளாய்) உனக்கு மேலே எதுவும் உண்மையில் கிடையாது என்று உண்மைப் பொருளை அறிந்த வேதங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கு உலகத்திலுள்ள பெரியோர்களும் சாட்சியாக இருக்கின்றனர். ஏனெனில் சாட்சிக்கு வேறு சாட்சி தேவையில்லையன்றே. மற்றொரு பாடல் :

“பகுதியெனறுளதி யாதினும் பழையது பயந்த விசுவாசம் வந்த வினைவு மற்றதற்கு மேல் நின்ற

புகுதி யாவர்க்கும் அரியவப்

புருடனும் நீயும்

மிகுதியுள் பெருமாயினிலால் வந்த விக்கம்”

பொருள் :

எப்பொருளினும் பழமையானதான மூலப் பிருகிருதியென்று உள்ள தத்துவமும் அந்த மூலப் பிருகிருதி தந்த விகாரத்தாலுண்டான காரியங்களாகிய தத்துவங்களும் அந்த தத்துவப் பொருள்களைத்துக்கும் மேலாய் நின்ற எவர்க்கும் கண்ணொர்வதற்கு அரியனான அந்த ஜீவாத்மாவாகிய தத்துவமும் ஆகிய எல்லாப்பொருள்களும் நீயே. மிகப் பரந்ததாக காணப்படுகிற இந்த பிரபஞ்ச தோற்றமெல்லாம் உனது பெரிய மாயையாகிய சங்கல்பத்தால் உண்டான பரபரப்பாம்.

தத்துவ விளக்கம் :

பொதுவாக தத்துவங்களை சிலர் 24 என்றும் 25 என்றும் 26 என்றும் சிலர் 36, 96 என்றும் கூறியிருப்பதாலேயே வாசகர்களுக்குக் குழப்பமேற்படக் காரணமாகிறது. தத்துவங்களைப் பலவிதமாகக் கூறுவதற்கும் இடமளிக்கிறது. அதற்குரிய காரணங்களுமுண்டு. இவைகளை எழுதினால் கட்டுரைவிரிந்து வாசகர்களுக்கு கட்டுரையில் அலுப்பு ஏற்பட்டு விடும் என்ற காரணத்தால் முக்கிய 24 தத்துவங்களைக் கூறி 25வது தத்துவத்திற்கு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

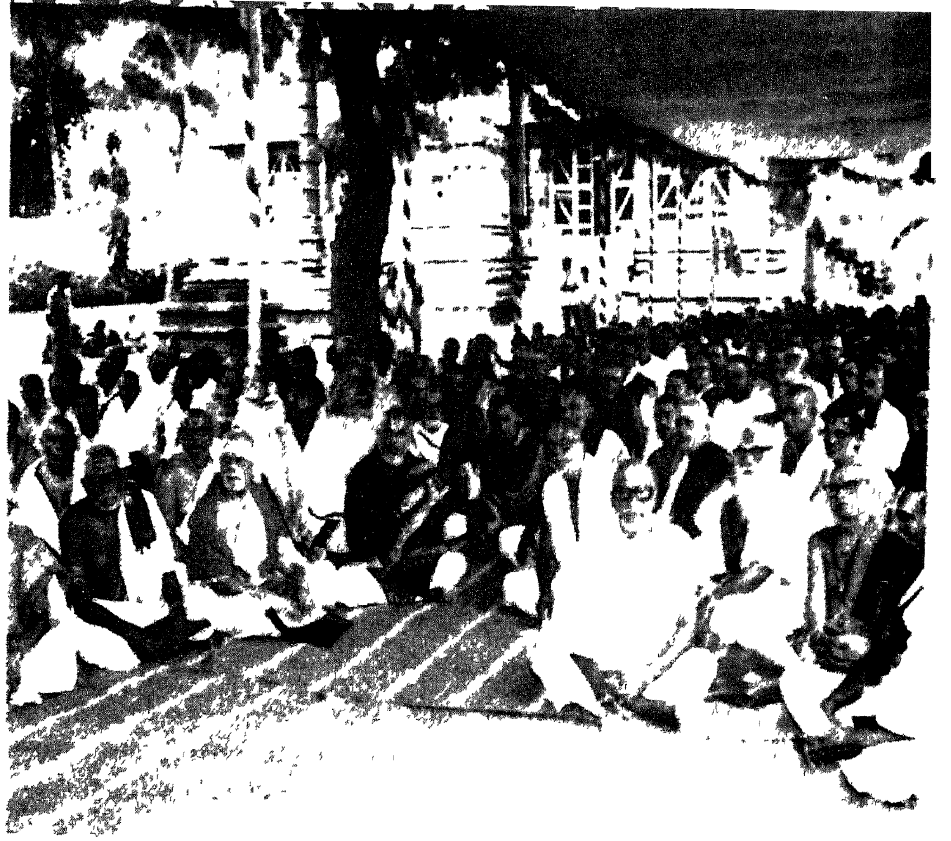
தத்துவங்களைப் பலர் பலவிதமாக சொல்லியிருந்த போதிலும் நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தின்படி தத்துவங்கள், “சித், அசித், ஈஸ்வரன்” என்ற மூன்று தனித் தத்துவங்களாகும். இதையே “தத்வத்ரயம்” என்பர். பரம காரணிய கரான ஸ்ரீ பிள்ளைலோகாசார்யர், “தத்வத்ரயம்” என்ற தனி நூல் அருளிச்செய்துள்ளார். இதற்கு விசிதவாச்சிகாமணியான ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிவர்களும் வியாக்யானம் அருளிச்செய்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு வைஷ்ணவனும் முக்கியமாய் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் ரகஸ்யத்ரயம், தத்வத்ரயம், அர்த்தபஞ்சகம்” ஆகியவைகளாகும். ரகஸ்யத்ரயத்தில் முதலாவதாக இருக்கும் “திருமந்திரம்” என்கிற திரு வெட்டுடெழுத்தின் பொருளை நன்கு அறிந்து கொண்டால் மற்றவைகள் சுலபமாகப்புரிந்து விடும் என்று நம் முன்னோர்கள் கூறியுள்ளனர். (திரு வெட்டுடெழுத்தின் பொருள் சுருக்கத்தை “ஸப்தகிரி” ஏப்ரல் 1986 இதழில் காண்க) சித், அசித், ஈஸ்வரன் என்ற பிரதானமான மூன்று தத்துவங்களையும் நன்கு அறிந்து கொண்டால்தான் அஞ்ஞானம் என்ற அறியாமை நீங்கும் என நம் பூர்வாசாரியர்கள் கூறியுள்ளனர். இங்கு அஞ்ஞானம் (அறியாமை) என்

பஞ்சாரமே ஆத்மா, மனசை ஆத்மா
ப்ராணனே ஆத்மா, புத்தியே ஆத்மா
இந்திரியங்களே ஆத்மா என்றிருப்ப
தும், ஆத்மாவைத் தவிர வேறு சுவ
வரன் என்பது கிடையாது என்ற
அறியாமை நீங்க வேண்டும் என்று
நம்முன்னோர் கூறியுள்ளனர்.

இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லா
அசையும் அசையாப் பொருள்களையும்
நன்கு கவனித்தால் இவைகள்
ஏதோ ஒரு தத்துவத்தில் அடங்கி
இயங்குகிறது என்பது நன்கு புரியும்.
பொதுவாக “ஓம்” என்னும் ப்ரணவ
மானது சகல வேத சாரம என்றும்
இவ்வுலகமும் ப்ரணவத்திலேயே
அடங்கியுள்ளது என்றும் பெரியோர்
கள் கூறியுள்ளனர். நம் லித்தாந
தத்தின்படி தத்துவம் மூன்று. இவை
களை விவரணமாகக் கிணால்
சுவரணை சேர்த்து 26 தத்துவ
மாகிறது என்பர். ப்ரணவத்தி
லுள்ள மூன்றுஎழுத்துக்களில் கடைசி
எழுத்து ‘ம’ என்பதாகும். ஸ்ரீபிள்ளை
லோகாசாரியார், “முமுக்ஷுப்படி”
என்ற நூலில் “திருமந்திரப்ரகரணம்
சூத்திரம் 66ல் மகாரம் இருபத்
தைந்தாம் அக்ஷரமாய் ஞானவாசியு
மாயிருக்கையிலே ஆத்மாவைச்சொல்
லுகிறது” என்று கூறியுள்ளார். பர
மாசார்யரான ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும்
தாம் இயற்றிய லித்தித்ரயத்தில்
ஆத்ம லித்தியில் ஆத்மாவின்
சொருபம் ஆராயப்பட்டு லித்தாந்
தப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்த ‘ம’ என்ற எழுத்தானது
வடமொழி எழுத்துக்களில் படி
க₁ க₂ க₃ க₄ ங ச₁ ச₂ ச₃ ச₄, ஞ, ட₁
ட₂ ட₃ ட₄ ண, த₁ த₂ த₃ த₄ ந,
ப₁ ப₂ ப₃ ப₄ ம என்ற படி
‘ம’ 25வது எழுத்தாக வருகிறது.
இதைச்சுருக்கமாக “க” வர்க்கம் “ச”
வர்க்கம் “ட” வர்க்கம் “த” வர்க்கம்,
“ப” வர்க்கம் என்று கூறலாம். இந்த
வர்க்கங்களின் மூலம் நாம் தெரிந்து
கொள்வது யாது என்று நம் பூர்வா
சார்யர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்
ளனர். அதாவது “க” வர்க்கத்தினால்

அண்மையில் திருப்பதி அருகே உள்ள மங்காபுரம் ஸ்ரீ கல்யாண வேங்கடேஸ்வரர்
கோயிலில் “வேத வித்வத் சதஸ்” ஒன்று தி.தி.தே. ஆதரவில் நடைபெற்றது.
இதுபோது வேத விற்பன்னர்கள் பலர் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்
என்ற பஞ்சபூதங்கள் 5ம், ‘ச’ வர்க்கத்
தினால் கை, கால், குய்யம், வாய் குறி
கள் என்ற கர்மேந்திரியங்கள் 5ம். ‘ட’
வர்க்கத்தினால் மூக்கு, நாக்கு, கண்,
தோல், காது ஆகிய ஞானேந்திரியங்
கள் 5ம், ‘த’ வர்க்கத்தினால் மணம்
சுவை, உரு, ஊறு, ஒலி என்ற விஷ
யங்கள் 5ம், ‘ப’ வர்க்கத்தினால்
மனது அகங்காரம், மகத்து, பிரு
கருதி ஆகிய 4ஐயும் சேர்த்து மொத்
தம் 24 தத்துவங்களுடன் கூடிய பிரு
கருதியின் கார்யாவஸ்தையே சரீர
மாக விளங்குகிறது. இதற்கு ஞானம்
என்ற அறிவு இல்லையென்பதால்
“அசித்” என்றும் சொல்லலாம் என்
பர். முன கூறப்பட்டவர்க்கங்களில்
24 எழுத்துகளுக்குப்பிறகு ‘ம’ என்ற
மகாரம் எழுத்து வருகிறது. முன் 24
எழுத்துக்களினால் கூறப்படும் சரீரத்
தைக் காட்டிலும், அப்பாற்பட்ட
வஸ்து “ஆத்மா” என்பதை இந்த
‘ம’ என்று எழுத்து குறிக்கிறது என்று
கூறியுள்ளார். தவிர இந்த 25வது

எழுத்தான மகாரமானது “மன =
ஞானே, மன = அவபோதனே” என்
கிற தாதுவில் பிறந்து, அத்தாதுவின்
பொருளைக் கொடுக்கிறது. இந்த
மகாரத்தின் பொருளைச் சுவாமி
வேதாந்த தேசிகன், “திருமந்திரச்
சுருக்கு” என்னும் தன் பிரபந்தத்
தின் 5-ம் பாசரத்தில் கீழ்கண்டவாறு
கூறியுள்ளார்.

“தத்துவ மறுநான் கோடு தனியிறை
யன்றி நின்ற
சித்தினை யுணரா தென்றுந்
திரடொகையாகி நின்றீர்
மத்தனை தனிவிடாதே மையிலா
விளக்கமாக்கி
யுத்தம னடிமை யான் உயர்நிலை
யுணர்மி லீரே”

இதன் பொருள் :

சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரஸ, கந்த என்
னும் 5 தன்மாத்திரைகள், மெய்,
வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும்
5 ஞானேந்திரியங்கள், வாய், கை,
கால், குய்யம், குறிகள் என்னும் 5

தற்கும நய ஐததாயங்களை உதவுகிறது. விரிவுக்கு அஞ்சி இத்துடன் விடப்படுகிறது.

முன்னால் கூறப்பட்டுள்ள தத்துவங்களையெல்லாம் எம்பெருமான் தனக்கு ஆபரணமாகவும், ஆயுதமாகவும் அணிந்து கொண்டுள்ளான் என்று ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகள் அதிகார சங்கிரகம் பாசரம் 41ல் கூறியுள்ளார்.

“புருடன் மணி வரமாகப் பொன்னு
மூலப்
பிருகருதி மறுவாக மான்றன் டாகத்
தெருள் மருவாளுறையாக வாங்கா
ரங்கள்
சார்ங்கஞ்சாப காக மனந் திகிரியாக
விருடகங்க ளீரெந்துஞ்சரங்களாக
விருபூத மாலைவன மாலையாகக்
கருடனுரு வாமறையின் பொருளாங்
கண்ணன்
கரி கிரிமே னின்றனைத்துங்
காக்கின்றனே”

இதன் பொருளாவது :

கருடனுடைய சரீரமாய் நிற்கின்ற வேதத்தின் பொருளாக நிற்கும் எம்பெருமான், ஜீவனை (ஆத்மாமை) ரத்னங்களுக்குள் சிறந்த கௌஸ்துப ரத்னமாகவும், அழியாத மூலப் பிரகிருதியை “ஸ்ரீவத்ஸம்” என்னும் மருவாகவும் “மஹத்” என்ற தத்துவத்தை “கௌமோதகி” என்னும் கதையாகவும், “ஞானம்” என்பதை “நந்தகம்” என்னும் கத்தியாகவும், அஞ்ஞானத்தை கத்தியின் உறையாகவும், தாமஸ அகங்காரத்தையும் ஸாத்வீத அகங்காரத்தையும் முறையே “சார்ங்கம்” எனலும் வில்லாகவும், “பாஞ்சஜந்யம்” என்ற சங்குவாகவும், மனதை “சுதர்ஸனம்” என்னும் சக்ராயுதமாகவும், கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து ஆக இந்திரியங்கள் பத்தையும் அம்புகளாகவும், தன் மாதிரை ஐந்து, பூதங்கள் ஐந்து ஆகிய பத்தையும் வனமாலையாகவும்,

(41-ம் பக்கம் பார்க்க)

அண்மையில் திருமலை தர்மகிரியில் ஆந்திர முதல்வர் திரு. என். டி. ராமாராவ் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்ட வேதவிஞ்ஞான பீடத்தினைச் சார்ந்த சிலகுடில்கள்

கர்மேந்திரியங்கள், அப்பு, தேயு, வாயு, பிருதிவி, ஆகாசம் என்னும் 5 பூதங்களும், மனம், அகங்காரம், மஹத், மூலப் பிருகருதி ஆகிய தத்துவங்கள் 4, ஆக தத்துவங்கள் 24ஐக் காட்டிலும், ஜீவன் வேறுபட்டவன். அவ்விதமே ஈஸ்வரனைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன் இங்ஙனம் அசேதன ஈஸ்வரன் தத்துவங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டு நிற்கும் ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை நன்கு அறியாமல் பூதங்கள், இந்திரியங்கள் இவற்றின் குவியலாய் நிற்கும், அசேதனமான சரீரத்தையே ஆத்மாவெனக் கொண்டு அறிவிழந்து கிடக்கும் சேதனாகளே! மகாரத்தின் அர்த்தமாகிய ஆத்மாவை ஸ்வதந்தரன் என்று நினைக்க வேண்டாம். மகாரமாகிய ஆத்மாஞானஸ்வரூபன் என்பதை உணர்ந்து, எம்பெருமானுக்கு அடிமையாயிருப்பதே ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமென்பதைக் கண்டு உஜ்ஜீவியுங்கள். (தேசிகபிரபந்தம் உரை, வங்கிபுரம் ஸ்ரீராம தேசிகாச்சார்ய ஸ்வாமி, ஒப்பிலியப்பன் கோவில்.)

எனவே மகாரத்திற்குரிய பொருள் அறிவுடையதாக இருத்தல்வேண்டும்.

அந்த அறிவு தன்னைத்தான் உணரவும் உணர்வதற்கு சாதனமாயிருக்கும். இதனால் ஞானமயன், ஞானஸ்வரூபியாகவும் இருக்கும் ஆத்மாவை ‘ம’ காரம் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீஉலகாசார்யரும் கூறியுள்ளார்.

ஸ்வாமி தேசிகனின் பாசரத்தில் வரும் தன் மாத்திரை என்பதை மட்டும் சுருக்கமாக விளக்கப்படுகிறது. தன் மாத்திரை என்பது ஒரு வஸ்துவானது தன் நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு வேறொரு வஸ்துவாக மாறும் நிலைக்குமுன் உள்ள இடைநிலைதான் தன் மாத்திரை எனப்படும். உதாரணம் காட்டி விளக்குவோம். பாலைக் காய்ச்சி தயிர் ஆவதற்கு பிறை ஊற்றுகிறோம். சிறிது நேரம் கழித்துதான் பாலின் தன்மை மாற ஆரம்பிக்கும். ஆனால் முழுவதும் தயிராக ஆவதற்கு அதிக நேரம் ஆகும். இந்த இரண்டுக்கும் உட்பட்ட பாலின் இடைநிலைக்குத்தான் தன் மாத்திரை என்று பெயர். இவ்வாறே ஒரு பூதம் மாறி வேறு பூதமாக மாறுவதற்கு பூதத்தின் தன்மை உருவாகி, பூதத்தின் தன்மையையும் உணர்வ

ஸ்ரீ அஹோபில கேஷத்ரம்

ஸ்ரீ அஹோபில கேஷத்ரமானது காநூல ஜில்லாவில் சிறுவல தாலுகா விலுள்ள ஒரு பாடல் பெற்ற விஷ்ணு ஸ்தலம். திருப்பதிக்கு வடக்கே இந்த வைஷ்ணவ கேஷத்ரத்தைக் காட்டிலும் உத்தரவுடமான கேஷத்ரம் கிடையாது. இந்த கேஷத்ரமானது நல்ல மலைத்தொடரின்மேல் உள்ளது. இந்த மலைத்தொடரின் சிரோபாகத்தில் ஸ்ரீ திருப்பதியும், மத்திய பாகத்தில் ஸ்ரீ அஹோபிலமும், நுனி பாகத்தில் ஸ்ரீசைலமென்ற சிவ கேஷத்ரமும் இருக்கின்றன. இம் மூன்று புண்ய கேஷத்ரங்களும் இம் மலைத்தொடரின்மீது இருப்பது பற்றித்தான் இம்மலையுக்கு 'நல்ல மலை' என்று பெயர் ஏற்பட்டது போலத் தோன்றுகிறது.

திரு இல பாஷ்யம்-திருக்குடந்தை.

இந்த அஹோபில கேஷத்ரமானது ஸ்ரீரங்காதி திவ்ய கேஷத்ரங்களுடன துலயயோக கேஷமமாக பரிகணனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிய வருகிறது.

அதாவது ஸ்ரீ முஷ்ணம், வேங்கடாசலம், ஸாளகராமம், நைமிசாரணயம், தோதாதரி, புஷ்கரம், நரநாராயணசரமம், ஸ்ரீரங்கம், வருஷபாத்ரி, நாராயணகிரி, அனந்தசயநம், பிலவாசலம், திருக்குறுங்குடி, மலயாசலம், ஹரசாபஹரம், விமஹாதரி, அஹோபிலம் ஆகிய இப்பதினேழு கேஷத்ரங்களும் பகவானுக்கு நித்ய வாஸத்துக்குத் தகுந்த ஸ்தலங்கள்.

அஹோபில நருணிம்ஹணைச சுற்றிலும் மூன்று யோசனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இவ்வேஷத்ரமானது, கயா, ப்ரயாகை, காசி இவைகளைக் காட்டிலும்

மூன்று மடங்கு அதிகமான மெனமையுடன் கூடியது என்பது உண்மை. பித்ருக்களை திருபதி செய்வதற்காக கயைக்குப் போக வேண்டும். தனசரீரத்தை விட்டுவிடுவதற்காக கங்கைக்குப் போக வேண்டும். தன்னைக் காப்பாற்றக்கூடிய மந்தரோபதேசத்திற்காக காசிக்குப் போக வேண்டும். இம்மூன்றுக்கும் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஒன்றுக்குப் போனால் போதுமானது.

காசி கேஷத்ரத்தில் ஒருவன் ஆயிரம் யுகம் வஸிப்பதும், ப்ரயாகை கேஷத்ரத்தில் இருபது யுகம் வஸிப்பதும், கயா கேஷத்ரத்தில் நூறு யுகம் வஸிப்பதும், ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் ஒரு தினம் வஸிப்பதற்கு ஸமம்.

கயா கேஷத்ரத்தில் பதினாயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்வதும், ப்ரயாகை கேஷத்ரத்தில் லக்ஷம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்வதும், காசி கேஷத்ரத்தில் இரண்டு லக்ஷம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்வதும், ஸ்ரீ அஹோபில கேஷத்ரத்தில் ஒரு கவளம் அன்னதானம் செய்வதற்கு ஸமம் ஆகும்.

ஸ்ரீ அஹோபில கேஷத்ரத்தில் தானம் செய்யப்பட்ட த்ரவ்யம் அணுவளவாக இருந்த போதிலும், சிறிய ஆலமரத்தின் விதையானது, பெரிய மரமாவதுபோல, மேருபர்வதத்தினளவு வருத்தியாகின்றது. பஞ்சமஹா பாபங்களையும் பஸ்மமாக அழிக்கக்கூடிய இந்த அஹோபிலமென்ற மஹாமந்திரம் காலையில் எழுந்தவுடனே மூன்று தரம் சொல்லத் தகுந்தது. உத்தமமான நான்கு அக்ஷரமாய் நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் தரக்கூடியதாய்,

ப்ரஹ்மாவின் ஸூஜிக்கப்பட்டதாய் மிருக்கின்றது

கருடாசலம்

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த திவ்ய கேஷத்ரத்தில் கருடாசலம் என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற ஒரு மலை இருக்கின்றது. இந்தப் பர்வதத்திற்கு இப்பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் பின்வருமாறு: முன் ஒரு புண்யமான க்ருதயுகத்தில் கச்யபரின் புத்ரரான கருடன தன் ககபனாரின் நியமனத்தில் பேரில அஹோபில கேஷத்ரத்திலிருக்கும் இம்மலையில் உக்ரமான தபஸை செய்தார். இந்த உக்ரமான தபஸை தேவதைகள் எவ்வளவு கெடுக்கப் பார்த்தும் அவர்கள் க்ருஷி பலிக்கவில்லை. கடைசியாய் சரிய: பதியான பகவான், கருத்மானுக்கு ப்ரஸன்னராய், கருதமானின் திருவுள்ளப்படி அவருக்கு இரண்டு வரங்களை அளித்தார். முதலாவது வரம்: 'இது முதல், என்னைத் தேவரீருக்கு வாஹனமாகக் கொள்ளும். ஜகதில் உள்ள சராசரங்கள் ஸர்வத்திற்கும், ஆதாரமாகிய தேவரீருக்கு வாஹனமாக இருத்தல் பெரும்பேறு.'

இரண்டாவது வரம்: 'உந்த மலையில் வெகுதூரமாய் நான் வஸித்து வந்தேன். தேவரீரைக் குறித்து தவம் புரிந்து இங்கே ஸித்தி பெற்றேன். ஆகையால் இதற்கு என்னுடைய பெயரை வைக்கக் கடவீர்.'

பவநாசிநியின் தென்கரையில் இருக்கிற பர்வதத்திற்கு அது முதல் கருடாசலம் என்று பெயர் உண்டாயிற்று.

வேதாசலம்:

வேதாசலம் என்று பெயருடைய பர்வதம் கருடாசலத்திற்கு ஓர் அங்க

மாக இருக்கின்றது. இந்த பர்வதத் திற்கு இப்பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் பின்வருமாறு:

முன் ஒரு கருதயுகத்தில் துஷ்ட புத்தியையுடைய க்ருரன ஸோமகன் என்று ஒரு ராக்ஷஸன் இருந்தான். இவன் தன் பராக்ரமத்தினாலே ப்ரஹ்மாவின்மீது இருந்து வேதங்களை அபகரித்துக் கொண்டு போய்விட்டான். தனக்குக் கண்களும் தனங்களுமான வேதங்களைப் பறி கொடுத்த சதுர்முகன் க்ருணை சோர்ந்த கண்களைப் போலே நீர்க்கிடை, நிலக்கிடை அறியாதே மிகவும் கஷ்டப்பட்டான். வாணசரம தர்மங்கள் ஸரிவர நடக்காமல் போயின. அப்பொழுது சரிய: 'பதியாகிய பகவான ஸோமகன் என்ற ராக்ஷஸனைக் கொன்று ப்ரஹ்மாவுக்கு மறுபடியும் வேதங்களைக் கொடுத்தா. வேதங்கள் தங்களுக்கு அடிக் கடி ஏற்படும் கஷ்டங்களிலிருந்து ஒருவாறு நிவ்ருத்தியடையவேண்டியதற்காக பகவானைக்குறித்துக் கடும் தபஸ் செய்தால். வேதங்களின் தபஸினால் ப்ரஸன்னான ஸ்ரீ ந்ருஸிமஹன், வேதங்களின் முன்னே தோன்றி அவைகளுக்கு ஒரு நாளும் ஒருவித அவமானமும் உண்டாகப் போகிறதில்லை என்றும், எவர்கள் வேதங்களை நிந்திக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் பாஷண்டிகள் என்றும், இது ஹாஸ, பிராண, ஸமருதிகளைக் காட்டிலும் வேதங்கள் மேன்மையுடன கூடினவைகள் என்றும் வரமளித்தான்.

இதுவுமில்லாமல் இது முதல் இந்தப் பாவதம் வேத பர்வதம் என்ற பெயருடன் விளங்கப் போகிறது என்ற வரதையுள் அளித்தார் ஸ்ரீ ந்ருஸிமஹன்.

அசலச்சாயமேரு.

கருடாசல, வேதாசல மத்தியில் அசலச்சாயமேருயென்ற பெயருடன் கூடின பாவதம் ஒன்று இருக்கிறது.

பவநாசிநீ:

அசலச்சாயமேரு என்ற பாவதத்தின் மத்தியில் ஜ்வாலாந்ருஸிமஹன் ஹிரண்யகசிபுவின் ஸம்ஹாராத்த மாகவும், ப்ரஹ்மாதனை ஸம்ரக்ஷிப்பதற்காகவும், ஹிரண்யகசிபுவின் க்ருஹஸதம்பத்தில் தோன்றினார். கோடி ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியுடன் கூடின ஜ்வாலாந்ருஸிமஹனுக்கு சாந்தி உண்டாவதற்காக தேவகணங்கள் மூன்று லோகத்திலும் பெருகி வருகிற கங்கையை அழைத்துக் கொண்டு வந்து மிகுந்த பக்தியுடனும், ப்ரீதியுடனும் திருமஞ்ஜனம் செய்து வைத்தார்கள். அந்த தீர்த்தம் வெகு பயங்கரமாய் மேற்குதிக்கு நோக்கிப் பெருகி வருகிறது.

ஸாவ தீர்த்தங்களுக்குள் பவநாசிநீ மிகவும் உததமமானது. ஒருவன் ஸ்ரீ அஹோபில கேஷத்ரத்திற்குப் போய், பவநாசிநியையும் லேஸித்து விட்டால், கோடி ஜன்மங்களில் பண்ணிய பாபங்களெல்லாவற்றிலுமிருந்தும் விடுபட்டவனாக ஆகிறானென்பதில் சந்தேஹமே கிடையாது. ஜநங்களின் ஸம்ஸார துக்கத்தைப் போக்கி பரிசுத்தமாக்குவதால் 'பவநாசிநீ' என்று பெயர் வந்தது

ஒரு புண்ணிய நதியில் மற்றொரு புண்ய நதியை பரசமஸிக்கக்கூடாது எனபது சாஸ்தரஸித்தம். ஆனால் கங்கையையும் பவநாசிநியையும் அப்படிப் பிரசிம்ஸிக்கலாம் என்று ஒரு புராண ஸ்லோகத்தால் தெரிய வருகிறது.

இந்த பவநாசிநீ தீர்த்தகரையில் தான காவலத் என்னும் மஹாமுனிவா பகவானைக் குறித்துக் கடும் தவம் புரிந்து, பகவான ப்ரஸன்னமாய் அவருடைய கருபைக்கு பாதரபூதராயினார்.

இந்த புண்ய நதியில் பதினமூன்று புண்ய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவன:

ந்ருஸிமஹ தீர்த்தம், லக்ஷ்மண தீர்த்தம், சங்க தீர்த்தம், சுதாசன

தீர்த்தம், தாரா தீர்த்தம், வைநாயக தீர்த்தம், ராம தீர்த்தம், பீம தீர்த்தம், வராஹ தீர்த்தம், குத தீர்த்தம், கஜ குண்டம், பைரவ தீர்த்தம், ரதத குண்டம்

இவைகளைத் தவிர இன்னும் அநேக தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன.

நவ ந்ருஸிமஹ கேஷத்ரம்

ஸ்ரீ அஹோபிலத்திற்கு நவ ந்ருஸிமஹ கேஷத்ரம் என்ற ஒரு பெயர் உண்டு. அந்த திவ்ய தேசத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் ஒன்பது ந்ருஸிமஹ மூர்த்திகளின் திருநாமங்களாவது 'ஜ்வாலா ந்ருஸிமஹன், அஹோபிலந்ருஸிமஹன். மாலோந்ருஸிமஹன் என்கிற ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிமஹன், கரோடாகார ந்ருஸிமஹன், காரஞ்ஜ ந்ருஸிமஹன், பார்க்கவ ந்ருஸிமஹன், யோகாநந்த ந்ருஸிமஹன், சதரவடந்ருஸிமஹன், பாவந ந்ருஸிமஹன் ஆக ஒன்பது திவ்ய ந்ருஸிமஹ மூர்த்திகள். இப்படிப்பட்ட ஒன்பது ந்ருஸிமஹன் ஸந்நிதிகளில் மூன்று கீழ் அஹோபிலத்திற்கு ஸமீபத்திலும் மற்ற ஆறும் மேல் அஹோபிலத்திற்கு ஸமீபத்திலும் இருக்கின்றன.

கீழ் அஹோபிலம்.

கீழ்ஹோபில தேவாலயம் மூன்று பராகாரமுள்ளது. வெளி பராகாரம் கோபுரதவார சேஷமாய் நிற்கிறது. இரண்டாம் பராகாரம் பாதிக்குமேல் நிலைத்துநின்று மிகுதியான பாகம் ஜீர்ணித்திருக்கிறது. முதல் பராகாரம் முழுவதும் நிலைத்திருக்கிறது ஸன்னதியின் முன் மஹா மண்டபம் உயர்ந்த வேலைப்பாடுடன் கூடிய ஸ்தம்பங்கள் நாட்டிக்கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்தம்பங்களினுடைய வேலைத்திறம் மிகவியக்கத்தக்கது. ஸந்நிதி வீதி எனபது இருபுறமும் மண்டபம் அமைந்து மத்தியிலும் மண்டபங்களுடன் கூடியிருக்கின்றது. முற்காலத்தில இரண்டாம் பராகாரத்தைச் சுற்றி அநேக க்ருஹங்

கள இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. ஸநநிதியின் மண்டபம் விஜயநகரம் மஹாராஜாவான கிருஷ்ணதேவராயனால் கட்டப்பட்டது. இவா காலம் கி. பி. 1509-1529. அந்த ஸமயத்தில் இந்த அஹோபிலம் திவயாஸ்தானத்தில் ஏழாவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய 'சதலேகிநீலேகநரநுகுண கவிதாதுரந்தர கவிதாக்கிக கணமரவ ஸ்ரீவணசடகோப யதீந்தர மஹாதேசிகன்' எழுந்தருளியிருந்தார். இவ்வழகிய சிங்கரின் ஆஸ்தான காலம் கி. பி. 1512-1521. இதில் வருத்தயதியான ஸ்ரீலக்ஷ்மி ந்ருளிம்ஹனையும் அவரிடத்தில் காஷாயாதிகளை ஸ்வீகரித்த ஸ்ரீமதாதிவணசடகோப யதீந்தர மஹாதேசிகனையும் பரதிமா ரூபமாய ஸேவிககலாம். இந்த மண்டபம் முடிவதற்கு முன் அரசன் காலஞ் சென்ற படியால், இது முடிவை அடையாமற் போய் விட்டது போலும் இந்த ஸநநிதியிலுள்ள பகவான், ஹிரண்யகசிபுவினால் ஸமுதரத்தில் தள்ளப்பட்டு மலையினால் மூடப்பட்ட ப்ரஹ்மலாதனுக்கு எதிரில் வந்து தோன்றின 'பரஹ்லாத வரதன்'. இவரது வைபவம் ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் பிரஸித்தம். இவர் இந்த க்ஷேத்ர மாஹாத்மயத்திற் சொல்லப்பட்ட ஒன்பது ந்ருளிம்ஹர்களில் சோந்த வரல்லர், இவர் வேங்கடாசல மாஹாத்மய பரதிபாததியா, ஆகாச ராஜ புத்திரியாய் அவதரித்த பத்மாவதிக்கும் ஸ்ரீ நிவாஸனுக்கும் வைவாஹிக மஹோதஸம் நடந்தபொழுது பிராட்டி பகவதாராதந பூர்வகம் ததீயாராதம் பண்ணித் தன்னைப் பாணிகரஹணம் பண்ணிக்கொள்ளுமாறு வேண்ட ஸ்ரீ நிவாஸனும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ந்ருளிம்ஹனை அங்கு எழுந்தருளப் பண்ணி ஆராதித்துத் ததீயாராதத்தை நடத்திப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டதாக அப்புராணங்கூறும்.

இச்சநநிதியின் தெற்கிலுள்ள மண்டபத்தில் இப்பொழுதும் ஸ்ரீ நிவா

ஸன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இம் மண்டபத்தைக் கயான மண்டபம் என்று இப்பொழுதும் வயவஹரிக் கிருக்கள். இந்தக் கலயாண மண்டபம் 64 தூண்களுடன் கூடியது. இது 14-வது நூற்றாண்டில் 'கொண்ட வீடு ரெட்டிகளால்' கட்டப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மண்டபத்தில் தான நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்கள் ஸங்கலபமஹோத்ஸவம் நடத்தின ஸமயத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ந்ருளிம்ஹன் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவ்விடத்தில் (1) ஸநநிதி கோனேரி, (2) ஆழ்வார் கோனேரி, (3) லஞ்சா கோனேரி என்று மூன்று தீர்த்தமுள்ள கோனேரிகள் இருக்கின்றன. (1) ஸநநிதி கோனேரி நன்றாய் கட்டப்பட்டு நான்கு பக்கங்களிலும் மண்டபங்களுடன் கூடினதாயிருக்கிறது. (2) ஆழ்வார் கோனேரிக் கரையின்மீது நம்மாழ்வார் ஸநநிதி ஒன்று இருக்கின்றது. இந்த கோனேரியில் முன் காலத்தில் தெப்போதஸம் நடந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

கீழ்ஹோபிலம் ஸநநிதிக்கு வெளியில் ஒரு ஜயஸ்தம்பம் காணப்படுகிறது. இதன் விவரம் பின்வருமாறு: 'ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸநநிதி 1577-வது வருஷத்தில் துருஷ்கர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டது ஆலயத்திற்குள்ளிருந்த சகல சொத்துக்களும் அபஹரிக் கப்பட்டன, அப்பொழுது 'ஹாணடி' என்று சொல்லப்படும் சைவர்களும் இந்தக் காலயத்தில் துருஷ்கர்களுக்கு மிகுந்த ஸஹாயம் செய்தார்கள். ஆனால் ஆராதநாதிகள் மாத்திரம் நிறுத்தப்படவில்லை. ஸேவார்த்திகளாக வருபவர்களிடமிருந்து பெரியதொரு வரிவசூல் செய்து கொண்டு அதனால் ஏராளமான த்ரவ்ய ஸம்பாதனைத் தைச் செய்து வந்தபடியால் துருஷ்கர்கள் ஆராதனைத் தை நிறுத்துவதை உசிதமாக எண்ணவில்லை. இப்படிசிறுநீரற்றக் குறைய ஏழு வருஷங்கள் கழிந்தன: அப்பொழுது இந்த அஹோபிலம்

திவ்ய ஆஸ்தானத்தில் பதினேராவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவணசடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாஸ யதீந்தர மஹாதேசிகனின் காலமாக இருந்தது இம் மஹானின் ஆஸ்தான நிவாஹ காலம் கி. பி. 1559-1598. இவர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ந்ருளிம்ஹனிடமிருந்து ஸ்வப்நத்தில் ஓர் ஆஜ்ஞையைப் பெற்றவராய், அப்பொழுது பெண்கொண்டாவில ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்த ரங்கராயரெனனும் விஜயநகரம் மஹாராஜனிடம் போய், (இவ்வரசன் காலம் கி. பி. 1575-1586). 'மஹாராஜனே! திருமலை ராஜா என்றும், வெங்கிடராஜா என்றும் உம்மிடம் இரண்டு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தக்க ஸைந்ய ஸஹாயத்துடன் நம்மோடு அனுப்ப வேண்டும். அவர்கள் ஸ்ரீ அஹோபிலத்திலிருக்கும் துருஷ்கர்களை அடித்துத் துரத்திவிட்டு முன்போல அந்த ஸநநிதியை நம்முடைய ஸவாதீந்ரு செய்து கொடுப்பார்கள். இப்படி பகவான் நமக்கு ஆஜ்ஞாபித்திருக்கிறார்' என்று சொல்லவே அந்த மஹாராஜன் மிகவும் ஸந்தோஷம் அடைந்து தானே அந்த யுத்தத்திற்குப் போக வேண்டுமென்கிற எண்ணத் தனக்குத் தீவிரமாக உண்டாகையிலும், பகவதாஜனின் இலலையெனனுங் காரணத்தால், தன்னுடைய உத்ஸாஹத்தை அடக்கிக் கொண்டு தன்னுடைய அதிகாரிகளான அவ்விருவரையும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமப்படி சதுரங்க ஸைந்யத்துடனும் மஹார்க்கங்களான உபஹாரத்துடனும் ஸ்ரீ அஹோபிலத்தை நோக்கி அனுப்பினான். அந்த அதிகாரிகள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை ஸேநையத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போய், ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் துருஷ்கர்களுடன் யுத்தஞ் செய்து, அவர்களை அடித்துத் துரத்திவிட்டு ஸநநிதியை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு மீண்டும் ஸ்வாதீனம் செய்து கொடுத்தார்கள். இந்த ஜயத்தைப் ப்ரஸித்தம் செய்வதற்காக ஸ்ரீ அழ

கியசிங்கரும் அவ்விடத்தில் ஒரு ஜய ஸ்தம்பமான சரித்திரத்தையும் சிலையில் எழுதி வைத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து வைத்த மஹாராஜனுக்கு பாரிதோஷி கமாக ஒரு பரிவட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸாதித்தருளினதாக தெரிய வருகிறது. இந்த சிலா சாஸநம் 1584-ம் வருஷத்தில் எழுதப்பட்டது என்று அந்த சாஸநத்திலிருந்தே தெரியவருகிறது.

இக்கீழ்ஹோபிலத்திலுள்ள உத்ஸவர் 'ப்ரஹ்லாத வரதன்'. மூலபேரம் ஸ்ரீ நருஸிம்ஹன். இவ்விடத்திலே தான், நவந்ருஸிம்ஹ ஸந்நிதிகளைச் சேர்ந்த உத்ஸவ பேரங்கள் அநேகம் தக்காலம் எழுந்தருளப் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன.

கீழ் அஹோபிலத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள ஸந்நிதிகளாவன. (1) பார்க்கவ ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (2) யோகா நந்தந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (3) சதரவட ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி. மேலஹோபிலத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள ஸந்நிதிகளாவன: (1) காரஞ்ஜந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (2) ஸ்ரீ அஹோபில ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (3) மாலோலன் என்ற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (4) ஸ்ரீ வராஹ ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (5) ஜ்வாலா ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி, (6) பாவந ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி.

இந்த திவ்ய ஸந்நிதிகளின் பரபாவம் புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. பரகாரமும், இப்பொழுது இருக்கிற ப்ரகாரமும் இவ்விடம் காட்டப்படுகிறது.

1. பார்க்கவ ந்ருஸிம்ஹன் :

கீழ் அஹோபிலத்திற்கு இரண்டு மைல தூரத்தில மஹா புண்யமான பார்க்கவ க்ஷேத்ரமும், ஒரு நாளும வறறுத்தும் லோகத்தை எல்லாம் பரிசுத்தம் செய்யக் கூடியதுமான பார்க்கவ தீர்த்தமும் இருக்கின்றன.

அந்த தீர்த்தத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள ஒரு மலையில் பார்க்கவ ந்ருஸிம்ஹன் ஸாவாபீஷ்ட பலப்ரதராக இருந்து ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த மலையில் அக்ஷய தீர்த்தமென்ற ஒரு புண்யதீர்த்தம் இருக்கிறது. இதன் கரையோரங்கள் இன்றைக்கும் மிகவும் அழகாய் இருக்கின்றன.

“பார்க்கவ க்ஷேத்ரமென்று பெயருடைய ஒரு க்ஷேத்ரம் இருக்கின்றது. அது ஸவர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிற புண்யகரமான ஒரு ஸதலம். அங்கேதான் மூன்று லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கிற அக்ஷய தீர்த்தம் இருக்கின்றது. அதன் கரையிலுள்ள பர்வதத்தில பகவான் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் ஸேவை ஸாதிக்கிறார்” என்று இங்குள்ள பகவத் ரூபத்தையும், இந்த புண்யக்ஷேத்ரத்தையும் விளக்கும் சுலோகங்கள் புராணங்களில் விளங்குகின்றன.

இங்கே நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரால் நள வருஷத்தில் திருப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இங்கேயிருந்து 41-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் தீர்த்தம்கீழ்ஹோபிலத்திற்கு குழாய்கள் மூலம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றது. ஜனங்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கிய இம்மஹானிடத்தில் நாம் என்றைக்கும் க்ருதஜ்ஞதையுடன் கூடியிருக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

2. யோகாநந்த ந்ருஸிம்ஹன் .

கீழ் அஹோபிலத்திற்கு ஆகநேயத்தில (தென கிழக்கு) சுமார் ஒண்ணரை மைல தூரத்தில யோகாநந்த ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி இருக்கின்றது. இங்கே பகவான் யோகப பட்டையுடன் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இவா பரஹ்லாதாழ்வானுக்கு யோகாப்யாஸத்தை பண்ணி வைத்த படியால் ‘யோகாநந்த ந்ருஸிம்ஹன்’ என்று திருநாமம் இவருக்கு ஏற்பட்டது.

மேலும், “வேதாசலம் என்று சொல்லப்பட்ட பாவத்திற்கு

மேற்குப் பாகத்தில் லக்ஷ்மீ இருக்கும் இடத்திற்கு சமீபத்தில் தென்திசையை நோக்கிக் கொண்டு பகவானான யோகாநந்த ந்ருஸிம்ஹன் மஹாத்மாவான ப்ரஹ்லாதனுக்கு யோகாப்யாஸத்தை செய்து வைத்தார். அது முதல லோகங்கள் அவரை யோகாநந்தா என்று சொல்லுகின்றன. அதற்கு வாயு திக்கில பகவானான ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் யோகாநந்த ரூபியாய்க் குகையில் பரகாசிகிறார்” என்றும் புராணத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

3. சதரவட ந்ருஸிம்ஹன் .

கீழ் அஹோபிலத்திற்கு சுமார் ஒண்ணரை மைல தூரத்தில் சதரவட ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதி இருக்கின்றது. இங்கே ஸ்ரீ பகவான் இந்திரன் முதலிய தேவதகளால் நித்யம் சேவிக் கப்பட்டவராய்க் கொண்டு, கிழக்கே திருமுக மண்டலத்துடன் ஸேவை ஸாதித்துக் கொண்டு, லோகத்தை அநுக்ரஹிக்கிறார். இந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் ஸௌஷ்டவம் மறற எட்டு ந்ருஸிம்ஹமூர்த்திகளுக்கும் கிடையாது. சத்ரவட க்ஷேத்ரம், இந்திரன் முதலியவர்களால் ஆசர யிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இங்கே பகவான் கீழ்த்திசையை அநுக்ரஹித்துக் கொண்டு, ந்ருஸிம்ஹரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

மேல் அஹோபிலத்திலுள்ள ஸந்நிதிகள்.

1. காரஞ்ச ந்ருஸிம்ஹன் :

இந்த ஸந்நிதி கீழ் அஹோபிலத்திலிருந்து மேல் அஹோபிலத்திற்குப் போகும் வழியில் பவநாசினீ என்னும் புண்ய நதிக் கரையில், ஒரு நல்ல உத்யானவந்ததின மத்தியில், மேலஹோபிலத்திற்கு ஒண்ணரை மைல தூரத்திலிருக்கின்றது. இங்கே பகவான் சார்ங்கத்தோடும், சககரத்தோடும் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்துடன்

(37-ம் பக்கம் பார்க்க)

சங்ககால வேங்கடம்

(வட வேங்கடம்)

ஊக்கத்திற்கு மறுப்பு :

சென்ற இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ள பேராசியர் அய்யங்கார் அவர்களின் அகமான முடிவில் சாரமற்றுப் பதாசுத் தோன்றவில்லை சங்கப்பாடல்களை ஆழ்ந்து கற்போர் விழவினைக் குறிப்பிடும் பல பாடல்களைக் காண்பர். கிட்டத்தட்ட தமிழகத்திலுள்ள எல்லாச் சிற்றூர்களும் விழவு மலிந்திருந்தனவாகவே கூறப்பெற்றுள்ளன. ஆண்டுதோறும் வரும் விழாக்கள், பருவந்தோறும் வரும் விழாக்கள், சமூக சமய தொழில் அரசியல் பற்றிய பலவேறு விழாக்கள் ஆண்டுதோறும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருப்பதைச் சங்கப்பாடல்களில் கண்டு மகிழலாம்.

“வதுவை விழவிற்புதுவோர்க்
கெல்லாம்”
(புறம-372)

என்ற புறப்பாட்டடியால் திருமண விழாக்களும்,

“முந்நீர் விழவின நெடியோன”
(புறம-9)

என்பதனால் கடல தெய்வத்திற்கெடுக்கப்பட்ட விழாக்களும் கூறப்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம் ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகிவருங்கால் மக்கள் அதில் நீராடிப் “புதுப் புனல் விழவு” கொண்டாடல் பரிபாடில் (பரிபா. 6, 7, 10, 11, 12, 16, 20, 22 இவை வையைப்பற்றிய பாடல்கள்) குறிப்பிடப்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். புறநானூற்றில் அரசியல் அல்லது போர் விழாக்கள் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன.

“போரெதிர்ந தெனனை போருகளம
புகினை
கலலென பேரூர் விழவுடை
யாங்ஙன”
(புற-84)

(எனனை-தலைவன்: பேரூர்-பெரிய ஊர்; விழவு-போர் செய்தற்கெடுத்த விழா).

என்ற அடிகளில் ஐத்தகைய விழா குறிப்பிடப்பெற்றிருத்தலைக் காணலாம்.

குறுந்தொகையிலும் விழாவினைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணக்கிடக்கின்றன.

“விழவு முதலாட்டி” (குறும்-10)
என்ற சொற்றொடரைக் காண்க. இது தலைவி இல்லறம் நிகழ்த்த வந்த பின்பே தலைவனுக்குச் செல்வம் உண்டாயிற்று என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

“உடுத்தும் தொடுத்தும் பூண்டு
செரி இயும
தழையணிப் பொலிந்த ஆயமொடு
துவனறி

விழவொடு வருதி நீயே ..
.....
பெருநலக் குறுமகள் வந்தென
இனிவிழ வாயிற் றென்னும் இவ்
வூரே”
(குறும்-295)

என்ற பாடலாலும் தலைவி வந்த பிறகே விழவு அயர்த்தருகிய செல்வ நிலை தலைவனுக்கு உண்டாயிற்று என்பதைக் காணலாம்.

“காதலர் உழைய ராகப் பெரிதுவந்து
சாறுகொள் ஊரின் புகலவனே”
(குறும்-41)

(சாறு-விழா)

இதில் தலைவன் தலைவியுடன் இருத்தலால் விழாக்கொண்ட ஊரின் மகிழ்வதைப்போல அவள் மகிழ்கின்றாள் என்ற குறிப்பினைக் காணலாம்.

“இலங்குவனை நெகிழ்ச் சாஅ யானே
உளனே வாழி தோழி சாரல
தழையணி அல்துல மகளி ருளளும்
விழவுமேம பட்டவென நலனே”
(குறும்-25)

பேராசியர், டாக்டர் ந. சுப்புரெட்டியார்
சென்னை.

மேற்கூறிய கருத்து இப்பாடலிலும் வருதல் காண்க.

இங்ஙனம் ஊர்கள் ஆண்டுதோறும் விழாக்களுடன் பொலிந்தனவாகக் கூறுதல் சங்கப் பாடல்களின் மரபாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். அகநானூற்றில் வரும்,

“அழியா விழவின் அஞ்ச வரு
முதூர்”
(அகம்-115)

(அழியா விழவு-என்றும் நீங்காத விழா)

என்ற அடியும், புறநானூற்றில் வரும்

“மடியா விழவின யாணர் நன்னாட்டு”
(மடியா=நீங்காத)

என்ற அடியும், ஆண்டு முழுவதும் விழா நீங்காத ஊர் குறிப்பிடுதலைக் காணலாம். இந்த விழாப்பற்றி குறிப்பு,

“வேறுவேறு யார்ந்த முதுவாய்
ஒக்கல

சாறு அயா முதார சென்று தொக
காங்கு”

(பட்டின-வரி 214-215)

(சாறு-விழா)

என்று பட்டினப்பாலையிலும்,

நிறு அடங்கு தெருவின

சாறு அயா முதார

(சிறுபாண்-வரி-201)

என்று சிறுபாணற்றுப்படையிலும் வருகின்றது. சிறுதூர்களும் விழா வினாள் பொழிந்தனவாகக் குறிப்புகள் உள்ளன.

“விழவு அகலு ளாங்கண சீறார்”

(புறம்-65)

என்ற புறப்பாட்டுக் குறிப்பினையும் காண்க. ஒவ்வோர் இல்லமும் விழவுடன் பொலிந்ததாகவும் குறிப்பு உள்ளது.

“மாடந் தோறும் மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும்
பலவே”

(புறம்-34)

(மைவிடை-செம்மறிக்கிடா)

எனபதனால் இதனை அறியலாம். இங்ஙனம் இல்லந்தோறும், ஊர்தோறும், நாடு முழுவதும் விழாககள் மலிந்திருந்த செய்தியைச் சங்கப்பாடல்களில் காணலாம்.

எனவே, விழாபற்றிய குறிப்பு வேங்கடத்திற்கு மட்டிலும் சிறப்பாக அமையவில்லை என்பதனை அறிய வேண்டும். அன்றியும் பேராசிரியர் அய்யங்கார் அவர்கள் காட்டிய பாடலில் (அகம்-61) இவ்விழாக்கள் சமயச் சார்புடையவை எனபதற்கு யாதொரு சான்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, சங்க காலத்தில் சமயத்தின் அடிப்படையாகவோ வேறு காரணம் கருதியோ திருப்பதி புகழடைந்திருந்தது என்பதற்கு நம்பகமான சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வேங்கடம்—பெயர் விளக்கம்:

சங்ககால வேங்கடத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு அதாவது வட வேங்கடத்தைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு ‘வேங்கடம்’ என்று சொல்லின் பொருள் துணை செய்கின்றது. ‘வேங்கடம்’ என்ற கூட்டுச் சொல் (compound word) ‘வேம்’ ‘கடம்’ என்ற இரண்டு சொற்களாலாயது வேம் + கடம் = வேங்கடம் என்றாயிற்று. ‘கடம்’ என்பது பாலை நிலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

“பெயன் மழை துறந்த புலம்புறு

கடத்துக்

கவைமுட் கள்ளிக்—காய்விடு கடு

நொடி

துதைமென் தூவித் துணைப்புறவு

இரிக்கும் அத்தம்”

(குறுந்-174)

(துறந்த - பெய்யா தொழிந்த; புலம்பு உறு-தனிமைமிக்க; கடம்-பாலை நிலம்; காய்விடு-காய் வெடிகுடும்பொழுது; கடுநொடி-கடிய ஒலி; துதை-நெருங்கிய; புறவு-புறக்கள்; இரிக்கும்-நீங்கச் செய்யும்)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் ‘கடம்’ என்ற சொல் பாலையைக் குறித்தமை காண்க. சிலப்பதிகாரத்திலும்,

“கடம்பல கிடந்த காடுன கழிநது”

(சிலப். காடுகாண-அடி 90)

கடம்-காட்டாகத்து நெறி)

என்ற அடியிலுள்ள ‘கடம்’ பாலை நிலத்து வழியினைக் குறிக்கின்றதைக் காண்க. ‘கடம்’ என்பதற்கு உரையாசிரியர் ‘அருஞ்சரம்’ என்று பொருள் கூறுவர். பிங்கலத்தை ‘கடம்’ எனபதனை ‘மலைச்சாரல்’ என்று கூறும்.

“புறவணி கொண்ட பூநாறு கடத்

திடை”

(நற்-48)

என்ற நற்றிணை அடியில் ‘கடம்’ என்பது ‘புதர்கள் அடர்ந்த காடு’ என்ற

பொருளில் வந்துள்ளது. ‘வேம்’ எனபது ‘எரிதல்’ என்ற பொருளையுடையது. எனவே, ‘வேங்கடம்’ என்பது ‘கொதிகின்ற நீர்ந்த சுரம் அல்லது மலைச்சாரல்’ என்றுபொருள் பட்டுப் பாலை நிலத்தைக் குறிக்கின்றது. கலித்தொகையிலும்,

“வெவ்விடைச் செலன்மாலை ஓழக

கத்தா! இவ்விடை

.....

அனனார் இருவரைக்

காணிரோ பெரும!

காணும் அலலேம்

கண்டனம் கடத்திடை

ஆண எழில அண்ணலோடு

அருஞ்சரம் முன்னிய”

(கலி-9)

என்ற பாடற்பகுதியிலுள்ள ‘கடம்’ என்ற சொல் ‘பாலை நிலம்’ என்ற பொருளிலேயே வருகின்றது. இனி, தமிழ் கூறு நல்லுகத்திற்கு வடக்கே யுள்ள நிலப்பகுதியின் இயல்பினைக் காண்போம்.

பேராசிரியர் அய்யங்கார் குறிப்பு:

இந்த நிலப்பகுதியின் இயல்பினை இவ்வாறு தம் நூலில் குறிப்பிடுவர். ‘கிழக்கு மலைத்தொடர்கள் தமிழகத்தின் வட எல்லையில் கடற்கரை ஓரமாகச் சென்று கிருஷ்ண நதியைத் தாண்டியதும் பல இணைத் தொடர்களாகப் பிரிந்து செல்லுகின்றன. அவற்றுள் கிருஷ்ண நதிக்குத் தென்பாலுள்ள தொடர்களில் தென திசையை நோக்கி சென்னைக்கு 13° வடகுறுகை (North Latitude) நீண்டு செல்லும் மூன்று இணைத் தொடர்கள் எடுப்பாகப் புலனாகின்றன அவற்றுள் கடற்கரைக்கு அண்மையிலுள்ள தொடர் கிட்டத்தட்ட நேராகச் செல்லும் ஒரே தொடராக அமைந்துள்ளது. இரண்டாவது தொடர் ஒழுங்கற்ற முறையில அமைந்த குன்றங்களின் தொகுதியாகும். அவையும் கிருஷ்ண நதியை ஒட்டித் தொடங்கி காநூலுக்குக் கீழ்ப்பகுதியில் சென்று கடப்பை

மாவட்டத்தில் அரை வட்ட வடிவமான பகுதியில் சிதறிக்கிடக்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு பகுதி 'சேஷாசல மலைகள்' என வழங்கப்பெறுகின்றன ஆயினும் மேற்குறிப்பிட்ட பகுதி தொடாகளில், முக்கியமானதொடர் தென்திசையில், மேலும் கடற்கரையை நோக்கிச் சென்று சென்னைக்கு வடக்கில் சில மைல்கள் தொலைவிலுள்ள பொன்னேரி வரையிலும் பரவியுள்ளது. மேலும் ஒழுங்கற்ற நிலையிலும் தாழ்வான உயரத்திலும் உள்ள இன்றொரு தொடரகர்னாடக பீடபூமியின் அடிப்பகுதியினின்றும் தொடங்கி, வடதிசையாகச் சென்று அனந்தபுரம், கர்நூல் மாவட்டங்களில் சிதறிய நிலையில் அமைந்துகிடக்கின்றது. இவற்றுள் நடுப்பகுதியில் அமைந்துள்ள மலைகூட்டங்கள் கர்நூல் மாவட்டத்தில் 'நல்ல மலைகள்' (நல்கொண்ட) என வழங்குகின்றன. அவை அங்கிருந்து தென்திசையை நோக்கிச் சென்று ஓர் ஒற்றைத்தொடர் வடிவத்தில் திருப்பதி, காளத்தி இவற்றின் அருகிலுள்ள மலைகூட்டங்களைச் சந்திப்பது போல அமைந்துள்ளன. ஆகவே, இந்த மலைகள் சென்னைக்கு அரைபாகை (Degree) வடக்கில் ஓர் எல்லைப்புறம்போல் அமைந்துள்ளன. பொன்னேரி அருகிலுள்ள கடற்கரை வரையிலும் கீழ்த்திசையை நோக்கி நீண்டு பரவி தமிழகத்தின் எடுப்பான வடபுற எல்லைபோல அமைந்து கிடக்கின்றன".

மிகப் பழங்காலத்திலுள்ள விசாகப்பட்டினத்தருகில் கடலிருப்பதுபோல, கிழக்குப் பக்கத்தில் மலைகட்கு அருகில் அது இருந்தது. இன்று கிழக்குப் பக்கத்தில் கடலுக்கும் மலைகட்கும் இடையிலுள்ள குறுகலான கடற்கரைப்பகுதி தொலகாப்பிய காலத்திற்கு 2500 அல்லது 3000 ஆண்டுகட்குப் பிறகு புதிதாக உண்டாகியிருத்தல் வேண்டும்; அல்லது இன்றுள்ள கடற்கரைக்குக் கிழக்கி

லிருந்த மலைகளைக் கடல் விழுங்கியிருத்தல் வேண்டும். கிழக்கு கடற்கரையிலும் மேற்கு கடற்கரையிலுமுள்ள கடற்கரைகட்கு உட்படத்துச் சென்றது எனபது சிறுகாக்கைப் பாடினியரின் பாடற் பகுதியால் உறுதியாகின்றது. கடலுக்கும் மலைகட்கும் நேரிட்ட போரினைக் கற்பனை நயந்தோன்றக்கூறும் பாடற்பகுதி இது

“வடதிசைமருங்கின் வடுகுவரம்பாகத்
தென்திசை யுளரிட டெஞ்சிய

முன்றும்

வரைமருள புணரியொடு பொருது

கிடந்த

நாடியில வழக்க நானமைமின

கடைக்கண்

யாபின திலக்கணம் அழைதுவன

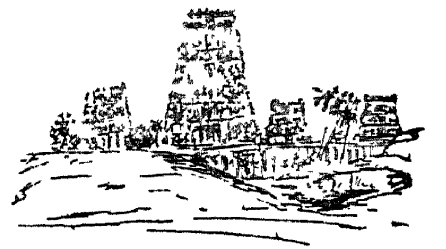
முறையே”

இதில் வடதிசைக்கண் ஆந்திர நாடு வரம்பாகக் கூறப்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

வடக்கில் கிருஷ்ண நதிக்கும் துங்கபத்திரை நதிக்கும் வடபெண்ணை நதிக்கும் சற்றுத் தெற்கில குன்றுகளும் மலைத்தொடர்களும் குழந்தநிலப்பகுதி தென்னிந்தியாவில் மிக வெப்பமான பகுதியாகத் திகழ்வதை இன்றும் காணலாம். சுற்றுப்புறத்திலுள்ள சுறபாறைகளிலிருந்து அதிகரிக்கப்பெற்றுப் பரவும் கோடைக்காலக் கதிரவனின் வெப்பம் 120° லிருந்து 125° F வரையிலும் எட்டுகின்றது. இப்பகுதிகளில் கதிரவனின் வெப்பத் தாக்குதலால் மரிப்பவர்களைப்பற்றியும் நாம் அடிக்கடிக் கேள்விப்படுகின்றோம். கோடைக்காலத்தில் மக்கள் பெரும்பாலும் பகல் நேரத்தில் இல்லத்தைவிட்டு

வெளிக்கிளம்புவதில்லை. நம் உடலிலுள்ள ஈரம் வெப்பமான காற்றினால் உறிஞ்சப்பெறுவதால் நண்பகலில் வரட்சி மேட்டு உடலில் ஒருவித எரிச்சல் தோன்றுவதை உணர்கிறோம். ஆகவே, வறண்ட தன்மையுடைய இப்பகுதி சங்க நூல்களில் குறிப்பிடப்பெறும் 'வேங்கடம்' என்ற நாட்டுப் பகுதியைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பதை அறியலாம். அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட இருப்புப் பாதைகளின் காரணமாக இப்பகுதியிலுள்ள ஒரு சில நகரங்களைத் தவிர, ஏனைய பகுதிகள் யாவும் நின்றும் பிற்போக்குத் தன்மையுடையனவாகவே காண்கிறோம். அண்மைக்காலம் வரையில் இப்பகுதி கிட்டத்தட்ட ஆண்டுதோறும் வறக்கத்தாலும் கொள்ளை நோய்களாலும் பீடிகப்பெற்றிருந்தது. ஏதோ மழைக்காலத்தில் இப்பகுதியிலுள்ள ஆறுகளிலும் ஓடைகளிலும் வெள்ளம் பெருகி வழிந்தாலும் அது சமவெளிப் பகுதியைவிட மிகவும் தாழ்ந்திருப்பதால் அவை புரணத்திற்குப் பெரும்பாலும் பயன்படுவதில்லை. ஆயினும், தற்காலத்தில் சிறு சிறு அணைகளை அமைத்து நீர்த்தேக்கத்தை உண்டாக்கும் திட்டங்களால் இப்பகுதியைச் சார்ந்த பெரும்பாலான இடங்கள் கணிசமான அளவுக்கு மாற்றங்கள் அடைந்து வருகின்றன. நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு இப்பகுதியில் நல்ல முன்னேற்றங்களைக் காணலாம்.

(தொடரும்)

திருப்பதி வேங்கடாஜலபதி அஷ்டகம்

(பிரம்மஹீ சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதா அவர்கள் அருளிய திருப்பதி ஸ்ரீவேங்கடாஜலபதி அஷ்டகம்.)

1. வருஷகிரி மந்திர மன்மத ஸுந்தர
ஸங்க ஸுகந்தர கம் ரதனோ
நதஜன ஸங்கர பகதவ ஸங்கர
துஷ்ட புரந்தர் துங்கதனோ!
ஸரித முநி கந்தர தாரித மந்தர
வாரித ஸங்கர வாமதனோ
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸுநிவாரயமே ||

2. கரத்ருத பங்கஜ லோக ஸிவங்கர
ஸாது ஹ்ருதம்புஜ வாஸரதே
கமலஜபூஜித காந்தி ஸுபூரித
கஞ்ஜ ஸுமாவ்ருத காந்ததனோ |
கலிமல தூஷித காவலசீக்ருத
து: நிராஸக வேதபதே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸுநிவாரயமே ||

3. தஸமுக நாஸன தைவத பாலன
பக்த ஜனுவன கார்யமதே
கலிமல வாரண கௌஸ்துப பூஷண
கோடி ரவிப்ரப காமநிதே |
ஸுகமுநி ஸம்ஸ்துத வேங்கடநாயக
ஸோக நிவாரக தேவபதே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸுநிவாரயமே ||

4. ஸுக முநி நாரத வந்தித தந்தித
தைவத ஸேவித லோகபதே
துரித நிக்ருந்தன துர்மதி கண்டந
துஷ்ட நிஷுதந ஸக்தமதே
திநகர ஸநநிப திவ்ய ஸுகுண்டல
மணடித ரத்ன க்ரீடஹரே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸு நிவாரயமே ||

5. கடக விபூஷித வேங்கடநாயக
ஸங்கட வாரக லோகபதே
ப்ரதிதின மாகத பக்தஜனாபித
விந்த ஸுபூரித பாண்டபதே
கரக மலோஜ்வல பதம ஸுதர்ஸன
ஸங்க கதாயுத மோக்ஷபதே

ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸு நிவாரயமே ||

6. தஸஸத ராஜத கும்ப முகச்யுத
கந்த ஜலாபலுத ஸ்ரீததனோ
கநக மயாவ்ருத வஸ்த்ர ஸமாவ்ருத
பில்வ தளாச்சித ஸௌம்யதனோ |
ப்ரணத ஜனுவன பாலன தீக்ஷித
ரம்ய ரமாமுக தத் தத்ருஸே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸு நிவாரயமே ||

7. கபில முனிஸ்துத பூஜித ஸங்கர
பூஜந லப்த விவாஹ ஹரே
கலியுக தைவத காமித தாயக
பக்த மனோரத கல்பதரோ |
த்ருசி மதி தாயக பூத ஜத்ரய
புத்ர பலப்ரத தீந நிதே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸு நிவாரயமே ||

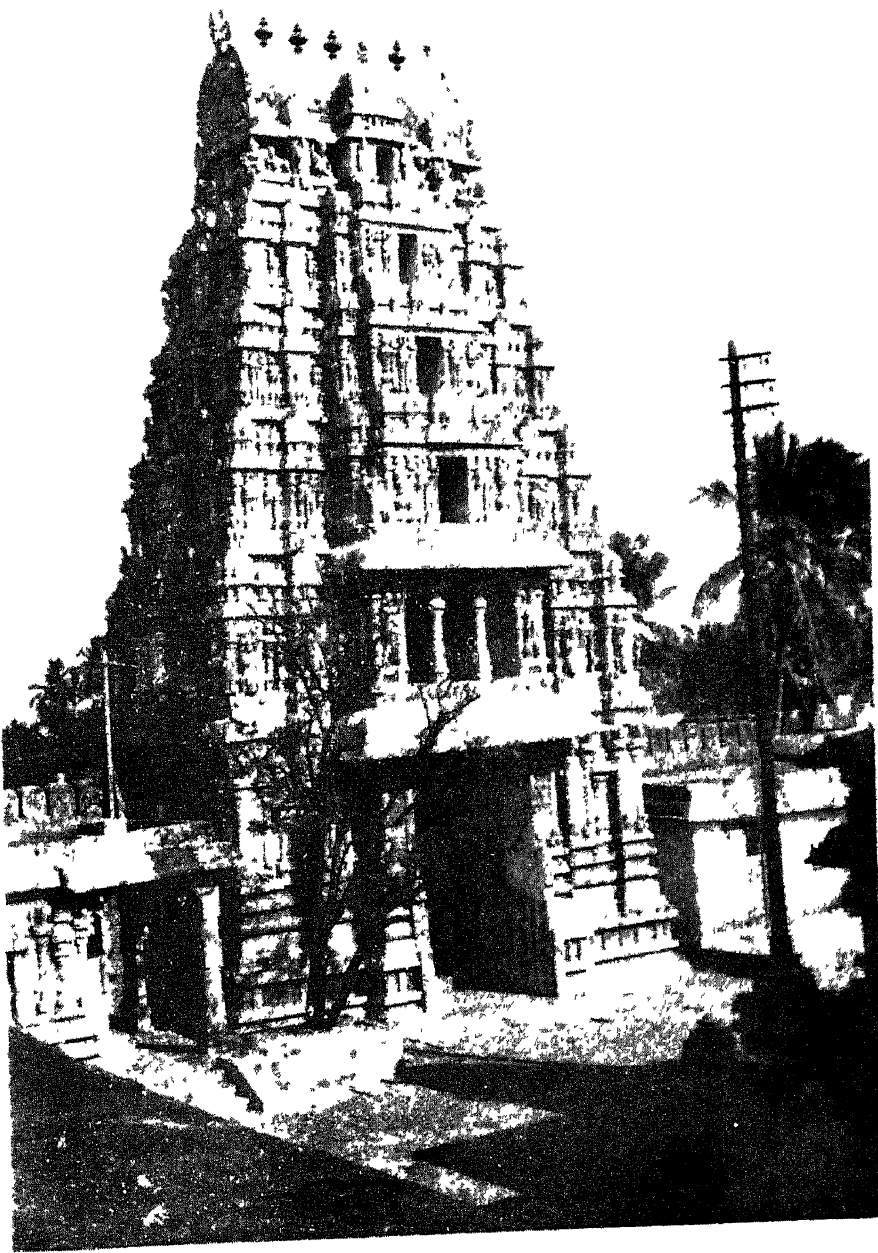
8. குபித நலக்ரஹ கோபநிவாரக
கஷ்ட தஸாஹா சிஷ்டபதே
கரிவர ரக்ஷக கோகுல போஷக
காளிய நர்தக கருஷ்ணவிபோ |
யது வர பாலக யாத பயாபஹ
யோகி ஹ்ருதாலய யோகபதே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸு நிவாரயமே ||

9. ஜயத மனந்த பதோத்தர ராம
ஸுதீக்ஷித ஸ்தக்கருத பத்யமிதம்
ஜகதக மோஸக மாஸக பலப்ரத
மிஷ்ட ஸுஸிததித மார்த்திஹரம் |
படதி ஸ்ருணோதிச பக்தியுதோயதி
பாகய ஸம்ருததி மதோலபதே
ஜய ஜய வேங்கட ஸைலபதே பவ
ஸங்கட மாஸு நிவாரயமே ||

அனுப்பியவர்

திரு ஆர். சந்திரா ராஜகோபால்
மேட்டுப்பாளையம்

தாடிக்கொம்பு அழகர்

சௌந்தரராசப் பெருமான கோயில்

டடுவரமன கல் பண்புபாட்டு வாசகங்கள் சற்று வியப்படைந்திருக்கலாம். தாடிக்கும் கொம்புக்கும் அழகருக்கும் அப்படி என்ன தொடர்பு என்று. தாடிக்கொம்பு என்பது ஊரின் பெயர்தான். அழகர் அந்த ஊரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சௌந்தரராசப் பெருமான ஆவார்.

கோவைக்கு அருகிலுள்ள பேரூர் சிறப்பங்களைப்போலவே தாடிக்கொம்பு சிறப்பங்கள் புகழ்பெற்றவை. இக்கோயில் சிறப்பங்களைக் காண வேண்டுமென்னும் ஆவலினால் அவ்வூருக்குப் பயணம் ஆற்றேம்.

தினடுக்கல்லில் இருந்து எட்டுக்கிலோமீட்டர் வடக்கே கரு செல்

லும் சாலையில் உள்ள சிற்றூர்தான் தாடிக்கொம்பு. நெடுந் தொலைவு செல்லும்பேருந்துகளிலும், உள்ளூர்ப் பேருந்துகளிலும் பயணம் செய்து இவ்வூரை அடையலாம்.

தாடிக்கொம்பு பேருந்து நிற்குமிடத்திலிருந்து அழகக்கே பாராததால் கோயிலின் கோபுரம் நம் கண்களில் படுகிறது. கோபுரம் ஐந்து நிலைகளையும், ஐந்து கலசங்களையும் கொண்டுள்ளது. கோயிலின் சுற்றுச் சுவர் கீதாட்டை மதிலோடும் உள்ளது.

“மண்ணுப் நீர் எரிகால் மஞ்சலாவும
ஆகாசமுமாய்
புண்ணா ஆகை தன்னுள் புலம்பித்
தளாந்து எயத்து ஒழிந்தேன
விண்ணார் நீள சிகர விரையார் திரு
வேங்கடவா
அண்ணா! வந்தடைந்தேன அடி
யேனை ஆட்கொண்டு அருளே!”

என்னும் திரும்ங்கையாழ்வாரின் பாடலை நமது உதடுகள் முணுமுணுகக்க கோபுர வாயிலின் வழியாகக் கோயிலை அடைகிறோம்

திரு பா அனபரசு,

செலம்.

கோயில் கிழக்கே முகம். மூலவராகச் சௌந்தரராசப் பெருமாள் என்றும், காயாநாதர்ச் சௌந்தரவல்லித் தாயார் என்றும் திருப்பெயர்கள். கோபுர வாயிலை அடுத்துக் கருடன சன்னதி பிரதமகாமண்டபம். இதை அடுத்து மைக்கட்டு மண்டபம். அங்குதாத்தில் ஐந்தடி உயரமுள்ள சௌந்தரராசப் பெருமாள் திருவுருவமும், நிலங்கள் (கூத்தர்), உலகமும் (ஹுகேன்) ஆடியோரின்

திருவுருவங்களும காணப்படு
கின்றன

மகாமண்டபத்தில் சமீப அமா
கிழே. நமது எண்ணங்கள் சிற
கடித்துப் பறக்கின்றன. மதுரை கள்
ளழகர் கோயிலுடனும், ஸ்ரீ வில்லி
புத்தூர் கோயிலுடனும் தாடிக்
கொம்பு கோயில நீண்டகாலமாகவே
தொடர்பு கொண்டிருந்தது எனப
தைச் செவிவழிச் செய்திகள் கூறு
கின்றன. தாடிக்கொம்புக கோயி
லுக்கென்று செப்பேடுகளும், கல
வெட்டுகளும் உண்டு.

புராணச் செய்தி :

ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் இருப
பதுபோல இந்தக் கோயிலுக்கும்
புராணக் கதை ஒன்று உண்டு. இவ
வூர் இருக்கும் பகுதியில மண்டிக முனி
வர் எனப்பவா யாகம் செய்தார்.
தாலா குரல எனலும் அரக்கன அவ
ருடைய யாகத்திற்கு அடிககடி
தொல்லை கொடுத்து வந்தான முனி
வருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க
எப்போதும் அப்பகுதியில் குடி
கொண்டு அஞ்ளபுரிவதாக திரு
மால் கூறினாராம்.

வரலாறு கூறும் தாடிக்கொம்பு :

“தாலம்புரி, தால கேஷத்திரம
(Palmyrah Village) எனப்பன பழைய
பெயர்கள். நாயகக மன்னர்கள்
தமிழகத்தில் ஆட்சியமைத்தபோது
தெலுங்கு பேரும் ஆந்திர மக்கள்
இங்கு வந்து குடியேறினார்கள். அக
காலத்தில் இவ்வூர் உள்ள பகுதியில்
பனைமரங்கள் தோப்பாக இருந்தன
வாம். ஆகவே இப்பகுதியை தெலுங்
கில் ‘தாடி கும்பு’ (தாடி = பனை
மரம்; கும்பு = தோப்பு) என்று
அழைத்தனா. அது நாளடைவில்
தாடிக்கொம்பு என்று ஆகிவிட்டது”
என்று கூறுகிறார் கோயிலில் பூசை
செய்யும் திரு. வி. சேஷாதரி
அவர்கள்.

பல்வேறு காலங்களில் ஆட்சிபுரிந்த
பாண்டிய நாயகக மன்னர்களின்

உலகலந்த பெருமாள்

நிரப்பணிகளைக் கண்டுள்ளது இக்
கோயில். 18-ஆம் நூற்றாண்டின்
பிற்பகுதியில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி
யின்போதுகூட இவ்வூர் தாலுக்கா
தலைநகரமாக இருந்துள்ளது.

சிற்பக கருவூலம் :

பெருமாள் கோயில்களில் பெரு
மாள் சன்னதிக்கு வலப்பக்கம் பொது
வாக ஆண்டாள் சன்னதி அமைந்
திருப்பது வழக்கம். ஆனால் இக்
கோயிலில் பெருமாள் சன்னதிக்கு

வலப்பக்கம் கிழக்குப் பார்த்த நிலை
யில் சௌந்தரவல்லித்தாயார் சன்
னதி உள்ளது.

சௌந்தரவல்லித்தாயார் சன்ன
திக்கு முன்பு இடைக்கட்டு மண்டப
மும், அதன் முன்பு ஊஞ்சல் மண்டப
மும், அதற்கு முன்பு மகாமண்டபமும்
உள்ளன. இந்த மண்டபத்தில்தான்
பிறகால நாயககர் பாணியில் அமைக்
கப்பட்ட அழகு ததுமபும் சிற்பங்கள்
தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

நரசிமம அவதாரமும், இரண்ய வதமும்

இமமண்டபத்தில் ஒரு பக்கத்திற்கு எட்டுத் தூண்களாக இரு பக்கங்களுக்கும் மொத்தம் பதினாறு தூண்கள் சிறப்பக்கலை வண்ணத்தைப் பறைசாற்றிக் கொண்டு நிற்கின்றன.

சக்கரத்தாழ்வார், வைகுண்ட நாதா, இராமா, ஊர்ததுவ பாண்டவா, நரசிமம இரண்யப் போா, மனமதன், உலகளந்த பெருமாள் ஆகிய சிறப்பங்கள் ஒருபுறத் தூண்களிலும், வேணுகோபாலன், 'இரதி, இரண்ய வதம், திலைக்காளி, அகோர

வீரபத்திரர், கருடனின் தோள்மீது திருமால் பவனி. காத்தவீரிய அருச்சுனன் ஆகிய சிறப்பங்கள் அடங்கிய தூண்கள் ஒருபுறமும் உள்ளன.

மண்டபம்கப்பின் இருபுறம் உள்ள தூண்களில் அமமனைப்பார்த்த நிலையிலுள்ள இருசிறப்பங்களில் அந்த மண்டபத்தைக் கட்டிய பெருமக்கள் பணிவுடன் கைகளைக் கட்டிய நிலையில் நின்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

வைணவ கோயிலாக இருந்த போதிலும் சைவ சமயத்தொடா

புடைய சிறப்பங்களும் இங்கு அமைந்திருப்பது கோயிலை அமைத்தவர்களின் சமயப்பொதுமையைக் காட்டுகிறது. தூண்களில் உள்ள சிறப்புகளைப்பாடுகையில் இனிக் காணலாமா?

நடராசர் சிறப்பம் எட்டுக்கைகளுடன், இடது கால் முயல்கள் என்னும் அரக்கனின் முதுகின்மேல் மிதித்திருக்க, வலது கால் தலைக்கு நேரே தூக்கிய நிலையில் உள்ளது. தில்லையில் காளியுடன் சிவபெருமான் போட்டியாக ஆடியபோது இந்த நிலையில் ஆடினாராம்.

இராமன் சிறப்பம் ஒரு கையில் வில் வேந்தி அனுமன் தோளில் அமர்ந்த நிலை. அனுமன் இராமனின் இரு கால்களையும் தனது இரு கைகளால் தாங்கியுள்ளார். அனுமனின் இடது கால் முன் பக்கமும், வலது கால் பின் பக்கமும் மடங்கி உள்ளன.

சக்கரத்தாழ்வார் 16 கைகளுடன் உரிய ஆயுதங்களையும் சங்கு சக்கரங்களையும் தாங்கி உள்ளது. காலில் வீரக்கழலும் சிலம்புகளும் உள்ளன. சிறப்பத்தின் பின்புறம் சக்கரம்போன்ற ஒரு வட்டமான வளையம் உண்டு.

வைகுண்டநாதர் சிறப்பம் ஆதிசேடன் மீது அமர்ந்த நிலை. கால்களில் கழலும், சிலம்பும் செங்குப்பட்டுள்ளன. கைகளில் சங்கு சக்கரம், தண்டம், மார்பில் கௌஸ்துப மாலையுடன் காட்சி தருகிறது.

திலைக்காளி சிறப்பம் நடனமாடும் பாவனையிலுள்ளது. எட்டுக்கைகள் சங்கு சக்கரம் போன்ற உரிய ஆயுதங்கள். மார்புக்கச்சை, இடுப்பில் மேகலை. கால்களில் சிலம்பும் கொலுசு காணப்படுகின்றன.

திருமால் சிறப்பம் கருடன் மேல் அமர்ந்த நிலை. திருமாலின் இரு பாதங்களையும் கருடன் தனது கைகளில் ஏந்தியுள்ளார். திருமாலின் இடுப்பில் பீதாம்பரம் என்னும் ஆடை சுருக்கங்களுடன் அழகாகச்

திருவேங்கடநாதா !

திருவேங்கட நாதன் என்னும் செல்வர்மீது இராமச்சந்திர கவி ராயர் பாடிய இப்பாடலை தனிப்பாடல் என்ற நூலில் காணலாம். தொண்டை நாட்டில் இராசநல்லூரில் பிறந்தவர் இவர்.

திருவேங்கட நாதன் என்னும் செல்வர்மீது பாடிய வினா விடை யைக் காண்போம்.

“இரவலனே உனக்கு இல்லாதது என்ன?

இதயம் என்ன,

பரஉணவு எது, சுவையற்றது

என்ன? சொல்பானமை என்ன?

தரவுரை செய்நிட எனறால் அதற்கொன்றும்

சாற்றிலேன் யான,

‘வரதிரு வேங்கடநாதா’ எனறேன்

பொன் வழங்கினேன்’.

இப்பாடலின் பொருளை இங்கே காண்போம்.

“இரவலனே உன்னிடம் இல்லாதது என்ன? நீ வேண்டுவது யாது? மனக்கருத்து யாது? உணவுப் பொருளுக்கு வேண்டுவது எது? சுவை அற்றது என்ன; நீ சொல்லும் தன்மை என்ன? நான் கொடுத்து உதவு மாறு சொல்வாயாக’ என்றால்.

நான், ‘திருவேங்கடநாதா’ எனறேன். அச்சொல்லின் பொருளை உணர்ந்து அச்செல்வதன் பொருளையும், பொருளையும் பரிசாக அளித் தான் அச்செல்வன வாழ்க!’

வினா-விடை :

1. உனக்கு இல்லாதது என்ன?

திரு=செல்வம்

2. இதயம் என்ன?

வேம்=மேகம்

3. உணவு எது?

கடன்=கடன்பட்ட பொருள்

4. சுவை அற்றது என்ன?

நா=நாக்கு.

5. சொல் பானமை என்ன?

தா=தருவாயாக.

‘திருவேங்கடநாதா’ என்று இரு பொருள்படும்படி அழகாகப் பாடியுள்ளார். இதனைப் படித்துத் திருவேங்கடநாதனின் சிறப்பினை அறி வோமாக!

அனுப்பியவர்: என். முராரி - சேலம்-3.

செதுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமாலின் தோளில் அம்புறுத்தாணி, வில் உள் ளன. எட்டுக் கைகளில் சங்கு சக்கர மும் மற்ற ஆயுதங்களும் உள்ளன. கருடன் தனது இடது காலை மடக்கிப் பாதத்தை நிலத்தில் ஊன்றியும், வலது முழங்கால தரையில் ஊன்றி மடங்கியும் உள்ள நிலையிலும் உள் ளன.

நரசிம்ம இரணயப் போரினைக் காட்டும் சிற்பம், நேரில் காண வேண டிய ஒன்றாகும். நரசிம்மரும், இரண யனும் ஒருவருடன் ஒருவா பிணைந்த நிலையில் மறபோர் செய்கின்றனர்

அடுத்தத்தூணில் காணப்படும் சிற பத்தைக் கண்டு ஓரடி பின் வாங்கு கிறோம். வேறு ஒன்றும் அல்ல அது நரசிம்ம அவதாரச் சிற்பம்தான் அது. பிரகலாதனின் தந்தையாகிய இரணயன் தனக்கு எப்போதும் யாரா லும் எக்கருவியாலும் மரணம் நேரக் கூடாது என்னும் வரம் வாங்கியிருந தான். ஆகவேதான் திருமால் மனித உருவும், விலங்கு உருவும் இணைந்த நரசிங்க உருவம் எடுத்தாராம்.

“திச்சுடர் வீசும் பசுங்கண்களையும், பேழவாயையும் பெற்றிருக்கும் அச சம தரககூடிப் இவ்வுருவம் எவ வுருவம்?” என்று வாநோர் கலங்கி யோடினார்கள் என்று பெரிய திருமொழி பேசுகின்றது. அப்படிப் பட்ட நரசிங்க அவதாரத்தை இத்தூணில் காண்கிறோம். நரசிங் கத்தின் மடியில் இரணயன் கிடக் கிறான். நரசிங்கமோ பேருருவம் கொண்டது. ஆகவே இவ்வடிவம் பெரியதாகவும் இரணயனின் உருவம் சிறியதாகவும் அசதுக்கப்பட்டுள்ளன. நரசிங்கத்தின் இடது கை விரல்கள் அரக்கனின் வயிறுறுள் புதைந் துள்ளன. வலது கை விரல்கள் அரக் கனின் வயிறிறிலுள்ள குடலை உருவு கின்றன. நரசிங்கத்தின் மறநெரு இடது கை அரக்கனின் தலையையும், வலது கை அரக்கனின் ஒரு காலையும் அமுக்கிப் பிடித்துள்ளன

(29-ம் பக்கம் பார்க்க)

ராஜகோபாலனின் ராஸ லீலை

துள்ளி மணமும், முல்லை மணமும் கமழும் ப்ருந்தாவனம். அங்கோரா புறம் வெள்ளை வெளேர் என்று மலாகளைப் பூத்துக் குலுங்கும் புனை மரம். அதனடியில் தனது ஒரு காலை கீழ் ஊன்றியும் மற்றொருகாலை மடித்து மூடியாரமாக நின்று, தனது செம்பவள வாயில் புல்லாங்குழலை வைத்துத் கொண்டிருந்தான சியாம சுந்தரனாகிய வேணுகோபாலன். இந்த இனிய நாதத்தைக்கேட்டதும் அங்கு மேய்ந்துக் கொண்டிருந்த பசுக் கூட்டங்களிலிருந்து ஒரு பசு ஒடி வந்து அவன பின்னால் நின்று அவன் திருவடியை நாவினால் நக்கி நக்கி அதிலுறும் அமுதச் சுவையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது.

யமுனை தன கைகளாகிய அலைகளை யசைத்தசைத்து 'ஐகனனா தனாகிய கோவிந்தன குழலுதும் அழகைக

காண வாருங்கள். அந்த நாதத்தின் இனிய சுவைபசு சுவைத்துப் பாருங்கள்...' என்று ஜீவராசிகளை அழைத்துக் கொண்டிருந்தான். வான வீதியிலுலாவிக்கொண்டிருந்த பூரண சந்திரன் தன் அமுத கிரணங்களின் ஒளியைப் பரப்பி, அழகனும் அச்சுதனின் திவ்ய செளந்தர்யத்தை அனைவரும் கண்டுகளிகடும்படித்தெளி வாக்கிக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அருள்வடிவமான ஐயன் ஊதும் குழலோசை, பசுல் முழுவதும் தாங்கள் கண்டு களித்துத் திளைத்த கண்ணின அற்புதத் திருவிளையாடல்களை நினைத்து, அந்த ஆனந்தத்தில் தங்களை மறந்து, பரவசத் துயில் கொண்டிருந்த கோபியர்களின் உள்ளத்தைக் காந்தம் போல் கவர்ந்திழுத்தது 'அககணமே தங்கள் துயில் கலைந்து பரபரப்புடன் எழுந்த கோபியர்கள்

தங்களருகில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த கணவனையும், குழந்தைகளையும் மறந்தனர். சுற்றத்தாரையும் துறந்தனர். நடுநிசி என்பதையும் பாராமல், வீட்டைக் கடந்து வீதியில் ஒடிவந்தனர்' அங்குக் கண்ணின் குழலொலி பால் கவரப்பட்டு கூட்டமாய்ச் சென்று கொண்டிருந்த மற்ற கோபியருடன் சேர்ந்து,

தொகுத்தனுப்பியவர் :

வித்துவான் ஏ. கே. பாலாம்பிகை
சென்னை.

வேணு கூவுது - வாவென்றழைக்குது
உள்ளம் உருகுது (௫௭௭)

வெள்ளம் பெருகுது
குழல் ஒலிக்குது - கழல் இழுக்குது
உடல் குழையுது-உணர்வவிழுது

என்று பாடிக்கொண்டே சென்று. யமுனைக்கரையை அடைந்தனர். அங்கு குழலாதிக்கொண்டிருந்த கோபாலனைக் கண்டு, பரவசமடைந்து ஜெகன் மோகனனாகிய அந்த ஸ்ரீதரனைச் சூழ்ந்து நின்றனர். அவர்களுடைய அனபெனும் பிடியிலகப்பட்ட மாயனாகிய அச்சுதனும், அவர்களை நோக்கிப் புனைகையுடன், "கோபியர்களே! இந்த நடுநிசியில், உங்கள் கணவரையும், குழந்தைகளையும், சுற்றத்தாரையும் விட்டு நீங்கள் தனியாக வரலாமா? இது தருமவிரோத மல்லவா? உலகம் உங்களைப் பழிகும். உடனே திரும்பிப் போங்கள்" என்றான். அதைக்கேட்ட கோபிகள், "க்ருஷ்ண! உன புன்னகை பொருந்திய மந்தஹாஸ முகத்தினாலும் பரேமை ததும்பும் பார்வையினாலும் எங்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொண்டாய்! எல்லா ஜீவராசினுள்ளும், ஆதமாவாக நிறைந்திருக்கும்

பரம புருஷன் நீயாயிருக்க, உன்னை விட உற்றாரும் சுற்றமும் வேறுண்டோ? ஜெகந்நாதனும், பரம புருஷனுமாகிய நீயேதான் எங்களுடைய கணவன். தரும் சொருபனாகிய உனையன்றி, தரும்மும், கரும்மும் வேறுண்டோ? மாயனே! உளங்கவர் கள்வனே! உன்னைவிட்டு நாங்கள் போகமாட்டோம். உன் திருவடியிலேயே எங்கள் உயிரை அர்ப்பணம் செய்து விடுகிறோம்!” என்று கூறி, அவன் காலடியிலேயே விழுந்து விட்டனர்.

கருணைக் கடலாகிய கண்ணன், ஆதரவுடன் அவர்களைத் தூக்கியெடுத்திணைத்துக் கொண்டான். அச்சமயம் ‘ஜெகந்நாதனாகிய இந்த கோபாலனையே கவாநதிமுக்குமபடியான, பெருத்த புண்ணியத்தைச்செய்தவர்களல்லவோ நாம்’ என்ற அகம்பாவம் அக்கோபிகைகளுக்குச் சற்றுத் தலை தூக்கியது. உடனே “நான்”, ‘எனது’ என்ற ஆணவாதிகளுக்கு எட்டாதவனாகிய ஐயன் உடனேமறைந்து விட்டான். அவனைக்காணாத கோபியர்கள் கதறியழுதனர். “நானற்றுப் போனவிடம் நாதனிருக்கும் இட”மாகையால் “நான்” என்ற அகம்பாவம் அழிந்தவுடன், நாதனாகிய நந்த கோபாலன் குறும்புச் சிரிப்புடன் அவர்கள் நடுவில் வந்து நின்றான். அவனைக்கண்ட கோபியர்கள் மிக மகிழ்ச்சியடைந்து, “கள்ளக்ருஷ்ணா? இனி நாங்கள் உன்னைப் போகவிட மாட்டோம்” என்று ஒருவர்கொருவர் கை கோர்த்துக் கொண்டு, அவனைச் சுற்றி வளைத்து நின்றனர். நந்த குமாரன் நடுவில் நின்று குழலூதினான். அந்த வேணுநாதத்தின் இனிய கவையிலும், கருணாரசம் பொழியும் அவன் கண்ணழகிலும், புன்னகையிலும் உளளத்தைப் பறிகொடுத்த கோபியர்கள் அவன் ஊதும் குழலொலிக் கேறப ஆடியும், பாடியும், பரும் மானந்தரஸத்தில் மூழ்கித் திளைத்தனர். அச்சமயம் ஒவ்வொரு கோபியும் தன் பக்கத்திலிருந்த கோபியை

க்ருஷ்ணனாகவே கண்டதன்றி, அந்த பருந்தாவனத்திலுள்ள எல்லா ஜீவராசிகளும் அவர்களுக்கு கண்ணாகவே காட்சியளித்தனர். வனவிலங்குகளும் பரமனின் அன்பு நிறைந்த கானரசத்தில் மூழ்கி, தங்களுக்கிடையிலுள்ள பகைமையை மறந்து, பசுவின் மடியில் புலிக்குட்டிகளும், புலியின் மடியில் பசுநகன்றுகளும், பால்குடித்து மகிழ்ந்தனவாம். வானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த பறவைகளும் தங்கள் சிறகுகளையசைக்காமல் அப்படியே நின்று விட்டனவாம். பட்டுப்போன மரங்களெல்லாம் மூளிர் விட்டனவாம். இந்தக் காட்சியை,

1. அளையிலுறை புலி பெருமகவு
அயில் தரு
பசுவின் சிறை முலை அமுதுண,
நிறை மகள
வசவனெடு புலி முலையமுதுண
மலையுடன் உருகாநீள்
2. துளிகள விடு கழை விரல் முறை
தடவிய
அடவி தனிலுள உலவைகள் தளிர்விட
இசைகள் பல பல தொனி தரு
கரு முகில

என்று சித்தரித்துள்ளார் அருணகிரியார்

பூரண பரமம் சொருபனும், பரம தயாளனுமாகிய கண்ணன், தன்னிடமுள்ள ப்ரம்மானந்த ரஸத்தைத் தன் சக்திகளாகிய கோபியர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்த திருவிளையாட்டே “ராஸலீலை”யாகும். “ரஸம்” என்பதே “ராஸம்” என்று நீண்டது. ஜீவராசிகளனைவரும் பரம புருஷனுடைய சக்திகளாகிய பெண்களையாவர். ஆண்டவன் ஒருவனே ஆண்மகன் நாத சொருபமாயுள்ளவனே நாதன். அனைவர்க்கும் நாயகனாகிய ஜெகந்நாதன், ‘ஒவ்வொருவரின் உயிருளுள்ளும் “ஓம்...ஓம்” என்ற ப்ரணவ நாதமாகிய வேணுநாதத்தை யொலித்துக் கொண்டிருக்கிறான். கண்ணன் குழலூதாவிட்டால், ஜீவ

ராசிகள் மூச்சை உளளையழுக்கவும் வெளியே விடவும் முடியாது. வெளியிலோடித் திரியும் மன உணர்ச்சியை உள்முகமாகத் திருப்பி அங்குள்ள அன்னமயம், ப்ராணமயம் மனோமயம், விஞ்ஞான மயம் என்ற நான்கு கோசங்களாகிய கோட்டைகளையும் கடந்து, அங்கு ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் ப்ரணவநாதத்திலுள் புகுந்து அங்கே ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கும் ப்ரம்ம ஜோதிப்பிழம்பாகிய ப்ராண நாதனைக் காண்பர் ஞானிகள் இக்கருத்தை “ஓம் காரமாய் என்னுள் நின்ற விமலா!” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் மாணிக்கவாசகர்.

“ கள்ளப் புலால் கிருமி வீடு கள்ளவத்த
தோல்பை சுமவாதே
உளளத்தை நோக்கும அறிவூறி
உள்ளத்தை நோக்க அருள்வாயே”

என்று அருணகிரியாரும் இக்கருத்தையே விளக்கியுள்ளார். “கடவுள்” என்ற சொல்லின் பொருளும் இதுவேயாகும். “கடநது உள்ளே செல்” என்பது இதன் கருத்து.

எங்கும் நிறைந்த நம்முள்ளே உயிர்க்குயிராய் புகுநது நிற்கும் இந்தப் பரஞ்சுடரே, அவ்வப்போது பற்பல உருவெடுத்து வந்து நம்மை ஆட்கொள்கிறது. இக்கருத்தையே கச்சியப்ப சிவாசாரியர்,

“ அருவமும் உருவமுமாகி. அனாதியாய்ப்
பலவாய் ஒன்றாய்,
பரம்மமாய் நிறை ஜோதிப்
பிழம்பதோர்
மேனியாகக
கருணை கூர் முகங்களாறும், கரங்கள்
பனிரெண்டும் கொண்டே
ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு
உதித்தனன்
உலக முய்ய! ”

என்று கந்த புராணத்தில் விளக்கியுள்ளார்

கந்தனாகத் தோன்றிய ப்ரம்ம ஜோதிப் பிழம்பே கண்ணனாகவும்,

ரினுள்ளும் இறைவன ஊடுருவி நிற்கும் தத்துவத்தையே க்ருஷ்ணன் “மயி சர்வமிதம் பரோ஽ர குதரீர மணிக்ருமிவ” அதாவது “நூலில கோர்க்கப்பட்டுள்ள மணிக் கூட்டங்களைப் போல, ஜீவராசிகளனைவரும், எனினில கோர்க்கப்பட்டுள்ளனா” என்று தன் உதையில் கூறியுள்ளார்.

“ரஸோவைஸ : ரஸ கருஷ்யே வாஹம் ஆனந்தி பவதி” என்கிறது உபநிஷத். ‘கரும்பின ரசம் போலும் பழத்தின சுவை போலும், எல்லாப் பொருள்களினுள்ளும் பேரினப் சுவையாக ஊடுருவி நிற்கும் இறைவனைத் தங்கள் உள்ளுணர்ச்சியில கண்டு இன்புகிறார்களாம் ஞானிகள் “ரஸம்” என்ற வடமொழிச் சொல்லின பொருள் “சுவை” எனப்தாகும். “தேனுநது முக்கனிகள், பால செங்கரும்பி ன நீர், சீரும் பழித்த சிவம்” என்றார் அருணகிரியார் தேன, முகசனிகள், பால், செங்கரும்பு, இளநீர், இவற்றைவிட மிகமிகச் சுவையுடையதாகும் சிவத்தின அருட்சுவை சுவை மிக்கது அனபொன்றுதான். ‘அனபே சிவம்’ என்றா திருமூலர். அன்பாகிய சிவமே எல்லா ஜீவராசிகளினுள்ளும் உயிராக மறைந்திருக்கிறது “இதையே ‘பாாகருமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரி பூரணநதமே” என்றுவிளித்ததுள்ளார் தாயுமானவர் “அனபே! அனபிலுறும் அறிவே! அறிவிலுறும் ஆனந்தமே!” என்று கூறியுள்ளார் மாணிக்கவாசகர் அன்பாகிய சிவத்தினுள், சகதி மறைநது நிறகும். அதன் ஆற்றலே வெளிப்பட்டு, உலகங்களாகவும், ஜீவராசிகளாகவும் பரிணமித்துப் பரந்து நிற்கிறது இந்த சகதிதான் பராசகதியாகிய சிவசகதி!

தன் குழந்தைகளாகிய ஜீவராசிகள், ஆசாபாச ஆணவாதிகளாகிய அழகருகளால் மூடப்பட்டு, தங்களை யுட தங்கள் வந்தவிடத்தையும் அறி

தன்புறம்போது, தன் குழந்தை சேற்றில விழுந்து தந்தளிக்கும போது, ஓடிவந்து தூக்கியெடுத்து அக்குழந்தை அழ . அழ . சேற்றைக் கழுவித் தன்னுடன் சேர்த்தனைக்கும் தாய்போல, ஆசாபாசங்களாகிய சம்சாரச சேற்றில் ஆழ்ந்து, அதிலிருந்து மீளமுடியாமல் துன்புறும் ஜீவராசிகளைத் தன்னுடன் சேர்த்தனைத்துக் கொண்டு, பரமானந்தத்தையளிக்கிறான் உலக அன்னையாகிய பராசகதி.

“பேற்றைத் தவம் சறுமில்லாத பேதை எனனை பரபஞ்சமென்னும் சேற்றைக் கழிய வழிவிடலா செஞ்சாடவிமேல் ஆற்றைப்பணியை இதழியைத் தும் பையை அம்புலியின் றேறைப் புனைந்த பெருமான குமாரன் க்ருபாகரனே!”

என்று அருணகிரியார் கூறும் கந்தரலங்காரப்பாட்டு இக்கருத்தையே குறிப்பிடுகிறது.

கஜேந்திரன் என்னும் யானை, மடுவில திளைத்து நீராடும் போது, அதன் காலை முதலையொன்று பற்றியிழுத்தது தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாமல் தத்தளித்த அந்த யானை தன் தும்பிகையை மேலே தூக்கி பிளறியது. அதன் துன்பக் குரலாக கேட்ட சர்வவ்யாபியாகிய நாராயணன் தன் யோகத்துயிலிருந்து நீங்கி பதறியெழுந்தோடிவந்து “வந்தேன் வந்தேன்” என்று அதனருகில் வந்தான் சகராயுதத்தினால் முதலையைக்கொன்றழித்தான். தன் அருட்கரத்தால் யானையைத் தடவிக்கொடுத்துத் தன்னுடன் சேர்த்தனைத்துத் பேரினபத்தையளித்தான்

எங்கும் பரந்துள்ள அன்பு, ஆணவமாகிய அரக்கர்களால் தண்டிக்கப்பட்டு குறைநது போகும் போது, அத்த அரக்கத் தன்மைகளனைத்தையும் அழித்து, தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவே, பரம

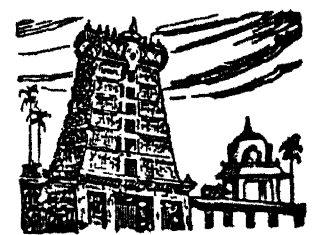
உலகத்தில் இறங்கி வருகிறது. அவ்வித அவதாரங்களிலொன்றே க்ருஷ்ணாவதாரம். அவரே தன் கீதையில்

“யதா யதாஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர் பவதி பாரத அப்யுத்தானம் அதர் மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹம் |”

என்று கூறியுள்ளார். அதாவது “தர்மத்திற்கு எவ்வெப்போது ஊறு நேருகிறதோ, அவ்வப்போது நான் அதாமத்தையழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டுவேன்” என்பதே இதன் கருத்தாகும்.

ஜீவராசிகளின் உள்ளத்தில் அரக்க குணங்கள் புகுந்து, அக்குணங்களால் அனைவரையும் துன்புறுத்தி பாவத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் போது, உடம்பிலுண்டாகும் கட்டியை அறுத்தெறிந்து நோயைத் தீர்க்கும் மருத்துவர் போல, தன் மரக் கருணையால் தண்டித்து, அவர்களை நல்லவராக மாற்ற எடுத்த அவதாரங்களே மறை அவதாரங்கள் அரக்கத்தன்மைகள் நீங்கித் தூய்மையாகி பூரணத்துவமடைந்து, தெய்வகாதல் கொண்ட கோபியர்களாகி ஜீவர்களைத் தன் பரேமானந்த ரஸத்தைக் கொடுத்து, தன்னுடன் சேர்த்தனைத்தாட்கொளவதற்காக எடுத்த அவதாரமே “கிருஷ்ணாவதாரம்” கோபிகளுடன் கலந்து கிருஷ்ணச் செயத ராஸலீலை ஜீவபரம்ம ஐக்கிமேயாகும்.

“கண்ணனும், ராதையும், கந்தனும் வள்ளியு! ஜீவாதம பரமாதம ஐக்க்யானுபூதியே

திருமங்கை ஆழ்வாரும் திருஞானசம்பந்தரும்

ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் எனப் பேசப்பெறும் திருமங்கை ஆழ்வாரும் திருஞானசம்பந்தரும் சிறந்த அருளாளர்கள். மக்கள் தக்க நெறியில் நின்று மிக்க நலன்களை நல்கும் பெருமைக்குரிய எம்பெருமானின் திருவடிப்பேற்றினை அடைந்திட இவர்கள் வழிகாட்டியவர்கள் ஆவார்கள்.

இப்பெரியார்கள வைணவம் சைவம் என்ற சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களாயினும், திருமலை, சிவனை வழிபடும் தெய்வங்களாகப் பெற்றவர்களாயினும் இவர்கள் பாடியருளிய பாடல்கள் ஒரே விதமான கருத்துக்களால் அமைந்து மாறுபாடின்றிச் சத்வ குணப்பொருளை விரித்துப் போற்றுகின்றன. அன்றைய நாளில அவர்கள் பாடியருளிய பாடல்கள் இன்றைக்கும் என்றைக்கும் பயன் விளைவிப்பனவாகும். அவை அழியா ஒவியங்களாகும்.

பரம்பொருளை காண்பதற்கு மனத்தூய்மை வேண்டும். மனத்தூய்மை இன்றி எத்துணைக்காலம் அவனை வழிபட்டாலும் நலனைப் பெறாதல் அரிது. தூய்மையும் உறுதியும் இல்லாத மனம் புலன்களால் அலைக்கப்படும். வாழ்வில தாழ்வையே அனுபவிக்க நேரும். நிமமதியை அனுபவிக்கவியலாது.

இவற்றைப்பற்றித் திருமங்கை ஆழ்வார், ஒருவர் பேரின்பம் அடைய, சுடாகின்ற முடியினைப் புனைந்து எழிலாக இருக்கின்ற அருளாளனின் பாதங்களை மறவாமல் துதிக்கின்ற

அடியார்களின் ஸ்ரீனை அறிந்து, அவ்வடியார்களோடு இணைந்து வழிபட்டால் உள்ளத்தில் எம்பெருமான பற்றுச் சுரந்து தித்திக்கும்; அஃது அமுதமாகிப்பெருஞ்சிறப்பையருளும் என்றார். இக்கருத்தினை

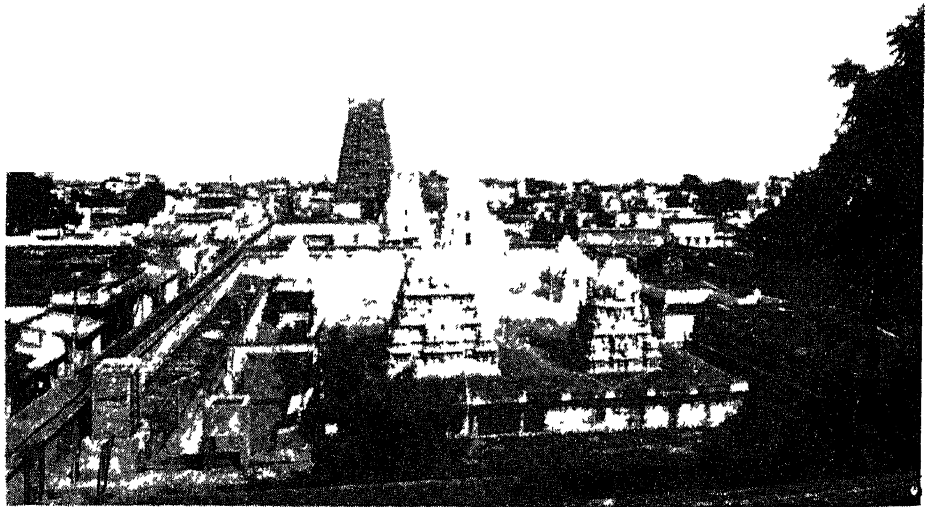
“எம்பெருமான் தானே நாளும்
சிந்திப்பார்க்கு
என்னுள்ளம் எப்பொழுதும்
தித்திக்கும்”

என்று பெரிய திருமொழியில் பாடிக் காட்டுகின்றார். எம்பெருமானை அவனுடைய தானைச் சிந்திப்பவர்கள் எவராயினும் அவரைத் திருமங்கை ஆழ்வார் அறிவாரானால் உள்ளம் தித்திக்க உவந்து போற்றுவார்

என்ற விவரத்தினை மேற்குறித்த “சிந்திப்பார்க்கு, என்னுள்ளம் எப்பொழுதும் தித்திக்கும்” என்ற தொடர்மொழியால் விளக்கக் காணலாம். உள்ளம் ஒன்றி, மனத்தூய்மையோடு எம்பெருமானை வழிபடுவா

கவிஞர். வி. மு. உலகநாதன்,
சென்னை.

களைக் கண்டுவிட்டால், திருமங்கையாழ்வாரின் உள்ளம் களிப்புக் கடலில் மூழ்கித்தினைக்கும். இவரைப் போன்று மன உணர்வைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தரும் பாடுகின்றார். தியவற்றை எண்ணி வஞ்சிக்கும் உள்ளத்தோடு பிறர் பொருளைக் கவர

ஸ்ரீ கோவிந்தராஜசுவாமி திருக்கோயில-திருப்பதி
திருமதி. ஜி. உமா மகேஸ்வரி-திருப்பதி.

வார்கள். அவர்கள் திருட்டு எண்ணத்தை, வஞ்சிக்கின்ற கருத்தை விட்டொழித்துப் பரம்பொருளைப் போற்றினால் உள்ளத்தில் இறைவன தங்கி மகிழ்வான என்ற விவரத்தை

“களா நெஞ்ச வஞ்சக் கருத்தை
விட்டு அருத்தியோடு
உள்ளம் ஒன்றி உளத்துள்ள”

என்று பாடி திருவாமூர் அப்பனைப் பரவுகின்றார். இப்பாடலில் கள்ளம் வஞ்சம் என்ற இரு சொல்லைப் பெய்து, இந்தத் தவறறைப்புரிபவர்கள சமுதாயத்தினைக் கெடுப்பதோடு தாமும் கெட்டலைவார்கள். இத்தகையவர்கள் மனங்களில் மகாதேவன வாழமாட்டான் என்று ஞானசம்பந்தர் அறிவுறுத்தக் காணலாம்.

நல்லறம் செய்யாதவர்கள் நல்ல மனமில்லாதவர்களாவார்கள். அவர்கள் வாழ்வில் நலம் சிறிதும் காண மாட்டார்கள் உண்மையும் அன்பும், ஒழுக்கமும் இல்லாதவர்கள் பொல்லாதவர்களே! சமுதாயத்தால் வெறுக்கப்பட்டவர்களே! செல்வர்களேயாயினும் வல்லவர்களாயிருந்தாலும், அவர்கள் நல்லறம் புரியாதவர்களாயிருப்பவர்களாயின நலம் ஒன்றும் காணதவர்களே என்பதனை

“நலமதான ஒன்றுமிலேன் நல்ல
தோர் அறம்
செய்துமிலேன்”

என்று திருமங்கை ஆழ்வார் இசைக்கின்றார். இப்பாசுரக் கருத்தினைத் தனமேல் ஏற்றிப்பாடுகின்றார். நல்லதோர் அறம் செய்யவில்லையென்றும் நலம் ஒன்றும் தாம் காணவில்லையென்றும் வருந்திக் கூறி உலகத்தார் அறிய உணர்த்துகின்றார். “அறம் செய்துமிலேன்” என்று பாடாமல் “நல்லதோர் அறம் செய்துமிலேன்” என்று சிறப்பித்துக்கூறுவதால் இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டைவிளக்குகின்றா நலத்திலும் நல்லதோர் அறத்திலும் எம்பெருமானே இருந்து

ஸ்ரீ பத்மாவதி சமேத ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர்
திருமதி. ஜி. உமா மகேஸ்வரி-திருப்பதி.

அருளபுரிகின்றான் எனபதை இச்சிறிய தொடர்மொழியில் விளக்கம் காட்டுகின்றார்.

மேலும் எம்பெருமானைப்பற்றி உறவு முறையில் அமைத்து மனம் உவப்பெய்திப் பாடுகின்றார் அவன எத்தகைய உறவாளன் என்ற விவரத்தை, அழகோவியமாகத் தீட்டிக் காட்டுகின்றார். அந்த உறவு முறை உடையவன செய்யும் நலத்தையும் சுட்டுகின்றா திருமங்கை ஆழ்வார். எம்பெருமானைத் தந்தை என்றும் சுற்றம் என்றும் ஆள்கின்ற அரசு என்றும் கூறியதோடமையாமல் என்னுடைய வாழ்நாள என்றும் ஐயமபுகின்றா. இந்தச் செய்தியினை,

“எம்பெருமான எந்தை என்னுடைய
சுற்றம்
எனக்கு அரசு என்னுடைய வாழ்
நாள”

என்று பாடித் தெரிவிக்கின்றார். நாமெல்லாம் வாழ்க்கையில் உள்ள தந்தையை, மனைவி, மக்களாகிய சுற்

றத்தை, ஆளும் இன்றைய அரசை, சுகமாக இருக்கும் இன்றைய வாழ்நாளைப் பெரிதாகப் பேசி மகிழ்வோம். இவ்வாறு மகிழும் இவையாவும் நிலைப்பவையல்ல எனபதால் நிலைத்த வாழ்வினைப்பெற எம்பெருமானையே அனைத்துமாகக் கூறி நமக்குத் திருமங்கை ஆழ்வார் எடுத்து விளக்குகின்றார்

இவரைப்போன்று அருள ஞானம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தரும் பரம்பொருளைச் சுற்றம், பிரான், தொடர்ந்தொன்றும் சோதி, கற்கும் நூற்கருத்து, கருத்தின்விளக்கம், அருளியல் இன்பம் என்றவர், மேலும் அவனை முற்றும் என்று முடிவுகட்டுகின்றார். இவற்றைச் சுவைபட

“ சுற்றம் நீ பிரானும் நீ தொடர்ந்
திலங்கும் சோதி நீ
கற்றநூற கருத்தும் நீ அருத்த
மினபம் என்றிவை
முற்றும் நீ புகழ்ந்து முன் உரைப்ப
தென் முகமமனே !”

சில வைணவத் திருத்தலச் சிறப்புகள்

தலத்தின் பெயர்

சிறப்பு

- திருக்கண்ணபுரம் — திருமங்கையாழ்வாருக்கு திருமந்திர உபதேசம் செய்யப்பட்ட ஸ்தலம்.
- திருக்கண்ணங்குடி — தாயார் ஸந்திதியில் மூலவரும், உத் ஸவரும் ஒரே முக ஜாடையுடனிருப் பது வேறெங்கும் காணமுடியாத அதிசயம்.
- திருநாகை — மிக அபூர்வமான அஷ்டபுஜ நரஸிம் ஹரின் வெண்கலச் சிலை.
- தஞ்சாவூர் (தஞ்சையாளி நகர்) — தஞ்சைக் கோட்டின் கரண டபடி நரஸிம்ம உருவத்தோடு ஸேவை ஸாதிககிறார்.
- திருநந்திபுரவிண்ணகரம் — நந்தி தவம் செய்து சாபவிமோசனம் பெற்ற தலம்.
- திருவெள்ளியங்குடி — இத்தல கோவிலை சேவிப்பது 108 திவ்யதலத்தை சேவித்த பலனைத் தரும்.
- தேரமுநதூர் — கம்பன் அவதார ஸ்தலம்.
- திருச்சிறுபுலியூர் — அனந்தனுக்கு கருடனிடமிருந்து அபயமளித்த ஸ்தலம்.
- தலைச்சங்காடு — விலைமதிப்பற்ற சங்கு இங்குள்ளது.
- திரு இந்தனூர் — பெருமாள தலைமாட்டில் காவேரித் தாயாரும், காலமாட்டில் கங்கைத் தாயாரும் அமர்ந்துள்ளார்கள்.
- திருக்காவளம்பாடி — திருமங்கையாழ்வார அவதார ஸ்தலம் அருகில் உள்ளது.
- திருக்காழிச் சீராம விண்ணகரம் — ப்ருஹமாவின் காவத்தை ரோமச முனிவா அடக்கிய ஸ்தலம்.
- திரு அரிமேயவிண்ணகரம் — தை அமாவாசைக்கு மறுநாள் கருட சேவை பெற்றதாகும்.
- திருவண்புருடோத்தமம் — உதஸவப் பெருமானின் திருவுருவம் மிகவும் அழகானது.

தொகுப்பு: கமலவேணி தனபதி

என்று பாட்டிசைக்கின்றார். திரு மங்கையாழ்வாரும் இவரும் சொல்ல வந்த கருத்துக்கள் ஒரே விதமான சொற்றொடர்களைப் பெய்து பாடித் தாம் போற்றிய தெய்வங்களைப் புகழ்க்காண்கிறோம். 'இத்தொடர்களில் தெய்வப் பெயர்களைக் குறிக்காமல் பாடியுள்ளதால் வேற்றுமை இல்லாமல் பொதுமை அமைந்து இச்சான்றோர்களின் பெருமையை வெளிப்படுத்துகின்றன

'எம்பெருமான 'மை' போன்ற அழகியதாகவும் கருத்துள்ள கடல போலவும், வளம் அருளும் மண போலவும் எழிலையும் பயனையும் கொடுக்கும் சந்திரா சூரியர்களைப் போலவும் ஆனனும் பல பொருள்களாய்ப் பெருகி இருக்கின்றன. அவன திருவிண்ணகரத்தில் உள்ளான், அவன திறனை நான நனகு உணர்ந்துள்ளேன்.

நான வாழவும் உலகம் வாழவும் அவனை வேண்டுகின்றேன். அவனை நினைத்த மனத்தால் நான வேறொன்றையும் நினைக்கமாட்டேன். அவனை என்றும் மறக்கமாட்டேன்' எனப்பதை

"மையொண் கருங்கடலும் நிலனும் மணிவரையும் செய்ய சுடா இரண்டும் இவையாய் நினை நெஞ்சில் உய்யும் வகையுணர்ந்தேன் உணமை யாலினி யாது மற்றோ தெய்வம் பிறிதறியேன திருவிண்ணகரானே."

எனப்பாடுகின்றார். 'நுலியெழுபபுகிஹை கடல, பரந்துள்ள பூமி, உயர்ந்திருக்கும்லை, பெரிய சந்திர சூரியர்களாயும் உன் உடம்பின் உறுப்புகளே!' என்று சுண்பெருமானின் பெரிய நினைவைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் திருமங்கை ஆழ்வார். எண்ணற்ற செயலை இனிதாக எவ்வளவு தாக ஆற்றும் எம் பெருமானின் பேராற்றலை விரித்துக் கூறவே மேற்குறித்தப பாடலால்தெரிவிக்கின்றார். உணையன்றிப் பிறிதொன்றை மறந்தும் நினைக்கமாட்டேன் என்று கூறி

மமையுய அலா மறு நறக வழி
காட்டியுள்ளார்.

ஞானசம்பந்தரும் மனத்தைக் கவ
ரும் கலை, நிறைவினைத்தரும் மறை,
உயிர்ப்பை அருளும் காற்று, சிறி
அழிகரும் தீ, மிக உயரத்திலுள்ள
வானம், அருகில் உள்ள பூமி, ஓங்கி
நிற்கும் மலை என்று சுறி மிக எழிலை
உடைய சிவபெருமானின் பெற்றியினை
அற்புதமாய் வருணிக்கின்றார். மேற்
குறித்த இவற்றைச் சிவபுரத்துத்
தேவாரத்தில்

“கலையவன் மறையவன் காற்றொடு தீ
மலையவன் விண்ணொடு மணனு
மவன்
கொலையவன் கொடியத்தில் கூட்
டழித்த
கலையவன் வளநகா சிவபுரமே!

என்று பாடி விவரிக்கின்றார். சிவ
புரத்திலுள்ள பெருமான மகிழ்ச்சி
யினை அருளுகின்றவனாக இருப்பதோடு
தம அடியார் துயர்களை, சிலை
கொண்டு, காப்புக்குரியவனாகவும்
உள்ளான என்று மேற்குறித்த பாட
லில் பகர்கின்றார் திருமங்கை ஆழ்
வார் இறுதியடியில் ‘திருவிண்ணக
ரானே’ என்று ஏகாரத்தால் கண்ண
பிரானைப் பெருமைப்படுத்திக் காட்டு
வதைப்போன்று ஞானசம்பந்தரும்
“வளநகர் சிவபுரமே!” என்று சிவ
பெருமானை ஏகாரத்தால் தனிமைப்
படுத்திச் சிறப்பித்துள்ளார் அனைத்து
மாயுள்ள எம்பெருமானின் தனித்து
வத்தை இவ்விருவரும் ஒருமையுடன்
காட்டியுள்ளார்கள்; பெருமை செய
துள்ளார்கள்.

திருமங்கை ஆழ்வார தாம பரம
பதமகாணபதென்று? எனத் திருவிண்
ணகரப்பெருமானை பின்வருமாறுவிண்
வுகின்றார்; ‘ஐயனே! உலர்நதுதியந்து
போன வெம்முடைய பாலைநிலத்தில்
வலிமை பொருந்திய யானையினால்
கீழே தள்ளப்பட்டுப் பயனற்றுப்
போன பெரிய மரத்தினைப்போன்று,
வீழ்நது அழிந்தவர்களை நினைக்காமல்,

உன்னிடத்தில் அன்பால் தெளிவு
பெற, நீங்கா நினைவோடு இருக்கும்
எனக்கு, மனைவாழ்க்கை பெரிய துன்
பம் உடையதாக உள்ளது. அதி
லிருந்து என்னை விடுபடச் செய்து,
உன் திருவிடத்தினைக் காண அருள்
சொரிய இறைஞ்சுகின்றேன்’. இந்த
இனிய செய்தியினை,

“முளிந்திந்த வேங்கடத்து மூரீப்
பெருங்கன்றில்
விளிந்திந்த மாமரம்போல் வீழ்ந்
தாரை நினையாதே
அளிந்தோர் சிந்தை நிற்பால்
அடியேந்த வாணுலகம்
தெளிந்தே என்றெய்துவது திரு
விண்ணகரானே!

என்று பாடியருளினார். இதில் ‘இவ்
வுலகில் வாழ்ந்த பெரிய செல்வந்தர்
கள், தீய கருமங்களால் இடர்பட்டு
மாய்நது போனார்கள். இப்படி
வாழ்ந்தவர்களின் குறையுடைய
வாழ்க்கையினை மதிக்காமல், நல
முடைய வாழ்வை நல்கும் உன்னை
நெஞ்சாரப் போற்றுகின்றேன். நல
முடைய வாழ்வு பரமபதமாகும்.
அந்த அருமை வாழ்வையான் பெறு
கின்ற நாள் எந்தாளோ’ என்று எம்
பெருமானிடம் வேண்டுகின்றார் திரு
மங்கை ஆழ்வார்.

மேற்குறித்த பாடலில் முதலடியின்
கடைசிச் சீரில் “பெருங்கன்றில்”
என்ற தொடரைப் பெய்து, கூற்று
வனின் கொடுமையை உருவகமாக
அமைத்துக் காட்டுகின்றார். அடுத்த
அடியின் இரண்டு மூன்றாம் சீரில்,
“மாமரம்போல் வீழ்ந்தாரை” என்ற
தொடரினை ஆண்டு சொத்துச் சூக
போகத்தால் வசதியாக வாழ்ந்த
அரசர் முதலான செல்வர்களாயினும்
அவர்கள் ஒரு நாள் அழிபவர்களே
என்ற விவரத்தைக் குறித்துக் காட்டி
யுள்ளார். பெரிய மதயானையால்
மாமரமும் வீழ்ந்துபடுதல்போல
செல்வர்களாயினும், கூறுவனால் ஒரு
நாள் மாயவார்கள் எனபதையும்
நினைவு கூர்கின்றார். ஆதலால் செல்

வமே வாழ்வு அன்று, இறைவனே!
நமக்கு வாழ்வு என்று தெளிவிக்
கின்றார்

திருஞானசம்பந்தரும் பேராசை
உடைய மனம் பற்றிக் கூறுகின்றார்.
இத்தகைய மனமுடையவர்கள் இன்று
நன்மை ஏற்பட்டால் இந்தாளை நன்
னாள் என்பர். இதனினும் நன்மை
யேற்பட்ட மறுநாளைப் பெருநாள்
என்று புகழ்வர்.

இவ்வாறு நன்மை யேற்படும் ஒவ்
வொரு நாளை மிகச் சிறப்பானத் திரு
நாளாகப் பேராசை மனம் பேசும்.
இன்பம் நல்கும் செல்வத்தைக் கண்டு
குதூகலிக்கும்மனம், பின்இச்செல்வம்
அழியும் என்பதை அறியாமல், அல்
வல் படுகின்றது. நாளையெல்லாம்
பொழுதையெல்லாம் வீணடித்து
வாழுகின்றவர்க்கு அறிவுரை கூறு
கின்றார். இவர்கள் திருந்தி அருள்
வாழ்வு பெற பிறை நிலவை அணித்
தவனை, கங்கையுடையவனை,
கொன்றை மலர்களைச் சூடியவனை,
சோதி வடிவானவனைப் போற்றி வர
வேண்டுமென்று புகல்கின்றார்.
அவனைச் சரணடைந்தால் பிற வா
நிலை எய்தலாமென்று,

“இன்று நன்று நாளை நன்று என்று
நின்ற இச்சையால்
பொன்று நின்ற வாழ்க்கையைப்
போகவிட்டுப் போதுமின்
யினதயங்கு சோதியான் வெண்மதி
விரிபுளல்
கொன்றை துன்று சென்னியான்
கோடிகாவு சேர்மினே ”

என்று திருக்கோடிகா தேவாரத்தில்
பாடுகின்றார் திருஞானசம்பந்தர்.
துன்பங்கள் பேராசையால் ஏற்படு
கின்றன என்பதை எடுத்துக்கூறி,
திருந்தி வாழ எம்பெருமானைப் பற்றி
வாழ இருவருமே இணைந்து கருத்
துரைத்திருக்கிறார்கள்

எம்பெருமானை நினைக்கும் மனம்
மகிழும், அந்த மனத்தில் அவன்
புகுநது, தேன போன்று இன்பமருள்

கணபதியை அபிஷேகம் செய்ய கீழ்க்காணும் மந்திரத்தைச் சொல்லி அபிஷேகம் செய்யவும்

நெயமிஞ்சல	ஓம் அரஹரப் பொருளே நம : ஆஜிய ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி .
தேன்	ஓம் மஹேஸ்வர பதயே நம : மது ஸநானம் ஸமர்ப்பயாமி .
எண்ணெய்	ஓம் சிவ சிவாய நம : ஸ்தேக ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி
எலுமிச்சம்	ஓம் ஸீதராய நம ஜம் பீர ஸ்நானம் ஸமாப்பயாமி :
கிச்சிலி	ஓம் ஸ்ரீராமாய நம : நாரங்க ஸநானம் ஸமர்ப்பயாமி .
பால்	ஓம் சுகதி வல்லபாய நம: கூர் ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி :
தயிர்	ஓம் தத்வஸவ ரூபாய நம ததீ ஸநானம் ஸமாப்பயாமி
இளநீர்	ஓம் நாகப் பிரதிஷ்டயே நம நாரிகேள ஸ்நானம் ஸமாப்பயாமி .
கரும்பு	ஓம் இபவர்த்தநாய நம : இக்ஷு ஸநானம் ஸமாப்பயாமி :
வாழை	ஓம் கங்காதரஸயாய நம கதலீ ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி .
நெல்லி	ஓம் ஆகு வாகனாய நம : ஆமல ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி :
சேக்காய்	ஓம் கணேஸ் வராய நம : கறகநத ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி .
சந்தனம்	ஓம் கஜானனாய நம : கநத ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி :
பன்னீர்	ஓம் குஜாகரஜாய நம : குலாப் ஸநானம் ஸமாப்பயாமி .
விபூதி	ஓம் பிரணவ ரூபாய நம : பூதி ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி :

இவ்வாறு மேற்படி மந்திரங்களைச் சொல்லி அபிஷேகம் செய்து
தீபம் காண்பித்து கணபதிக்கு வேண்டிய பூஜை படைப்புகள் வைத்து
வழிபட யாவும் சித்தியாகும்.

சொகுத்தவர்: சிவ. வே. ஏழுமலையான்.

வான்; கவைக் கரும்பின் சாறு
போன்று தித்திப்பான, அவனைச்
சிறப்பித்து, நறையூரில் இருக்கும்
அந்த எம்பெருமானே, இந்த உடம்
பைக்கொண்டு காண்பபெற்றேன்

“ஊனேர் யாககை தன்னை உழந்

தோம்பி வைத்தமையால்
யானாய் என்றனுககாய் அடியேன
மனம புகுநத

தேனே தீங்கருமின தெளிவே

என் சிந்தை தனனால்
நானே எய்தபெற்றேன நறையூர்
நிறை நம்பியே !”

என்று பாடுகின்றார். இப்பாடலில்
உள்ளம் எண்ணியதை நிறைவேற்றி
வைக்கின்ற உடம்பின் சிறப்பைக்
கூறுகின்றார். ‘எம்பெருமானே கால
மெல்லாம நினைந்து போற்றும் என்
உள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியை இன்று

உடம்பு ஏற்படுத்தித் தந்தது.
இந்த உடம்பால் நறையூரில் இருக்
கும் உன்னை நினைந்த உள்ளம் விழவை
எய்தியது, கண்டு மகிழ்ந்தது’ என்
கின்றார் திருமங்கை ஆழ்வார். முன்பு
இந்த உடம்பு, ‘உள்ளம் நினைத்த உன்
திருவடியைக் காண உதவவில்லை
என்பதனை, ‘ஊனேர் யாககை தன்னை
உழந்தோம்பி வைத்தமையால்’ என்
னும் அடியில் தெரிவிக்கின்றார்

ஞானசம்பந்தர் ‘ஊனமாசிய இருள்
விட்டு விலக ஞான ஒளி தேவை.
இவ்வொளியைப்பெற சிவபெருமானே
நினைந்து போற்றல் வேண்டும். அப்
படி அவனை நினைந்தால், நினைக்கும்
உள்ளம் தேனபோன்று இனிக்கும்
தன்மையுடையது’ என்றார். இந்த
உண்மையை

“ஊனத்திருள் நீங்கிடல் வேண்டின
ஞானப்பொருள் கொண்டு அடி
பேணும்

தேனெத் தினியான அமருஞ்சோ
வானம் மயிலாடி துறையே !”

என்று பாடியருளினார். இப்பாடலில்
ஊனத்திருள் என்று கூறியது உடம்பு
இருள்போல் துன்பம் உடையது எ
பதை அறிவிக்கவே ! இந்த உடம்பு
எடுக்கும் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு
உயிர் பிறவா நிலையை எய்த ஞானம்
அருளும் பெருமானைப் போற்ற வேண்
டும் எனப்பதை “ஞானப் பொருள்
கொண்டு அடிபேணும்” என்னும்
அடியால் அறிவிக்கின்றார். மேற்
குறித்த செய்குளில் இறைவனைத்
தேனென்றும், வான என்றும், அனைத்
தும் என்றும், உறவு என்றும், ஞானம்
என்றும் திருமங்கை ஆழ்வாரும் ஞான
சம்பந்தரும் ஒத்துக் கூறிவிழைந்து
பாராட்டுகின்றார்கள் இவர்கள்
வணங்கும் தெய்வங்களுக்கும் போற்
றும் சமயங்களுக்கும் வெவ்வேறு
பெயரிட்டிருக்காலும், கருத்துக்
களைப் பெயர் பாடுவதில் வேற்றுமை
யின்றி ஒற்றுமையாகப் பாடிப் பேத்
மினறித் திகழ்கின்றார்கள்.

இந்நிலையில் செம்பொருளான எம்
பெருமானே வாபாரப்பாடி மனமாரப்
போற்றி அருள் ஞானம் பெற்றார்கள்.
எனவே அவர்கள் இனிய பகதி நெற்
யில் நாம் எல்லோரும் சென்று பேத
மின்றி ஏற்றம் காண்போமாக ! ★

மற்றொரு தூணில் உலகளந்த செந்தாமர சிற்பம் வலது கால கீழ் பீடத்தைத் தொடங்குக, இடது கால் சிற்பத்தின் தலைக்கு நேராக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. கைகள் எட்டி, ஒருநாலில் வீரகழல் மறையை காலகளில் சிலம்புகள். இச்சிற்பத்தின் கீழ்ப்பக்கவாட்டில் வாமன அவதாரமும் மாவலி முனரடி நிலம் தாரைவாரத்தாக கொடுக்க தம் காட்சியும் சிற்ப உருவில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பத்தைப் பார்க்கும்போது,

“ஒரு குறளாய் இரு நிலம் மூவடிமண
வேண்டி
உலகனைததும் மாரடியால் ஒடுக்கி
ஒன்றும்
தருக என மாவலியைச் சிறையில்
வைத்த
தாடாளன்”

என்னும் பெரியதிருமொழிப் பாடல் தான் நமது நினைவுக்கு வருகிறது.

இராமன் சிற்பத்தின் மீது மீண்டும் நமது பார்வை திரும்புகிறது. இராமன் வண்ணைக் கொன்ற அம்பை எய்தவில் அல்லவா அது. அப்படிப்பட்ட வில்லையே நமமைப்போன்ற பயணிகளில் சிலர்பதம் பார்த்துவிட்டார்களே

என்ன யோசிக்கிறீர்களா? சுற்றுலாப் பயணிகள் இராமன் சிற்பத்துடன் ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட வில்லை ஒடித்து விட்டார்கள் என்பதைத்தான் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறோம். எஞ்சியுள்ள சிற்பங்களை யாவது காப்பாற்ற முயற்சி செய்வது கோயில் நிர்வாகிகள் அல்லது தொல்பொருள் பாதுகாப்புத்துறையினரின் கடமையாகும்.

பேருரில் சிற்பத்தூண்களுக்கு கம்பிவலை போட்டுச் சிற்பங்களைப் பாதுகாத்திருப்பது நல்ல தாடிக்கொம்பு சிற்பங்களைப் பாதுகாப்பது உடனடித் தேவையாகும்.

சிற்பக்கருவியாக விளங்கும் மகா மண்டபத்தைக் கடந்து சென்றதரவல்லித்தாயார் சன்னதியை நோக்கிச் செல்லுகிறோம். குறுக்கிடுவது ஊருச் சல் மண்டபம் இம்மண்டபத்தின் முகப்பில் இருபுறமும் பக்கத்திற்கு ஒன்றாக இரு இசைத் தூண்கள் (Music Pillars) காணப்படுகின்றன. இந்த இசைத் தூண் ஒவ்வொன்றும் கடைசலவேலை செய்யப்பட்ட எட்டுச் சிறு தூண்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்தத் தூண்களையும் கம்பிவலை போட்டுக் காப்பாற்றி நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்வது நமது கடமையல்லவா?

சென்றதரவல்லித் தாயார் சன்னதிக்கு வாயில் காப்போராயா தெரியுமா? சகதியும், கண்பதியும் நாம் இடைக்கட்டு மண்டபத்திலுள்ள பாலை விளக்குத் தூண்களும், கருடன் அனுமன் தூண்களும், குடங்கை அழகும் கண்களாக விருந்தளிக்கின்றன.

1961 ஆம் ஆண்டு சென்னை அறிக்கை இக்கோயில் சிற்பங்களின் சிறப்பை, “A treasure house of superb architecture and sculpture” என்று புகழ்ந்து கூறுகிறது.

இக்கோயிலில் ஆண்டாள், விசுவக் சேவா, சக்கரத்தாழ்வார ஆகியோருக்குத் தனித்தனியே சன்னதிகள் உண்டு. விநாயகர் மற்றும் திருமாவின் பத்து அவதாரங்களாக குறிக்கும் சிற்பங்கள், சிவஜ்யோபாலா, ஆஞ்சநேயா, பைரவா, கலகும்பி, நரசிம்மா ஆகியவர்களுக்குத் தனித்தனியே சன்னதிகள் உள்ளன.

கோயிலுக்குப் பல ஐம்பொன் திருமேனிகள் உள்ளன.

கோயிலுக்கு உரிய காவல் மரம் (தல விருட்சம்) விலவம், வில்வம் மரம் பெருமபாலும் சிவன் கோயில்களில் மட்டுமே காணப்படும்.

சென்றதரராசப் பெருமாள் சன்னதியின் திருச்சுற்றின் தெற்குச் சுவரில் ஒரு கல்வெட்டுக் காணப்படுகிறது. இது சாவிவாகன் சகாப்தம் 1443 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த இராமதேவராயர் (பி.பி 1521) காலத்தைச் சேர்ந்தது. “சுந்தரபாண்டியன் மண்டபத்தில் நாம நமது பெண்டுகளும் ஓலக்கமாய் இருக்கையில் நமக்கு வடகது வீடான பிறமலைத் தாடிக்கொம்பு” என்னும் செய்தியையும், பிற தம்மங்களையும் இக்கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

சென்றதரராசப்பெருமாள் சன்னதிக்கு நேர் எதிரிலுள்ள கருடன் மண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கக் கல் சுவரில் உள்ள கல்வெட்டு, “இராஜாதி ராஜ இராமதேவ மகாதேவர் பிருத்திராஜ்யம் பண்ணி அருளா நின்ற சுக்ல நாம மாசம்” என்று தொடங்கி அவர் செய்த திருப்பணிகளைத் தெரிவிக்கின்றது.

பி.பி. 1629 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த திருமலை நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டும் இக்கோயிலில் உள்ளதாக 1960 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த மதுரை மாவட்ட அறிக்கை கூறுகிறது.

கவனிப்பா இல்லாத சக்கரத்தாழ்வார்:

கோயிலைவிட்டு வெளியே வருகிறோம். தற்போதுள்ள கோபுரத்தை யொட்டி வெளியே மற்றொரு திருச்சுற்றும் இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தரியத் தடயங்கள் காணப்படுகின்றன. கோயிலின் தென் மேற்கு மூலையில் சக்கரத்தாழ்வாருக்குத் தனியே சன்னதி உண்டு. ஆனால் சக்கரத்தாழ்வார் திருவுருவமும் அதன் பீடமும் கேட்பார் அற்றுத் தனித்தனியே நிறைந்த வடிகின்றன. மகம்மதிய மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இவ்வாறு சிதைக்

திருமலையப்பன் கருட சேவை

கலிவிருத்தம்

திருமகள் கேள்வன் திருமலை ஈசன்
பெருமைகள் நிறைபுகழ் பேரரு ளாளன்
கருமுகில் வண்ணன் கண்ணன் கேசவன்
பெருமைகள் பேசவே முயலுவன் அடியனே

அருள்வான அண்ணல் அருமறை நாதன்
மருள்நீக்கு அன்னை மலரான் நான்முகன்
உருள்தேர் விழவில் முன்செல உத்தமன்
கருளன் சேவையைக் காண்பனென மனததே

ஆழ்வார் பாவினை அடியவர் பணிந்திடத்
தாழ்வார் திருமுடி ஆழ்வார அணிசெய
வீழ்வார் நரகில் யாருமே இலலையென
வாழ்வார் யாவரும் வையகம் போற்றவே

மனத்தால் வாயால் மாலினைப் போற்றிடும்
இனத்தார் யாவரும் எந்தமக்கு அடிகளே
தனத்தால் குறைவில் தாதையைப் பாடுவார்
இனத்தை அண்டியே என்றும் இருப்பனே

இசைப்பார் பலரும் இசைசெய் குழுவினில்
நசைப்பார் பலரும் திசைதிசை குமபிட
அசைப்பார் நினைவின்றி அண்ணலை நோக்கியே
மிசைப்பார் வையுடை பததர்தம் ஈட்டமே.

கோதை மாலை தாதையை அணிசெய
மாதை மாலையாய் மாதவன் ஏந்திட

பாதை தெனியார் பாதை உணர்ந்திட
மாதை முன்னிட்டு மாயனைச் சரணசெய

மின்னல் விளகுகுகள் சுற்றியே ஒளிசெய
மின்னல் ஒளியினை மிடுகொடு மார்பிலே
இன்னல் நீக்குவாள என்னென்றே ஏத்துவார
கன்னல் வாழ்வினைக் கமலையாள காட்டுவாள்.

பஞ்சியன்ன மெல்லடியாள் பாதகம் தீர்த்திடுவாள்
வஞ்சியவள் முன்னிலையில் மாயவனை நம்பணிய
எஞ்சியநம் பாவமும் தீமுனனே தூசாகும்
நெஞ்சினிலே பயமினியென நிம்மதியாய இருப்பிரே

பாவமே செய்தவா பாரினிலே உள்ளனரோ?
பாவமே நீக்கினுரைப் பாரினிலே கண்டரோ?
மாயமே செய்துவரும் மாயனவன் கையினிலே
மாயமே நம்பாவம் மாயவனைத் தொழுதிடவே

எட்டெழுத் தண்ணல் எம்பெருமான வேங்கடவாய்
எட்டிருப் பாகாகும் இனிதே காட்சிதர
எட்டுநாகத் தணியன் ஏந்தல் கருடாழ்வான
மட்டுமின்றி நாமுழையப் பவனிவந தருள்வாரே

அஞ்சிறைப் புள்ளரசன் மீதேறி வருவானே
அஞ்சிறைப் பிறவினைத் தவிர்த்தானும் அன்பனைநீர்
அஞ்சித் தொழுது இப் பாக்களை ஒதிடவே
அஞ்சிறைப் பாகனடி அகலாது இருப்பிரே

திரு எம். எஸ் வெங்கடாசாரியார்
செய்யாறு

கப்பட்டதாகக் கோயிலில் பூசை
செய்யும் திரு. வி. சேஷாத்ரி
தெரிவிக்கிறார்.

மகாமண்டபத் தூணில் நாம் ஏற்
கனவே கண்ட சக்கரத்தாழ்வார் திரு

வருவத்தை ஒத்துள்ளது, இங்கு
நிலத்தில் கிடக்கும் சக்கரத்தாழ்வார்
உருவம். பீடத்தையும், இததிரு
வருவத்தையும் முன்பிருந்தது போல
நிறுத்திவைக்க ஆவன செய்தல்
கோயில்நிருவாகிகள் பொறுப்பாகும்.

அருகிலுள்ள பள்ளி தேசிய சேவைத்
திட்ட மாணவர்களுடன் தொடர்பு
கொண்டு கோயிலைச் சுற்றிலும் துப
புரவு செய்யும் பணியையும் உடனடி
யாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

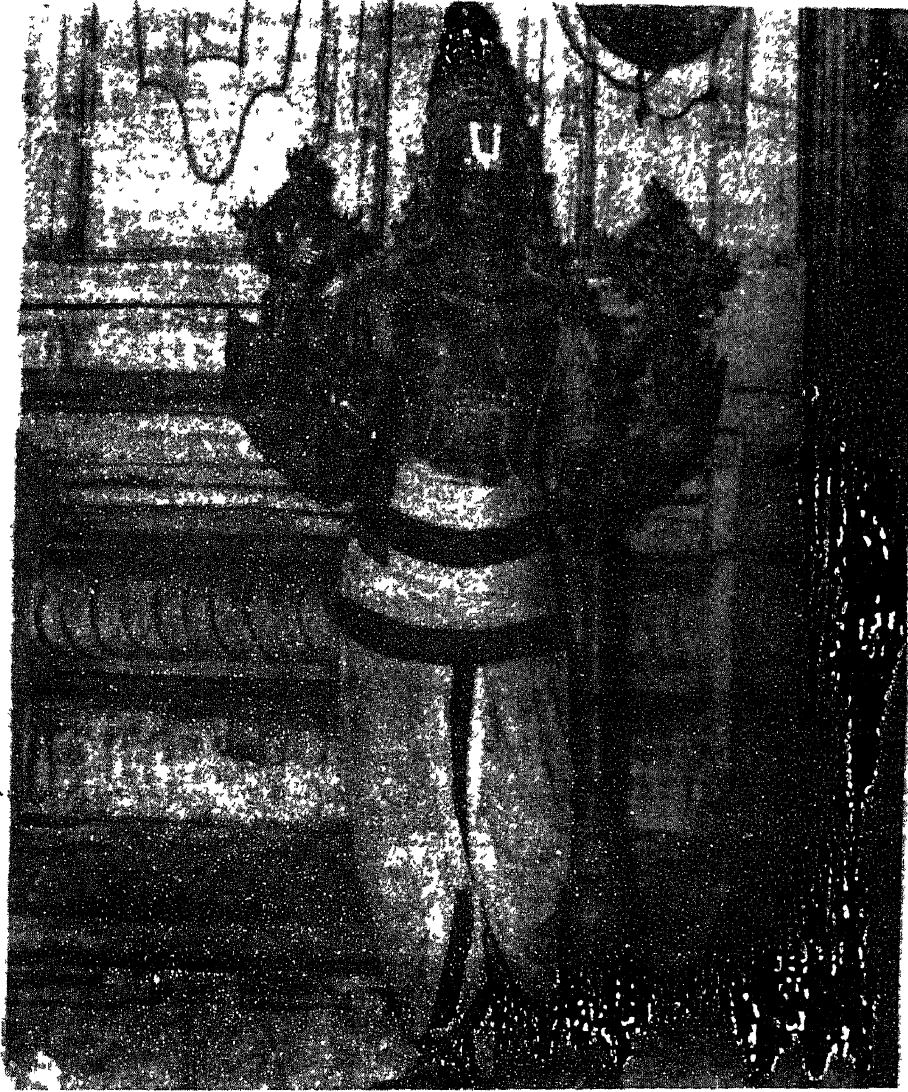
தாயார் சன்னதிக்கு முன்பு சிற்பத்
தூண்கள் உள்ள மகாமண்டபத்தில்
அவ்வப்போது திருமணங்கள் நடை
பெறுகின்றன. ஆடி மாதத்தில்
பத்து நாட்கள் பிரம்மோத்தசவம்.
சித்திரைப் பெளர்ணமி அன்று

விசைநதரரசுப் பெருமாள் திருவுரு
வம் திண்டுக்கல் நகருக்குக் கொண்டு
செல்லப்படும். இந்த நாட்கள் நக
ரில் தங்கியிருந்து மீண்டும் கோயிலை
வந்தடையும்

கோயிலுக்குச் சொந்தமான தோ
தறபோது இழுக்கப்படுவதில்லை

பல ஆண்டுகள் நமது மனக்கோட்
டையாக இருந்த ஒரு சிற்பக்கலைக்
கருவூலத்தைக் கண்டுவிட்ட பெரு
மிதத்துடன் பேருந்தைப் பிடிக்கச்
சாலையை நோக்கி நடக்கிறோம். ★

ஸ்ரீ விஷ்வக் ஸேனர் !

கைக் காத்து வருகின்றனர். தவிர்க்க முடியாத நிலையிலேயே ஸாது பரிசுத் தரணத்திற்காக எம்பெருமான் அவ தாரம் செய்கிறாரே தவிர மற்ற சம யங்களில் இப்படையே உலகைக் காக்கப் போதுமானது.

மூன்றாவது குரு

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களது குருபரம் பரை வரிசையில் சேனை முதலியார் மூன்றாவது குருவாகிறார். திருமால் திருமந்தரத்தைப் பிராட்டி யாகிய மஹாலக்ஷ்மிக்கு உபதேசம் செய்ய, பிராட்டியும் ஸ்ரீ விஷ்வக் ஸேனருக்குத் திருமந்தரோபதேசம் செய்ததால், அவர் தமது அம்சமான ஸ்ரீநம்மாழ்வாருக்கு — அவர் யோக நிலையிலிருந்த பொழுது-பஞ்சஸம்ஸ்காரமும், மந்த்ரோபதேசமும் செய்த தாக குருபரம்பரை கூறும்.

ஆகவே, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் மூன்றாவது குரு ஸ்தானத்தை சேனைமுதலியார் பெறுகிறார். அதனால் அவருக்கும் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன.

சன்மிஷ்டை

சேனைமுதலியாரது மணவியின் பெயர் “ஸூதரவதி” என்று கூறப் படுகிறது. இதனை,

“வந்தே வைகுண்ட ஸௌனயம்
தேவம் ஸூதரவதி ஸகம்
யத்வேதர சிகரஸந்தே
விச்வமேதத் வ்யஸ்திதம்”

எனபதனால் அறியலாம்.

இதன் கருத்து என்னவென்றால், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள படைத்தலைவனும், ஸூதரவதி தேவியின் கணவனும், எவனது கையிலுள்ள குச்சி அசையும் பொழுதே உலகம் நிலைபெற்று விடுகிறதோ அவ்வித சக்தியுடையவனுமான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேனை வணங்குகிறோம் - ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாகேசிகனது “தயாசதகத்”-இல் மூன்றாம்

திருமாலின் நிதய வாஸஸ்தலமும் அந்தமில் பேரினபமளிக் கவல்லதுமான ‘பரமபதம்’ என்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ‘நித்யஸூரி’களுள் ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேனரும் ஒருவர்

திருமாலின் “உலகைக்காத்தல்” (ஜகதரக்ஷணம்) என்ற தொழிலுக்குப் படைத்தலைவராக இருந்து பணியாற்றுவவா ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேனர். “விஷ்வக்” என வடமொழிச் சொல்லிற்கு “எங்கும்” என்பது பொருளாகும். எந்த இடத்திற்கும் செல்ல வல்ல படைகளைக் கொண்டிருப்பதாலும் எந்த இடத்திலும் படைகளை வைத்திருப்பதாலும், ‘விஷ்வக்ஸேனர்’

என்ற திருநாமம் ஏற்பட்டது போலும்.

விஷ்ணுவின் படைகளுக்கெல்லாம் தலைமையானபதவியிலிருப்பதாலேயே “சேனை முதலியார்” என்றும் வழங்கப்படுகிறார். முதல்வா என்ற கருத்தில ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் “முதலியார்” என்ற சொல் வழங்கப்படுகிறது.

உதவியாளர்கள் :

இவருக்குக் கீழ் (1) கணதிபதி (2) ஜயத்ஸேனர் (3) ஹரிவக்தரன் (4) காலப்ரகருதி என்ற நான்கு உபதலைவர்கள் உண்டு. அவர்களின் கீழ், பல படைகளிலிருந்து கொண்டு உலகைக் காத்து வருகின்றனர்.

வது சுலோகம் இதனை வலியுறுத்துகிறது.

தமது படைகளின் மூலம் உலகில அமைதி நிலவச் செய்து இடையூறுகளைப் போக்குவதால் எந்த நற்காரியம் செய்தாலும் முதலில் இவருக்குப் பூஜை செய்யப்படுகிறது.

“ஆதெள விஷ்வகஸேனாராதனமகரிஷ்யே” என்று ஸங்கலபம் செய்து கொள்வதை ஸ்ரீ வைஷ்ணவா நனகு அறிவர். இந்நிலையில் இவர் சைவர்களால் வழிபடப்படும் “பர்பிளளை யார்” மகாகணபதி போன்ற வராகிருா. இதை ஸ்ரீதேசிகன தமது “தயாசதக”த்தின் ஐந்தாவது சுலோகத்தில்,

“அசேஷவிகன சமனம் அனீகசுவர
மாசரயே
ஸ்ரீமத. கருணமபோதௌ
சிக்ஷாஸரோத இவோத்திதம்”

“பகதர்களுக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளைப் போக்கடிப்பவனும், படைத் தலைவனும், ஸ்ரீநிவாஸனது கருணைக கடலிலிருந்து பிரவாஹம் போல் கிளம்பி “சிக்ஷணை” செய்துவருபவருமான ஸ்ரீவிஷ்வகஸேனரைத் தஞ்சம என சரணாகதி புகுகின்றன” என்று கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ சனாதிபதி

இவது “சிக்ஷை” எனப்பது உபதேச முறையையுப அதிலும் திருந்தாதவா கட்டுத் தண்டனையையும் குறிப்பிடும் நிலையில் அமைந்துள்ளது நனகு சுவைக்கத்தக்கது. எனவே பல இடையூறுகளை-துன்பங்களைப் போக்கு பவா எனப்பது உள்ளங்கை நெலவிக கனியாகும்.

நிர்மாலயதாரீ

ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் நிர்மாலயத்தைத் தரிப்பவரென்றும் (சைவ சமயத்தில் ஸ்ரீ சண்டிகேசுவரர் போல ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவைப் போல நானது கைகள் உண்டென்றும், அவைகளில் சங்கு, சகரம் கதை (மற்றும் ஹஸதம்) போன்றவற்றைத் தரிக்கின்ற ரென்றும், வெணமையான தாமரை மலர்மல் வீற்றிருப்பவரென்றும், செந்திற மானவரென்றும், நீண்ட மீசையையும், சடையையும் உடையவரென்றும் “காளிகா” புராணத்தில் 42-வது அத்தியாயத்திலுள்ள கீழ்க்கண்ட சுலோகங்கள் கூறுகின்றன.

“நிர்மாலயதாரீ விஷ்ணேஸது
விஷ்வகஸேன. சதுபஜ
சங்க, சகர, கதாபாணி:
தூகச மசுநா ஜடாதர:
ரகத பிங்கள வாணஸது
ஸிதபதமோபரிஸதித.”

வைகானஸாகமத்தில் (அதரிப ரோக்தம்) 21வது அத்தியாயத்தில் 19 முதல் 21 சுலோகங்களில் ஸ்ரீவிஷ்வகஸேன மூர்த்தி செய்யப்பட்டவன் டிய விதம், அவ்வு முதலியவை வெகு அழகாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அதில், செந்திறத்தில் மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவைப் போல நானது திருக்கரங்களும், கிரீடம் பகவியவைகளும், வீரமூக்கும அவ்வு நின்ற திருக்கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டவேண்டுமென்றும், பூ மஹா விஷ்ணுவின் மார்பிலுள்ள ஸ்ரீவதஸம், மகாஸதுபம், யகிஞாப விசும் (பூணூல்) ஆகிய மூன்றும் விஷ்வகஸேனருக்கு லலை என்றும் கூறுகிறது.

விஷ்வக் ஸேனஞ்ச ரக்தாபம்
விதி தைவச காரியத்
கிரீடம் சதுர்பாஹும
சங்க, சகர, கதாதிபி,
விபூஷிதம் ஸுகாலனேம
ஸாவ மநயசச விஷ்ணுவத
ஸ்ரீவதஸம் பிரமம் ஸதிரஞ்ச
கௌஸதுபஞ்ச விதைவதம்”

ஸ்ரீ விஷ்வகஸேனா புராட நக்ஷத் திரத்தில உவந்திததவ ரென்றும், லக்ஷ்மியைக் கொடியாக உடைய ரென்றும், மஞ்சள நிற ஆடையில் பிரியமடையவ ரென்றும் சங்கம் சகரம், அபயம், கடிஹஸகங்களுடனே அலவது சங்கம், சகரம், அபயம், தடியுடனே அமைக்கப்பட்ட கூடியவ ரென்றும், ஆயுதங்களில் விமானத்தின் அருகிலே அலவது வடபிராகாரத்தில் வடக்கிறும் வடகிழக்கிறும் மிடையிலேயேயா அவரதுமூர்த்தி தெற்கு நோக்கி அமைக்கப்பட்டவேண்டுமென்றும் கூறுகிறது.

கவிர “ஜயா” எனப்பவள இவரது மனைவி என்றும் வைகானஸாகமத்தில் (மரீசி இப்பற்றத்து) 19வது படலத்தில் “உகிராகார பாசயே” என்று தொடங்கும் பத்தி வெகு அழகாக விவரிக்கிறது.

மேலும், ஆளவந்தாரா ஸதோத திரத்தில்,

“தவதீய புகதோருதித சேஷ போஜிதா
தவயா நிஸிருஷ்டாதம் பரீரண

யத யதா
பரியேண ஸேதாப திநா நிவீதிதம்
சுதாநுநாதம் தமுநார வீக்ஷணை
4 வது சுலோகம் “நிர்மாலயதாரீ
னையதும், “ஸேனாதி” எனப்பதும் குறிப்பிடப்படுகின்றன

ஸ்ரீ வைகண்ட கதயதிலும் ஸ்ரீவிஷ்வகஸேனரைப் பற்றிய குறிப்புள்ளது. இவைகளால், இவா “ஸேனாதிபதி” எனப்படும் உத்தம ஸகாரி” எனப்படுகிறார்.

மஹாகவி காளிதாஸரின் பருவாசத்தில 15வது பாடல், 13வது கட்டிகத்தில், மாககியிம் சிசுபாலவத காவயத்தில் 10-வது ஸாகப 55வது சுலோகத்திலும் ஸ்ரீ விஷ்வகஸேனரைப் பற்றிய குறிப்புள்ளமை காண்க

நவ்ரி உதவி - ஸ்ரீ வைஷ்ணவ புராரி
பாகல வைபவம் - நஜன.

இதிகாச, புராண விநாடி - வினா

திரு. ர. வேங்கடரத்தினம்
பெங்களூர்-76.

(நாங்கள் மொட்டைத் தலைக்கு முழங் காலுக்கும் முடிச்சுப்போடுவோம்! நீங்கள் சற்றே எங்களை மன்னியுங்கள்!)

க. இவர்களுள் என்ன ஒற்றுமை?

1. கைகேயி-சகுந்தலை (வேண்டுமா னால் ஜயநதி எனும் முன்றுவது பெண பெயரையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங் கள்!)

2. பீஷ்மகன்-சத்ராஜித் (இவர்கள் யார் எனகிறீர்களா? கேள்வியே அதுதானே?)

3. சனி-காணன்.

4. பீமன்-துரியோதனன்-அனுமன் திருமால் (இராமகிருஷ்ணபரமஹம் சர் சரிதம் வாசித்திருக்கிறீர்களா? அப்படியானால், சற்றே நினைவு கூர வும் பழைய பெயரை)

5. முதல் ஆழ்வாக்கள்-சுந்தர மூர்த்தி நாயனார்.

ங. உறவு தெரியுமா?

1. காந்தாரியின் சகோதரன் யார்?

2. பலராமரின் அன்னை பெயர் என்ன?

3. இரணியசகிபுவுக்கு இரணியாட் சன என்ன உறவு.

4. சுகா எனும் முனிசிரேஷ்டரின் தந்தை யார்?

5. வாமனராக வந்த திருமாலின் பெற்றவள் யார்?

ச. சிறிது குழப்பலாமா உங்கள்?

1. தகஷ்யக்குக் கதை ஸ்ரீமத் பாக வதத்தில வருமா?

2. வைகுந்தத்தினுள் நுழைய விட வில்லை என்று துவாரபாலகர்கள் மீது கோபம் கொண்டு சபித்தது எந்த முனிவர்-துர்வாசரா? சனகாதி நால் வரா? விசுவாமிததிரரா?

3. இராமாயணத்துக் கரடியார் ஜாம்பவான் கண்ணன் கதையிலும் வருவாரா?

4. உக்கிரசேனன், பீமசேனன், சூரசேனன்-இந்த மூன்று சேனன் களும் யார் யார்?

5. குந்திக்கும், தேவகிக்கும் என்ன உறவு?

ஞ. பல வகை வினாக்கள்?

1. கண்ணபிரான் கதையில் உரல் வருவது தெரியும் எவர்க்கும். (அதை ஸ்ரீலாகப் போட்டு அதன் மேல் ஏறி நின்று உறியிலிருக்கும் தயிர் பால் வெண்ணையைத் திருடியவர்; அந்த உரலோடேயே யசோதை அவரைக் கட்டிப்போட்டாள் 'வறெரு சமயம்) உலக்கை எங்கேனும் வருகிறதா?

2. 'ஏ மூடா, நீ சகோதரி எனக் கொண்டாடும் இவளது எட்டாம் கருப்பம் உன்னைக்கொன்றுத் தீர்க்கும்!' இந்த அசரீரியில் மூடப்பட்டம் வாங்கிக் கொண்டவன் யார்?

3. தன் கணவரை அவமதித்த தன தந்தையின் மீது சீற்றம் கொண்ட அவள் அக்கோபாக்கினியிலேயே தன் னையே மாய்த்துக்கொண்டு உயிர் நீத் தாள்-யார் இந்தப் பெண்?

4. கிருஷ்ணரைத் தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும என்பதற்காக வந்த இவர்கள் என்ன என்ன வடிவில் இருந் தனர்?

பகாசுரன், அகாசுரன், திருணுவர்த் தன், குலவயாபீடம், சகமாசுரன், கேசி.

5. திருமால் ஓர் அவதாரத்தில தம் அனைக்கு அரிய தத்துவ உப தேசம் செய்தார். (பத்தில் ஒன்று அல்ல!) அது என்ன அவதாரம்?

6. இராமாயணத்தில் அனுமார் வராத காண்டங்கள் எவை?

7. பரசுராமர் அர்ஜுனனைக் கொன்று வீழ்த்தினார் என்று வரு கிறதோ, யார் அந்த அர்ஜுனன்?

8. பாகவதத்தில் குந்தி, பீஷ்மர், அக்ருரர்-இவர்கள் செய்த ஒரு காரி யம் சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. அது என்ன?

ட. யாகங்களைப்பற்றி பொருத்தினால் போதும்.

1. ரித்துவிக்-வேள்வி செய்பவன்.

2. அவபிருதம்-தீயில் நெய் முதலி யன சேர்த்தல்.

3. ஹவிஸ்-வேள்வியின் போது செலுத்தும் பவி.

4. ஹோமம்-வேள்வி முடிந்ததும் செய்யும் ஸ்நானம்.

5. ஹோதா-வேள்வியில் புரோ கிதர்.

ண. எவனையார் கொன்றார்? - பொருத் தினாலே போதும்.

1. மகிஷாசுரன் — திருஷ்டத்யும் னன்

2. வாதாபி — முருகப்பெரு மான்

3. ஜராசந்தன் — இராமர்

4. நரகன் — அம்பிகை

5. சூரபத்மன் — அர்ஜுனன்

6. கும்பகர்ணன் — அகஸ்திய முனிவர்

7. இந்திரஜித் — சிவபெருமான

8. கர்ணன் — கண்ணபிரான்

9. துரோணர் — பீமன்

10. திரிபுரன் — இலட்ச மணன்

த. மகாபாரதப் போரின் முடிவில், இவர் களில் யார் யார் உயிர் தப்பினர்—அபி மனயு, துரோணர், துச்சாதனன், காணன், ஜயத்தரன், திருதராஷ்டிரன்.

விடைகள்

க. 1. இருவருமே பரதன் என்ற மகனைப் பெற்றவர்கள் (ஜயந்தி என பவன் இன்னொரு பரதர் ஆகிய மகா ஞானி ஜடபரதரின் அன்னை)

2. கண்ணபிரானுக்குப் பெண் கொடுத்தவர்கள் (முறையே ருக்மிணி, சத்தியபாமாவின் தந்தையா)

3. சூரிய புத்திரர்கள்.

4. எல்லாருமே கதாதரர்கள் (கதையை ஆயுதமாகக் கொண்டவர் கள். பரமஹம்ஸர்க்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் 'கதாதரர்').

5. இரவில் படுத்துத் தூங்கவிடா மல் ஆழ்வார்களைத் திருமாலும், சுந்

தீப வழிபாடு

இருளைப் போகவல்லது ஒரு சிறு விளக்கு. அதனைக் கையாளுவதில் தான் எத்தனை முறைகள், முக்கியத்துவங்கள். அவை எவை என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இதோ:

விளக்கு : பூஜைக்கு உகந்தவை மண்ணால் செய்யப்பட்ட அகல் விளக்கு. வெள்ளி, பஞ்சலோக விளக்குகள் கூட பூஜைக்கு மிகவும் உகந்தன, ஐந்துமுகம் உள்ள விளக்குகளையே பூஜைக்கு ஏற்றுவது நல்லது.

மண்ணை : மகாலட்சுமிக்கு நெய்; நாராயணனுக்கு நல்லெண்ணை; விநாயகருக்கு தேங்காய் எண்ணை, குத்திரபதி தேவதைகளுக்கு இலுப்பெண்ணை; தேவிகு ஐந்து வகை எண்ணையும் ஊற்றி வழிபடலாம். ஆயினும் எல்லாதேவதைகளுக்கும் பொதுவாக நல்லெண்ணை ஏற்றது.

திரி : பஞ்சால் திரியிடுவது மிகவும் நல்லது. தாமரைத் தண்டைத் திரித்து ஏற்றினால் முன விளைப் பாவம் நீங்கும், வாழைத்தண்டு 7 லைத் திரித்து ஏற்றினால் உண்டாகும் தெய்வகுற்றம்சந்தானம் குடும்பசாபம்நீங்கும். வெள்ளை ருக்கன் பட்டையைத் திரிசெய்து போட்டால் செலவம் பெருகும். புது மஞ்சள்சேலைத் துண்டைத் திரி செய்து ஏற்றினால் அம்மன் அருள் கிட்டும். மேலும் பேய், காற்று சேஷ்டை நீங்கும். சிவபு சேலைத் துண்டில் ஏற்றினால் திருமணத் தடை, மலட்டுத்தனமைசெய்வினை தோஷங்கள் நீங்கும்.

எண்ணை விளக்குகள் : தீபத்திற்கு நெய் விடுவது மிகச்சிறப்பு. அது சகல சுகத்தையும், வீட்டில் நலனும் தரும். நல்லெண்ணையில் தீபம் ஏற்ற எல்லாபீடைகளும் விலகும். விளக்கெண்ணையில் தீபம் ஏற்ற புகழ், ஜீவன சுகம், தாம்பதய சுகம் பந்துக்கள் உடவு விருத்தியாகும். கடலை எண்ணையில் தீபம் ஏற்றினால் கடன, துக்கம், பயம், பீடை நீங்கும்.

தீபமுகம் : ஒரு முகம் ஏற்றுவது மத்திமம். இரண்டு முகம் ஏற்றுவது குடும்ப ஒற்றுமையையும், மூன்றுமுகம் ஏற்றுவது புத்திர சுகத்தையும், நான்கு முகம் ஏற்றுவது பசு, பரி இனம் தரும். ஐந்து முகம் ஏற்றுவது செல்வத்தைப் பெருக்கும்.

திசை : கிழக்குத் திசையில் தீபமேற்றி வழிபட்டால் துன்பம் ஒழியும். மேற்கில் ஏற்றினால் கடன தொல்லை சனி, பீடை, கிரகதோஷம், பங்காளிப் பகை நீங்கும். வடக்கில் ஏற்றினால் நிறைந்த செல்வமும் சர்வ மங்களமும் உண்டாகும். திருமணத்தடை, கல்வித்தடை நீங்கும். ஆனால், தெற்குத் திசையில் எக்காரணம் கொண்டும் தீபம் ஏற்றலாகது. அதனால் பெரும் பாவம் உண்டாகும்

தீப மங்கள ஜோதி நமோ நம.

தகவல் :

திருமதி. கமலா மாரியப்பன்—கோவை.

தரரைச் சிவபெருமானும் நெருக்கி, ஒடுக்கித் கடுத்தாட்கொண்டார்கள் (முறையே திருக்கோயிலூரிலும், சித்தவட மடத்திலும்-திண்ணையில் நடந்த வியவகாரம்!)

ங. 1. சகுனி 2. ரோகிணி 3. தமையன் 4. வியாசா 5. அதிதி, ச. 1. வருகிறது 4-ம் ஸகந்தத்தில் 2. பிரம்ம குமாரர்கள் எனும் சனகாதியர். பாவம், இங்கெல்லாம் சம்பந்தப்பட்டாத துர்வாசர் பெயரை இழுப்பானேன். அவர் கோபகாரர் என்பதற்காக.

3. வருகிறார் தன் பெண ஜாமபவதியைக் கண்ணபிரானுக்குக் கன்னி காதானம் செய்கிறார்.

4. உக்கிரசேனன் கம்சனின் தந்தை. பீமசேனன், தெரியும், பஞ்ச பாண்டவருள் இரண்டாமவன். குரசேனன் வசுதேவரின் தந்தை.

5. கண்ணபெருமானுக்கு அத்தை குந்தி என்றால் (என்பதால்), தேவகிகு குந்தி நாத்தனார் முறை

ரு. யாதவ குலத்தையே அழிக்க ஓர் உலக்கை, ரிஷி சாபமாகத் தோன்றுகிறது.

2. கம்சன்

3 சதி எனும் தாட்சாயணி (பார்வதிதேவி)

4 கொக்கு, மலைப்பாம்பு, சுழல் காற்று, யானை, வண்டிச் சக்கரம், குதிரை.

5. கபில அவதாரம், அன்னை தேவ ஹூதி.

6. பால, அயோத்தியா, ஆரண்ய காண்டங்கள்.

7. காத்தவீரியார்ஜுனன் எனும் ஆயிரம் கை படைத்தவன்.

8 அவர்கள் செய்த கிருஷ்ணஸதுதி என்றும் போற்றப்படுகிறது.

ட. வலது பக்கம், மேலிருந்துகீழே, முறையே

5—4—3—2—1 என்று கொள்ள வேண்டும். (அதவாவது அவ்வளவு தலைகீழாக உள்ளன).

ண. 1. அம்பிகை 2. அகஸ்தியா 3. பீமன் 4. கண்ணன் 5. கந்தவேள 6. இராமபிரான் 7. இலட்சுமணன் 8. அர்ஜுனன் 9. திருஷ்டத்யுமனன் 10. சிவஞா.

த. போரை எட்டியிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த (கேட்டுக்கொண்டிருந்த குருட்டு மன்னன்) திருதராஷ்டிரன் மட்டுமே எஞ்சினான். ★

முதல் ஆழ்வார் திருவாக்கில் இருவர்

‘மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே
வநதுதித்து
நறறமிழால் நூல் செய்து
நாட்டையுய்த்த பெற்றிமையோ
ரென்று முதலாழ்வார்களென்றும்
பெயரிவர்க்கு
நின்று துலகத்தே நிகழ்ந்து”

துவாபரயுகத்தில - சித்தார்த்தி
வருஷத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் சுக
கிலபட்ச அஷ்டமி திதியுடன் கூடிய
திருவோண நட்சத்திரத்திலே காஞ்சி
புரம் திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள
பொய்கை என்றதொரு புஷ்கரணி
யில பூத்துக் குலுங்கிய பொற்றாமரை
மலரில எம்பெருமானின் பாஞ்சு
சன்ய அமசத்துடன் ஒரு மகான
திருவவதாரம் செய்தருளினார்.
அவரை “பொய்கையார்” என்று எல்
லோரும் அன்போடு அழைத்து வந
தாகள.

பொய்கையார் நூறு தமிழ் பாசு
ரங்களைக் கொண்ட திருவந்தாதி
ஒன்றை இயற்றினார். இதைத்தான்
முதல் திருவந்தாதி என்று போற்றித்
துதித்து வருகின்றார்கள்.

இவர்தான் ஆழ்வார்கள் வரிசை
யில் முதல் ஆழ்வாராக பெருமை
யுடன் போற்றப்பட்டு வருகின்றார்.

பூவிருந்தவலலித் திருத்தலத்திற்கு
அருகில் உள்ள “அகரம் மேல்”
என்ற தலத்தில் திருவவதாரம் செய்
தவா “முதலியாண்டான்” என்ற
மகான். இவர் அருளிச் செய்த
ஒரு வெண்பாவில்

“கைதை சோ பூம்பொழில் சூழக்கசி
நகா வநதுதித்த
பொய்கைப் பிரான கவிஞா போரேறு
-வையத
தடியவாகள வாழ வருந்தமிழ்
நூற்றந்தாதி
படி விளங்கச் செய்தான் பரிந்து”

என்றதொரு சிறப்பு விளக்கத்தை
எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

ஆழ்வார்கள் வரிசையில் முதல்
ஆழ்வாராக வந்தவர் “பொய்கை
ஆழ்வார்”.

அவா அருளிச் செய்த முதல் பாசு
ரம் “முதல திருவந்தாதி” ஆகும்.
முதலதிருவந்தாதி பாசுரத்தொகுப்பு
நூறு உள்ளது. அந்த நூறில் ஐந்
தாவது பாசுரத்தில

“அரன நாரணன நாமம் ஆனவிடை
புள்ளுந்தி
உரை நூல் மறையுறையும் கோயில் -
வரை நீர்
கருமமழிப் பளிப்புக் கையது வேல
நேமி
உருவ மெரி கார்மேனி யொன்று”

என்றபடியாக இவ்வித தெய்வ சக்தி
களை ஒன்றாகவே காட்டுகின்றார்.

அரன் என்பது சிவபெருமானுக்
குரிய பெயர். நாரணன் என்பது
மகாவிஷ்ணுவுக்குரிய பெயர். ஆன்
விடை என்பது சிவனுடைய வாகன
மாகும். புள் என்ற கருடன் மகா
விஷ்ணுவின் வாகனமாகும். நூல்
என்ற உரை சிவபெருமானுக்குரியது.
மறை என்ற வேதமானது மகாவிஷ்
ணுகுரியது. வரை என்ற கையா
மானது சிவபெருமான் கோயில். நீர்
என்ற பாற்கடலானது திருமாவின்
இருப்பிடமாகும். சிவபெருமானின்
கர்மம் அழிகும் தொழிலாகும். திரு
மாவின் காமாவானது காத்து ரட்சிப
பதாகும். கையது வேலாவது - சிவன
கையிலிருக்கும் திரிசூலமாகும். நேமி
என்பதாவது திருமாவின் திருக்கரத்
திலிருக்கும் சக்கரமாகும். சிவபெரு
மானின் உருவத்தை “எரி” என்ற
உஷ்ணமயமான நெருப்பாகக் கொள்
வதாகும் கார்மேனி என்று சொல்
லக் கூடிய குளிர்ச்சி பொருந்திய
மேகத்தைப் போன்ற உருவத்தைப்
பெற்றவர் திருமாலேயாவார்.
காததல் - அழித்தல் ஆகிய இருவித

செய்கைகளை நடத்தும் இரு பெரும்
கடவுளர்களை முதல் ஆழ்வார் முதல்
திருவந்தாதியில் காட்டிய அழகோடு
இன்னமொரு அரிப் பெரிய தத்து
வத்தையும் நமக்காக எடுத்துக்காட்
டுகின்றார்.

திரு எம். எஸ். மீச்சுமணி,
பூவிருந்தவல்லி

“பொன திகழுமேனிப் புரி சடையும்
புண்ணியனும்
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும் —
என்றும்
இருவரங்கத்தால திரிவரேலும்
ஒருவன்
ஒருவனங்கத்து என்று முள்ள”

என்று மிகவும் உறுதியாகவும் - இறுதி
யாகவும் முதல் திருவந்தாதி 98வது
பாசுரத்தில் பாடிக்காண்பித்து விட்
டார்.

சைவம் - வைணவம் என்ற இரு
பெரு மதங்கள் இருந்தாலும் - நமது
எதிர் காலத்தில் - நமது ஒற்றுமைக்
காக இப்பெரு தத்துவங்கள் முதல்
ஆழ்வார் திருவாக்கில் மலாந்தது -
நமது பாக்கியமேயாகும்.

நம்முடைய எதிர்காலத்தை நல்வழி
யில் நடத்திக்காட்ட எடுத்துக்காட்ட
தமக்கு முன்னோன்றி வழிகாட்டி
யாக அமர்ந்த முதல் ஆழ்வாரான
“பொய்கையாருகத்” மனித
சமுதாயம் என்றுமே கடமைப்பட்டு
ள்ளது.

முதலாழ்வார் இரு பாசுரங்களில்
இருபெரு கடவுளர்களை ஒன்றாக
இணைத்து ஒருவன் ஒருவனது அங்கத்
தில் இருந்து வருகிறான் என்று ஐக்
கிய சம்பந்தத்தை விவரித்த பெரு
நோக்கம் ஒப்புயர்வற்றது.

சைவ - வைணவ ஒற்றுமைக்கு முத
லாழ்வார் பாசுரங்கள் போதும். ॐ

திருமலையில் தங்கு வசதிகளுக்கான நன்கொடைத் திட்டம்

கலியுக வைகுண்டமெனக் கருதப்படும் திருமலையில் நிறைவண்ணம் அருள புரியும் வேங்கட வணைக் காண நாட்டின பல முனைகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான யாத்திரிகர்கள் திருமலைக்கு நாள்தோறும் வருகை புரிகின்றனர். அவர்கள் திருமலையில் தங்குவதற்கென்று திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் பல தர்ம சத்திரங்களையும், குடில்கள், விருந்தினர் விடுதிகள் போன்ற பல தங்கு வசதி கட்டிடங்களையும் கட்டியுள்ளது. வருகை புரியும் யாத்திரிகர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகி வருவதை மனதிற்கொண்டு மேலும் தற்போது உள்ள விருந்தினர் விடுதி, குடில்களின் மீடல் பொதுமக்களின் நன் கொடைத் திட்டத்தின் கீழ் மற்றுமொரு தளத்தினைக் கட்டுவதென்று மேலாண்மை முடிவெடுத்துள்ளது. யாத்திரிகா/பக்தர்களுக்குத் தொண்டு புரிந்திடும் ஓர் அறிய வாய்ப்பாக இரகசமனமிகக் பொதுமக்கள் அல்லது தனியார் நிறுவனம் அல்லது அறக்குழு ஆகியன இததிட்டத்தினைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் என நம்புகிறோம்.

முதல தளம்

ஆழ்வார் ஏரி, மங்களபாவி, சங்குமிட்டா, சேஷாத்ரிநகர், அஞ்சநாத்ரி, கருடாத்ரிநகர் ஆகிய காட்டேஜ்களின் ஏ மற்றும் பி பகுதிகளின் மேல்கட்டப்பட்டு வரும் 'சி' மற்றும் 'டி' பகுதிகள், 872 முதல் 1012 சதுர அடி பரப்புள்ளதாக இப்பகுதிகள் அமையும். இவ்வொரு பகுதிகளும் வழங்கவேண்டிய நன் கொடைத் தொகை ரூ. 1. 50 இலட்சமாகும்.

ராம் பகீச்சா விருந்தினர் விடுதிகள் :

ஒவ்வொரு தளத்திலும் 50 அறைத்தொகுதிகள் வீதம் மூன்று தளங்களைக்கொண்ட மூன்று விருந்தினர் விடுதிகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் 166 அறைத்தொகுதிகள் நன்கொடையாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டன. 44.5 சதுர மீட்டர் பரப்புள்ள இவ்வறைத்தொகுதிக்கான நன்கொடை தொகை ரூ. 60,000 ஆகும்.

ஸப்தகிரி சத்திரங்கள் :

இச்சத்திரக்கட்டிடம் 9 தொகுதியினைக் கொண்ட 954 அறைகளுடன் விளங்கும். இவற்றில் 943 அறைகள் நன்கொடைத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்படும். 1x12'4' அளவில் இவ்வறைகள் விளங்கும். இவ்வறைக்கான நன்கொடைத் தொகை ரூ. 40,000 ஆகும்.

2-வது விருந்தினர் விடுதி :

சேஷாத்ரி நகரில் இரண்டாவது விருந்தினர் விடுதியில் உள்ள இரண்டு தளங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள 26 அறைத் தொகுதிகள் நன்கொடைத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்படும். 1.20 மீ x 4.20 மீ பரப்பளவில் இவ்வறைத் தொகுதிகள் விளங்கும். இவ் இரண்டாவது விருந்தினர் விடுதிக் கட்டிடத்திற்காக வோ அல்லது தளம் முழுமைக்கோ நன்கொடை பெற மேலாண்மை விழைகின்றது. விடுதி கட்டிடத்திற்கான நன்கொடைத் தொகை ரூ. 25 இலட்சமாகும்.

மேற்கூறிய இத்தங்கு வசதி கட்டிடங்களுக்கான நன்கொடையினை தனிநபர்/தனியார் நிறுவனம்/அறக்கட்டளை போன்ற எந்தப் பெயரிலும் வழங்கலாம்.

சலுகைகள்

நன்கொடையாளர் அல்லது அவர் உறவினர்கள் அல்லது நிறுவனத்தின் அல்லது அறக்கட்டளையைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களோ அல்லது அவற்றின் அலுவலர்களோ வருடத்தில் 60 நாட்களுக்கு, (ஒரு முறை தங்கிடுமபோது 10 நாட்களுக்கு மிகாமல்) இலவசமாக அவர்கள் நன்கொடை அளித்த தங்கு வசதிகளில் தங்கலாம். அவர்கள் நன்கொடை வழங்காத தங்கு வசதிகளில் தங்க நேரிடின், வித்யாசப்படும் வாடகைத்தொகை மட்டுமே அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும்.

நன்கொடையாளர்களின் பெயர், முகவரி கொண்ட கற்பலகை ஒன்று முதல தளம்/அறைத் தொகுதி/அறை ஆகியவற்றில் தகுந்த இடத்தில் பொருத்தப்படும். முழு விவரங்களுக்கு:

Executive Officer, T. T. Devasthanams, Tirupati - (A. P.) 517507. எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

தரும் பொருள சிறியதே : பெறும் அருள பெரிதே:

(12-ம் பக்கத் தொடர்பு)

ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இதைக் குறித்து ஒரு புராணக்கதை சொல்வதுண்டு

முன்னொரு காலத்தில், கோபிலர் என்னும் முனிவர் துர்வாஸ மஹரிஷியால் சபிக்கப்பட்டார். அந்த சாபத்தின பலமாக கோபிலர் தன ஜ்ஞானத்தை இழந்தார். பிறகு கோபில மஹரிஷி இந்த கேசுதரத்தில் மந்த ராஜன என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீ ந்ருனிம்ஹ மஹா மந்த்ரத்தை ஜபித்தார். பகவான் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருனிம்ஹன் ப்ரஸன்னராகி 'ஓ கோபில மஹரிஷியே! உம்மிடம் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தேன். உமக்கு கேசுமம் உண்டாகக்கூடவது. உமக்கு சாஸ்தர ஜ்ஞானத்தை அளித்தேன். நல்ல புத்தி மானாக ஆகி, கடைசியில் வைராக்யம் பெற்று என்னிடத்திற்கே வருககடவீர்' என்று ஸாதித்தார். இவ்விடத்தில் மந்த்ர ராஜனை ஜபிக்கிறவர்களுக்கு இஷ்டபூர்த்தி ஏற்படுவது ஸித்தம். பவநாசிநிக கரையில் எந்த சரஞ்சவ்ருக்ஷத்தின் அடியில் பகவான் சார்ங்கததோடும் சக்கரத்தோடும் ஸேவை ஸாதிக் கிறாரோ அந்த இடத்திற்கு காரஞ்ச கேசுத்ரம் என்று பெயர். எவர்களுக்கு ஸநாநத்தில் இஷ்டமோ எவர்களுக்கு ஜ்ஞானத்தில் விருப்பமோ அவரவர்களுக்கு வேண்டிய பலத்தை ந்ருனிம்ஹ ரூபியாகிய பகவான் அளிக்கிறான் என்று புராணம் கூறுகிறது.

இந்த ஸநநிதியின் பக்கத்தில் சிறிய திருவடி அதிக கம்பீரமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்துடன் ஸேவை ஸாதிக்கிறார்.

இவ்விடமிருந்து மேல் அஹோபிலத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில் இந்த அஹோபிலமட திவ்ய ஆஸ் தானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருனிம்ஹன் நியமனப்படி எழுந்தருளி ஸ்ரீமத்ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகள் முதன்முதல்

தன் அநுஷ்டானங்களை செய்தருளிய திவ்ய ஸ்தலம் இருக்கின்றது. இங்கே பவநாசிநி மேலிருந்து கீழே செங்குத் தாக விழுகிறது. இதற்கு பைரவ குண்டம் என்று பெயர்.

இதற்கு மேல் சென்றால், மேல் அஹோபிலத்திற்கு அதிஸம்பத்தில் ஒரு நல்ல மண்டபம் இருக்கின்றது. இங்கேதான் ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகளை, ஸ்ரீ ந்ரும்ஸி ஹன் நியமனப்படி கோயில் அகிகாரிகள் எதிர் 'காண்டு அழைத்த தாசச் சொல்லுகிறார்கள். மேல் அஹோபிலத்தெமபெருமானாக நம் ஸசஞ்ச பிராட்டிகளும் பரஹமோத்ஸவம் நடக்கும் ஸமயத்தில், பெருமானும், தாயாரும் நித்யப்படி இங்கே எழுந்தருளி உதஸவம் கண்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ அஹோபில ந்ருனிம்ஹன் :

இந்த திவ்ய தேசத்திற்கு சக்ர வர்த்தித் திருமகன் எழுந்தருளின தாயும், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருனிம்ஹனை பஞ்சாம்ருதம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து ச்லோகங்களினால் மங்களா சாஸநம் செய்ததாயும் ஹரிவம்சத்தில் அநநதர்கதமான சேஷ தாமத்தில் 47-வது அத்தியாயத்தில் சொல்லியிருக்கிறது இந்த ஐந்து ச்லோகங்களையும் அநுஸந்தானம் பண்ணிய தின பயனாக ஸ்ரீ சகரவர்த்தித் திருமகன் பிராட்டி இருக்கும் இடந தெரிந்து அவனை மறுபடியும்டைந்த மாதிரியாக இந்த ச்லோகங்களை தினந்தோறும் பகதியுடன் அநுஸந்தானம் பண்ணுபவர்களுக்கு மனோரத ஸித்தியும் ஸவாகக்ஷம் ஏற்படுமென்று 40-ம் பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கா ஸாதிப்பதுண்டு.

இந்த திவ்ய ஸநநிதி இருக்குமிடத்தையே மேல் அஹோபிலம் என்று சொல்லுகிறது. இங்குள்ள பவநாசிநியின் குண்டத்தை 'கஜ தீர்த்தம்' என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன இங்கே அநேக மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே ஸ்ரீ ந்ருனிம்ஹ பக

வான் ஒரு குகையில் ஆச்சர்யமாயும் அற்புதமாயும் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். சக்ராகாரமாய், மேலே மலை நீரின் கீழ் ஓர் மேடையில் தசபுஜனாய், ஹிரண்ய கசிபுவின் ஸமஹார திருக்கோலத்துடன் பகவான் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த மூர்த்தியே ஒன்பது ந்ருனிம்ஹ மூர்த்திகளுக்குள் ப்ரதான மூர்த்தி. இந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் பெருமை புராணங்களில் நன்றாய் வரையப்பட்டிருக்கிறது.

எல்லா ஸ்தலங்களிலும், கஜ தீர்த்தத்தின் கரை மிக்க சுலபமானது. அவ்விடத்தில் சத்ருக்களைப் பிளந்து கொண்டே, ந்ருனிம்ஹன் ப்ரகாசிக்கிறார். சக்ராஸநத்தில் உழன்று கிடப்பவருடைய வக்ரமான மநஸ்ஸை நாசஞ் செய்து கொண்டே, ஸடைகளுடைய கூட்டத்தோடு கூடிய வராய், அஸுரஸமூஹத்தைக் கொன்று கொண்டு, கோரைப்பற்களினால் பயங்கரமான திருமுகத்தோடு கூடினவராய், பயத்தையும் பயப்படுத்துகின்றவராய், கூரிய வஜ்ராயுதம் போல் கடினமான நகங்களினாலே அஸுரர்களைக் கலக்கியவராய் நெற்றிக் கண்ணில் உண்டான கொடிய நெருப்பினால் அளவிட முடியாத ஆங்காரத்தோடு மூன்றுலோகங்களையும் எரிப்பவர் போலும், பக்தர்களிடத்தில க்ருபையினால் எப்பொழுதும் பாவிக்கப்பட்ட அமருதம் போன்ற பார்வையுடன் கூடினவராய், எதிரில் கைகூப்பி நிற்கின்ற ப்ரீதியினால் பூரிக்கப்பட்ட ஸத்பக்தனாகிய ப்ரஹ்மாதனை க்ருபையுடன் அநுக்ரமித்துக் கொண்டு மிகவும் ஸநதோஷத்துடன், ஸ்ரீ ந்ருனிம்ஹன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். நூற்றுக் கணக்காகவும், ஆயிரக் கணக்காகவும் வேறு எததையோ ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன ஆனால் இந்த ஸ்தலமே ப்ரஹ்மாதிகளாலே உபாஸிக்கப்பட்ட முதன்மையான ஸ்தலம்.

இந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் உதஸவருபத்தின் அழகு வேறு ஒரு திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திற்கும் கிடை

தி. தி. தேவஸ்தான சமய நூல்கள்

தமிழ்

	ரு காக.
1. ஸ்ரீ வேங்கடேச சுப்ரபாதம் (ஸ்தோதரம், ப்ரபத்தி, மங்களா சாஸனங்களுடன்)	0—50
2. ஏழுமலை யாத்திரை — திரு. டி. கே. நாராயணன்	0—75
3 அன்னமயயா ஓர் அறிமுகம் டாக்டர். பொன். செளரிராஜன் டாக்டர். கே. சர்வோத்தமன்	1—00
4. பகவத சநதேசம் (தமிழாக்கம்) டாக்டர். பொன் செளரிராஜன்	0—50
5 இநது சமயக் கையேடு (தமிழாக்கம்) அ நடராஜன்	1—50
6. நித்யா நுஸந்தானம் (வடகலை) நித்யா நுஸந்தானம் (தென்கலை)	4—00 4—50
8 சித்திரத்திருப்பாவை — பி. ஸ்ரீ.	8—25
9. கண்ணன பேசுகிறான் — நஜன்	0—50
10 சுவாமி பட்டினத்தாரா டாக்டர். ஜி. டி. கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு	1—00

சம்ஸ்கிருதம்

1. ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அஷ்டோத்ர ஸகஸ்ரநாமம்	0—62
2. அலங்கார ஸந்த்ரஹம் — சி. கே. பாஸ்கரராவ	16—00
3. கடோபநிஷத் — டாக்டர். கே. சி. வரதாசாரியா — டாக்டர். டி. தாதாசாரியா	15—00
4 கரியாதிகாரா — தொகுத்தவர் : டாக்டர். எஸ். பி. ரகுநாதாசாரியா	25—00
5. மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதா	18—00
6. ப்ரஸனோபநிஷத்	11—00
7. ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுப்ரபாதம்	0—12
8. சீதாராமாஞ்சநேயம் டாக்டர். டி. அர்க்கசோமயாஜி	50—00
9. ததவ சாங்க்யானம் — திரு. ஆர். ராமமூர்த்தி சர்மா	2—00
10. பிரமமஞ்சர பாஷ்யம்-தொகுதி - 1 திரு. — ஆர். ராமமூர்த்தி சாமா	30—00

மேற்படி நூல்களுக்கான தொகையை வங்கி டி. டி. அல்லது எம். ஓ. மூலமாக அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வி. பி. பி. மூலமாக நூல்கள் அனுப்புதல் இயலாது. நூல்களுக்கு “உதவி செயலாட்சித் தலைவா(எஸ்), நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவு, தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி” எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

யாது. ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் ‘அஷ்ட புஜாஷ்டகம்’ என்று தான் ஸாதித் தருளிய ஸ்தோத்ரத்தில், எட்டுத் திருக்கைகளுடன் கூடிய பகவானை வர்ணித்துள்ளார். இந்த திவ்யமங்களை விகரஹத்திற்கோ பத்து திருக்கைகள் பிம்பத்தின திருவடித் தாமரைகளிலே ப்ரஹ்மாதன் கூப்பின திருக்கைகளுடன் ஸேவை ஸாதிகுகிறான். ஹிரண்யகசிபுவை, பகவான் தன் திருமடியின்மேல் போட்டுக் கொண்டு, ஒரு திருக்கையினால் அவன் சிரஸை அமாததிக கொண்டும், இரண்டாவது திருக்கையினால் அவன் கால்களை அமர்த்திக் கொண்டும், மூன்றாவது திருக்கையினாலும் நான்காவது திருக்கையினாலும் அவனது குடலைப்பிளந்து கொண்டும், ஐந்தாவது ஆறாவது திருக்கைகளினால் அவனது ரத்தத்தை, பானம் (இந்த அவஸரம் நன்றாய் திவ்யமங்களை விகரஹத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஹிரண்யகசிபுவின குடலுக்கும், பகவான் திருப்பவழத்திற்கும் இரண்டு கம்பிகள் கொடுத்திருக்கின்றன. ரத்தம் வழிகின்றதை காட்டியிருப்பதையும் கண்ணார ஸேவிக்கலாம்) செய்துகொண்டும், ஏழாவது எட்டாவது திருக்கைகளினால் திருவாழி திரிசங்குகளைத் தரித்துக் கொண்டும், ஒன்பதாவது பத்தாவது திருக்கைகளினால் -ஆசரித் ஸமரக்ஷணாததமாயும், விரோதி நிரஸநாதத் தமாயுமுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவ திவ்யாயுதங்களையும் தரித்துக் கொண்டும், வீற்றிருந்த திருக்காலத்ததுடன் ஸேவை ஸாதிகுகிறார்

இந்த திவ்ய தேசத்து எம்பெருமானை, ஸாவஜ்ஞனிடத்திலுள்ள வாராததம் கரஹணம் பண்ணின திருமங்கை மன்னன், ‘தெய்வமல்லாற் செல்ல வொண்ணச் சிங்கவேள் குன்றமே’ என்றும், ‘சென்று காண்டற கரிய கோயில் சிங்கவேள் குன்றமே’ என்றும், ‘நாத்தழும்ப நானமுகனு மீசனுமாய முறையா லேத்த’ என்றும் ‘நம்முடை நம்பெருமான்’ என்

றும் 'எங்களைச் செம்பிரான்' என்றும் மங்களாசாஸனம் செய்து தனக்கு இந்த திவ்ய தேசத்திலும், அவ்விடத்தில் ஆசரித ஸம்ரக்ஷணர்த்தம் கோயில கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ நருளிமஹ பகவானிடத்திலும் உள்ள அபிநிவேசத்தை காட்டியருளினார்.

ஸவாமி ஸ்ரீ தேசிகன இவ்விடத்திற்கு உததர தேசயாத்ரை செயத ஸமயத்தில் எழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தருளியதாக குரு பரம பரைகளில் பரணித்தம். ஸவாமி காலம் கி. பி. 1168-1369.

சைதன்ய தேவரென்ற கௌரவ கர் இந்த கேஷத்திரத்திற்கு 1513-ம் வருஷத்தில் விஜயம் செய்ததாயும், பகவத ஸேவையும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸேவையும் கிட்டிணவுடன மிகவும் பரவசமாகப் போய்விட்டதாயும் சொல்லுகிறார்கள். இவர் காலம் கி. பி. 1485-1533.

அந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீ அஹோபிலமட திவ்யாஸ்தாநத்தில் ஏழாவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய எழுந்தருளியிருந்த சதலேகினீலேக நாநா குணகவி தாதுரந்தர கவி தார்க்கிக கண்டரவ ஸ்ரீ ஸ்ரீ கோபயதீநதர மஹாதேசிகன ஆஸ்தாநம் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். இவ்வழகிய சிங்கரின் ஆஸ்தாந நிர்வாஹ காலம் கி. பி. 1514-1521.

இந்த அஹோபிலமட திவ்ய ஆஸ்தாநத்தில் 34-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவணசடகோப ராமானுஜயதீநதர மஹாதேசிகனும் இந்த ஸ்ரீசடகோப திவ்யமங்கள விகரஹத்தின ஸௌஷ்டவத்தை பின்வரும் பாசுரத்தால் அநுபவித்தருளியுள்ளார்.

‘கொளளி யெழுகோளமுண்ண
குடலறப் பாயநதிட்டு
தளளிய வனதலை காலைத்
தனிததனியே பிரித்திட்டு

அளளியவ னுதிரத்தை
யானச யுடனுண்டபிரான்.’

இந்த திவ்ய ஸந்நிதியின் ஸமீபத்தில் ஒரு சிறிய ஸந்நிதி இருக்கின்றது. குத்ரனுக்கு பகவான வரமளித்த இடம் இது என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே லிங்கமும், உக்ர நருளிமஹனும் இருக்கிறார்கள்.

இங்கே ஒரு குகை மூடப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் வழியாகத்தான் இந்த அஹோபில மஹாமட திவ்யாஸ்தாநத்தில் ஆராவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவணசடகோப ஸ்ரீஷஷ்டபராந்தச யதீநதர மஹாதேசிகன, ஸ்ரீ நருளிமஹனுடன் ஐக்யமானா என்பது ஸுப்ரஸித்தம். அது முதல் அந்த குகை மூடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மஹானின் ஆஸ்தாந நிர்வாஹ காலம் கி. பி. 1498-1512. இந்த திவ்ய தேசத்து எம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் நள வருஷத்தில் ஸம்பரோக்ஷணம் நன்றாய் நடத்தப்பட்டு அநேக திருப்பணிகளும், அர்ச்சகர்கள் நிர்யமாக வளிப்பதற்காக இடமும் செய்யப்பட்டன. இது ஒரு பெரிய ஸந்நிதியாயும், மண்டபங்களினால் நிறைந்ததாயும் இருக்கின்றது. அவ்விடத்திற்கு தீர்த்தமபவநாசிரியி விருந்து தானாகவே வருவதற்காகக் கலலில் குழாய்ச்ள செய்திருப்பதை இன்றைக்கும் பாக்கலாம். பவநாசிரிக்கு கரை ஓரமாக மேலே சென்றால் அங்கே ஆசசாயமான நூற்றுக் கால மண்டபம் ஒன்று நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மனுஷ்யன் மிகவும் பரயாஸையுடன் செல்ல வேண்டிய இடத்தில், இந்த மஹாமண்டபத்திற்கு வேண்டிய கற்கள் எப்படி வந்தனவோ! அந்தக் கற்கள் அமமலையிலுள்ளவைகளில்லை என்பது நிச்சயம்.

3. கரோடாகார (வராஹ) நருளிமஹன் :

மேல அஹோபிலத்திலிருந்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நருளிமஹன் ஸந்நிதிக்கு போகும் மதய மாரகத்தில் பவநாசி

திக் கரையின்மீது இந்த ஸந்நிதி இருக்கின்றது. இங்கே வராஹ ரூபியாய் பகவான் சேவை ஸாதிப்பதுடன் பக்கத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நருளிமஹனும் ஸேவை ஸாதிக்கிறார்.

இது கேஷத்ரங்களில் உத்தமமானது. இதில்ய கேஷத்ரத்தின் மஹிமையை, “அநாநியாகிய பகவான வேதாசலத்தின் பின் புறத்திலிருந்து கொண்டு, வராஹ ரூபத்தையடைந்து, பதநியாகிய பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்; மதுஸூதனாகிய பகவான் இங்கே வராஹ ரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த கேஷத்ரம், கேஷத்ரங்களுக்கும் உததமோத்தமமான வராஹ கேஷத்ரமென்று சொல்லப்படும்” என்று புராண ச்லோகங்கள் வர்ணிக்கின்றன.

4. மாலோல (ஸ்ரீ லக்ஷ்மி) நருளிமஹன்

க்ரோடாகார நருளிமஹன் ஸந்நிதியிலிருந்து மேலே ஒரு மைல் தூரத்தில் இந்த ஸந்நிதி இருக்கின்றது. வேதாதிரியின் சிகரத்திற்கு லக்ஷ்மி கேஷத்ரம் என்று பெயர். இவ்விடத்தில் பகவானாகிய ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு நருளிமஹ ரூபியாய் லக்ஷ்மியோடு கூட நித்யவாஸம் செய்கிறார். இந்த ஸந்நிதி கொஞ்சம் பெரிய ஸந்நிதி. முன் மண்டபம். அர்த்த மண்டபம், மணி மண்டபம், கர்பக்ருஹம் இவைகளுடன் கூடியது. முன்னாலே ஒரு கருடஸ்தம்பமும், பின்னாலே ஒரு நல்ல புஷ்கரிணியும் இருக்கின்றன. ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய இடம் இருக்கின்றது. இங்கே பகவான தெற்கு முகமாக ஸேவை ஸாதிகிறார். இந்த இடத்தில் ‘கணகா’ என்ற பெயருடன் ஒரு நதி ப்ரவஹிக்கிறது. தன்னுடைய பெருக்கினால் பகவானுக்கு இந்த நதி ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இங்கே பகவான நருளிமஹன் முன்பு மஹாலக்ஷ்மிகு ப்ராதானயத்தை ஏற்படுத்தினார். அது முதல் இதை ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் வாஸஸ்தலமாக சொன்னார்கள்.

வேதாத்ரியில் அழகிய சிகரத்திற்கு லக்ஷ்மிக்ஷேதரம் என்று திருநாமம். அவ்விடத்தில் ந்ருஸிம்ஹ ரூபியாகிய பகவான் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியுடன் நித்தியவாஸம்செய்கிறார். எந்தமனுஷ யாகள லக்ஷ்மிதேவியினிடத்தில் பகதியுள்ளவர்களாய், இம்மையில் ஸம்பத்தையாவது, இந்தரபதவியையாவது விரும்பி அஷ்டாக்ஷரத்துடன் கூடிய ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ந்ருஸிம்ஹனுடைய மந்திரத்தை ஹோமம் செய்ததின் மிகுதியான அந்நத்தை புஜித்துக்கொண்டு, ஆறு மாத காலம் ஜபிக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஏராளமான ஸம்பத்தையும் அல்லது விரும்பினவற்றையும் அடைகிறார்கள் என்றும் இந்த திவ்யக்ஷேத்ரத்தின் ப்ரபாவம் புராணங்களில், வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

இந்த திவ்யமங்கல விக்ரஹத்தின் உத்ஸவ மூர்த்திதான் ஸ்ரீ மதாதிவணசடகோபயதீநத்ர மஹாதேசிகனுக்கு ப்ரதயக்ஷமாய், அம்மஹான் காலமதுடங்கி நாளதுவரை ஸ்ரீ அஹோபில மஹாமடத்தில் ஆச்ரிதாக்களை ரக்ஷித்துக் கொண்டு ஸேவை ஸாதித்துவருவது. இந்த மூலபேரத்திற்கு முன்புள்ள பீடம்தான் இந்த உத்ஸவ பேரத்தால் முன் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த இடம். சென்ற நள வருஷம் நடந்த திருபரதிஷ்டைக்குப் பின் இதே பீடத்தில்தான் உத்ஸவ பேரத்தையும் எழுந்தருளப் பண்ணி, மூலபேரத்திற்கும், உத்ஸவ பேரத்திற்கும் சேர்த்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் விசேஷ ஆராதனம், திருமஞ்ஜனம் முதலியவைகள் செய்து வைத்தார் நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர். இப்படிச் செய்ததற்கு முன் இதே மாதிரியாய் ஸ்ரீ அஹோபில மஹாமடத்தில் 28-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய் எழுந்தருளியிருந்தவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமூஹத்தால் அபரபாஷ்யகாரரென்று உத்கோஷிக்கப்பட்டவருமான ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாதசடகோபயதீநத்ர மஹாதேசிகன்காலத்தில் இன்றைக்குச் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன் இப்படிப்பட்டவைபவம் நடந்ததாகச் சொல்லு

கிறார்கள். இந்த மஹானின் ஆஸ்தாந நிர்வாஹ காலம் கி. பி. 1833-1838. இப்புணய புருஷன் ஸ்ரீ அஹோபிலத்திற்கு எழுந்தருளினதாக குரு பரம்பரைகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அப்படிப்பட்ட பணவிரண்டு பட்டங்கள் கழித்து சுமார் எண்பது வருஷங்கள் ஆனபிறகு 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் எழுந்தருளி இந்த சேராத சோததியை சோதது வைத்து எம்பெருமானை யுகப்பித்தார்.

42-43-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்கள் இம்மாதிரியே மூலபேரத்துடன் சேர்த்து வைத்து உகபித்துள்ளார்கள்.

5. ஜவாலாந்ருஸிம்ஹன் :

இந்த ஸந்திதி மேல் அஹோபிலத்திற்கு மூன்று மைல தூரத்தில் உயரே இருக்கின்றது. கருடாசல, வேதாசல மத்தியில் அசலச்சாயமேரு என்ற பாவதம் இருக்கின்றது. அதன் மத்தியில் இந்த திவ்யக்ஷேத்ரம் இருக்கின்றது. கோடி ஸூர்யன் ப்ரகாசிப்பது போல இங்கே பகவான் தேஜீப்யமான காதியுடன் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்தக்ஷேத்ரத்தின் வைபவம் புராணத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இந்த ஜவாலாக்ஷேத்ரம் எனனும் முக்திக்ஷேத்ரம், பிசாசு முதலிய கெட்டவைகளைப் போக்கதற்கு என்று அங்கே கடினமான வ்ரதத்தோடு கூடிய அநேக ரிஷிகள் ஸாவதானாகளாய் வசித்து வருகிறார்கள் என்றும் ஆயிரம் ஸூர்யன் உதித்தாற்போன்ற தேஜஸ்ஸையுடையவராயும், வஜ்ராயுதம் போல் இருக்கிறவராயும், தன்னுடைய கண்களினால் நெருப்பை கங்குகின்றவராயும், மின்னலின் ஸமுஹத்திற்கு ஸமானமான ஸடைகளினால் பயங்கரமாயும், திவ்யமாயும், கூர்மையாயும் உள்ள நகங்களினால், ப்ரகாசிக்கின்ற அநேகம் பாஹுதண்டங்களினால் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற திருமேனியையுடையவராயும்,

பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யனுடைய தேகத்தை அணிந்தவராயுமுள்ள பெரிய ரூபத்தையுடைய ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனைப் பஜிக்கிறோம்” என்று இந்தக்ஷேத்ரத்தின் வைபவத்தை புராணசலோகங்கள் உத்கோஷிக்கின்றன.

6. பாவந் ந்ருஸிம்ஹன் :

இந்த ஸந்திதியும் மேல் அஹோபிலத்திற்கு சுமார் நான்கு மைல் தூரத்திலிருக்கின்றது. இந்த ஸந்திகருடாசலத்திற்கு தெற்கில் பாவநதீததக் கரையில் இருக்கின்றது. இவர் ஆச்ரிதாக்களுக்கு அபீஷ்டத்தை கொடுப்பவா. தன்னை அடைந்த ஜந்துக்களுக்கெல்லாம் வேண்டியதைக் கொடுத்து காப்பாற்றுகிறார். இன்றைக்கும் இவ்விடத்தில் ப்ரார்த்தனைகள் அதிகமாக நடந்து வருகின்றன. அங்கு பகவானாகிய விஷ்ணு ந்ருஸிம்ஹ ரூபத்தை தரித்துக் கொண்டு ஸேவை ஸாதிக்கிறார்.

உகரஸ்தம்பம் :

இந்த நிவயக்ஷேத்ரங்கள் தவிர வேறு ஆச்சாயமான விஷயம் ஒன்று மேல் அஹோபிலத்திற்கு சுமார் ஐந்து மைல் தூரத்தில் பாககத்தக்கது. அதற்கு உகரஸ்தம்பம் என்று பெயர்.

ஒரு மலை இரண்டாக வெடித்தது போல் உன்னதமாகத் தெரிகின்றது. இதன் மத்தியில் அவதார வேஷத்தோடு ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதிக்கிறார். ஹிரண்யகசிபுவின் கருஹஸ்தம்பம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விடத்தில் சங்கு, சகரம், திருமண மூன்றும் பாறையில் நன்றாய் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைச் சுற்றி வருவது மிகவும் ச்ரமமான கார்யம். செங்குத்தான மலைகளின் மத்தியில் இந்த உகரஸ்தம்பம் இருக்கின்றது.

பரஹலாதபடி :

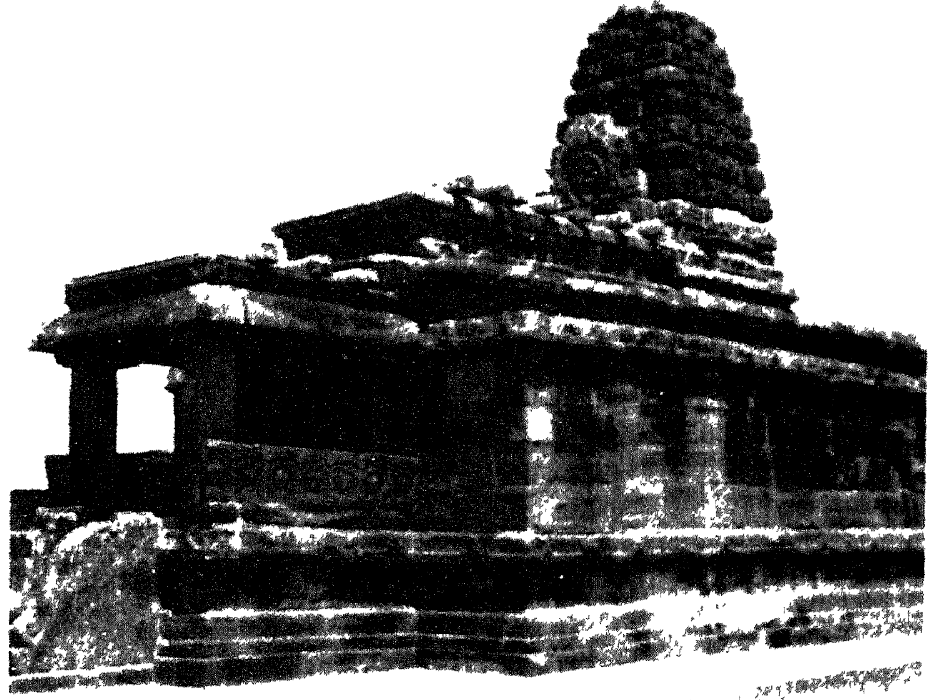
ஸ்ரீலக்ஷ்மி ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்திதிக்கு மேல் உகரஸ்தம்பத்திற்குக் கீழே, இரண்டிற்கும் மத்தியில் ப்ரஹலாத ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்திதி இருக்கின்றது. ஒரு சிறு குகைக்குள் ப்ரஹலாதன் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த ஸந்திதிக்கு முன், சிலாசாஸனம் ஒன்று இருக்கின்றது. அது இன்னது என்று கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி இருக்கின்றது. ★

இவ்விதமாக சகல தத்துவங்களையும் தனக்கு ஆபரணமாகவும் ஆயுதங்களாகவும் அணிந்துகொண்டு “ஹஸ்தகிரி” என்று சொல்லப்படும் காஞ்சி புரியில் உள்ள குன்றின் மேல் நின்று சகல உலகங்களையும் காத்தருள்கின்றான் என்கிறார் ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகர். (உரை வங்கீபுரம் ஸ்வாமி, ஒப்பிலியப்பன கோவில்)

ஆத்மாவின் தன்மை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தின் படி இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாக ஆத்மாவைக் குறிக்கும் 25-வது எழுத்துமான மகாரமானது (அதாவது ஆத்மாவானது) ஸ்வதந்திரன் அன்று, என்றும் பகவானுக்கு தாஸபூதனாகும். அதாவது பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டது என்று பொருளாகும். இதைப் போலவே இப்பிரகிருதியும் பகவானுக்கு அடிமையாகும். எனவே ஆத்ம வாசகமான மகாரத்தை ஆத்மாவின்பெயராக சமஷ்டி (பன்மை)பெயராக கொள்ளவேண்டும் என்கிறார் உலகாசார்யர். முமுகூப்படி திருமந்திரப்ரகரணம் குத்திரம் 67ல் இதுதான் சமஷ்டி வாசகம் என்றும், குத்திரம் 68ல் ஜாத்யேகவசனம் என்றும் உலகாசார்யர் கூறியுள்ளார். அதாவது எம்பெருமானுக்குரியது என்ற தன்மையிலும் பிரகிருதி தத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இருபத்தைந்தாம் தத்துவம் “ஆத்மா” எனப்படிலும், ஞானமயமானது என்பதிலும், ஞானத்தை குணமாகக் கொண்டிருக்கும் சொரூபத்திலும் சகல ஆத்மாக்களும் ஒரே சொரூப சுபாவங்களோடு விளங்குவதைப் ப்ரணவத்தின்கடைசி பதமான மகாரமானது, ஆத்ம கோடிகளின் சமூகத்திற்கே பெயராக உள்ளதாகக் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார் பிள்ளை லோகாசார்யர்.

இந்த மகாரத்தை சமஷ்டி வசனமாக (பன்மையாக) கொள்ளுவதற்கு ஓர் உதாரணத்தின் மூலம் விளக்க

ஸ்ரீ உச்சிமல்லிகுடி-பிஜாபூர்-கர்டுகம்.

லாம். ஒரு தான்ய வியாபாரி ஒரு அறையில்நெல், ஒரு அறையில் கம்பு, ஒரு அறையில் சோளம் என்று மூட்டையாகவோ, குவியலாகவோ, வைத்துள்ளான். வியாபாரியிடம் அறையில் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டால் அந்தவியாபாரி இந்த அறையில் நெல், அதில் கம்பு, மற்ற அறையில் சோளம் உள்ளது என்று ஒருமையில் தான்பதில் கூறுகிறான். வியாபாரி அப்படிக்கூறும்போது அறைகளில் ஒரே ஒருமணிநெல், ஒரே ஒருகம்பு, ஒரே ஒரு சோளம் உள்ளதாக நாம் கருதாமல் பன்மையில் நெல், கம்பு, சோளம் ஆகியவை அறையில் மூட்டையாகவோ குவியலாகவோ உள்ளதாக பன்மையாக எடுத்துக் கொள்வது போல்தான் மகாரமானது ஆத்ம கோடிகளின் சமஷ்டி வசனம்(பன்மையாக) ஆகிறது எனலாம்.

மகாரமும் பிராட்டி சம்பந்தமும் :

மகாரத்திலும் பிராட்டி சம்பந்தம் உண்டு. எப்படியெனில் ப்ரணவத்தின் முதல் எழுத்தான அகாரத்தில் பிராட்டி சம்பந்தம் மறைமுகமாகக் கிடைக்கிறது என்பர். அகாரத்தில் பிராட்டி சம்பந்தம் இருப்பது

போலவே ஆத்மாவைக் குறிக்கும் சொல்லான 25ம் எழுத்துமான மகாரத்திலும் பிராட்டி சம்பந்தம் உண்டு என்கிறார் லோகாசார்யர். இவர் முமுஷுப்படி திருமந்திரப்ரகரணம் குத்திரம் 42ல் ‘பர்த்தாவினுடைய படுக்கையும் பிரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிரும் மாதாவைப் போலப் ப்ரதம சரம பதங்களை விடாதேயிருக்கும் இருப்பு’ என்று அருளிச் செய்துள்ளார். அதாவது பிராட்டி தன்னுடைய சேஷத்வ சொரூபத்திற்கிணங்க (அதாவது பர்த்து, பார்யா என்ற முறையில்) ஈஸ்வரனை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு பர்த்தாவினுடைய படுக்கையில் இருக்கும் பத்னி போலவும், தாயானவள் குழந்தையைப் போற்றும் பொருட்டு, அதன் தொட்டிலைத் தாலாட்டுப்பாடி ஆட்டிக்கொண்டு குழந்தையையும் கவனித்துக் கொள்வது போலவும், ஈஸ்வரனைச் சொல்லுகிற முதல் பதமான அகாரத்தையும் தன் குழந்தைகளான சேதனர்களைக் குறிக்கும் மூன்றாம் பதமான மகாரத்தையுல் ஆராய்ந்தால், அவ்விஷயத்தில் தனக்குண்டான பத்னியாகிற நிலைக்கும் தாயாகிற

தன்மைக்கும் ஏற்றபடி மனோனையை மகிழ்விக்கை, மக்களையகூழ்த்தல் என்ற தன் இருதன்மைகளுக்கும் ஏற்றதாய் எப்பொழுதும் உடையவளாக இருப்ப தினாலேயே அகாரத்திலும், மகாரத் திலும் ஸ்ரீ சம்பந்தம் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டது. பிராட்டிக்கு அகா ரம் படுக்கை, மகாரம் தொட்டிலு. அகார வாச்யனான எம்பெருமா னுக்கு சேஷபூதன் நான் என்று மகாரார் த்தம் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீ பட்டரும் அருளிச் செய்துள்ளார்.

பிராட்டி ஜீவர்களை சேர்ந்தவளா?

ஈஸ்வரனைச் சேர்ந்தவளா?

பிராட்டி ஜீவர்களை (சேதனர்களை) சேர்ந்தவளா, ஈஸ்வரனைச் சேர்ந்த வளா என்பதையும் ஆராய்வோம். 'ம' என்ற எழுத்தின் ஒலியை ஆராய்ந்தால் பிராட்டி சேதனர் கோஷ்டியில் சேர்ந்தவள் என்பது நன்கு விளங்கும். எவ்வாறெனில் (ம்) ஜீவ வாசகம் ஆண்பால் (மா) லக்ஷ்மியின் பெயர்பெண்பால். எனவே அகாரத்தில் கலயாண குணங்கள் எவ்வாறு ஈஸ்வரனை விட்டுப் பிரியாமல் இருக்கின்றனவோ அதுபோல் பிராட் டியும் ஈஸ்வரனை விட்டுப் பிரியமா லிருக்கிறபடியால் ஸ்ரீ சம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது. தவிர பிராட்டி ஈஸ்வர சொரூபத்தில் சேர்ந்தவளா யிருப்பதால் அகார வாச்யமும், சேத னரில் சேர்ந்தவளாயிருப்பதால் மகாரவாக்யமும் ஆக இரண்டு சம்பந் தங்களும் பிராட்டிக்கு உண்டு என்ப தற்காகவே சூத்திரம் 42ன் கடைசி பதங்களான ப்ரதம (அகாரம்) சரம (மகாரம்) பதங்களை விடாதேயிருக் கும் இருப்பு என்று ஸ்ரீ உலாகாசார் யர் அருளிச் செய்துள்ளார்.

பிராட்டி வாழித்திருநாமத்தில் வரும் 6ம் அடிக்கும் மகாரத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம்

வாழித்திருநாமத்தின் 6-ம் அடி, 'இருபத்தஞ்சுட்பொருள் மாலியம்பு மவள் வாழியே' என்று வருகிறது. அதாவது முன்பு விவரிக்கப்பட்டிருக்

கும்படியாக 25வது தத்துவமாக மகாரம் வருகிறது. இந்த மகாரத் திற்கு பிராட்டி சம்பந்தமும் உண்டு. தவிர பிராட்டி சேதனர், ஈஸ்வரன் என்ற இரு கோஷ்டியிலும் சேர்ந்தவ ளாக இருக்கிறாள். எனவே பிராட் டிக்கு அகாரவாச்யமும் மகார வாச் யமும் உண்டு என்றாகிறது. தவிர பிராட்டியும் எப்போதும் பெருமானை விட்டுப் பிரியாதவளாக இருக்கிறாள். எம்பெருமான் ரக்ஷித்தல் என்ற மகத் தான குணத்தையுடையவளாக இருக் கிறாள். பிராட்டியும் ரக்ஷித்தலில் பெருமானுக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்தவளல்ல. சேதனர்கள் எம் பெருமானை அடையும் பொருட்டு அவன் பக்கலில் வருகிறார்கள். சேத னர்கள் குற்றங்கள் பல செய்திருப்ப தினால் தண்டிக்க நினைக்கிறாள். அப் போது பிராட்டி தன் பிரதான குண மான தாய்க்கருணை என்ற குணத் தால் பெருமானையும், சேதனர்களை யும் குளிர கடாக்ஷித்து தான் புருஷா காரமாக நின்று ஜீவன்களின் குற்றங் களைப் பாராமல், அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாக கிபாரிசு செய்து பெருமானுக்கும் ஜீவாத்மாக்களுக் கும் துணையாக நிற்கிறாள் என்பதே 6ம் அடிக்குரிய பொருளாகும். இக் கருத்தையே சுலபமாக கீழ்க்காணும் வகையில் சொள்ளலாம். அதாவது 25வது தத்துவத்தைக் குறிக்கும் (அதாவது ஆத்மாவை) எழுத்தான 'ம' காரம், ஆத்மாவாகவும், ஆத்மாக் களுக்கெல்லாம் ஆத்மாவாக இருக் கும் பிராட்டியையும் குறித்துப் பெரு மானை விட்டுப் பிரியாமல் இருந்து கொண்டு சேதனர்கள் உஜ்ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று சொல்ல லாம்.

முடிவுரை:

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்திற்கு மட்டுமே உரியதான ஒரு கொள் கை, "சரீராத்ம பாவம்" என்பதான பிரதான பிரதிதந்ரம் ஆகும். பிரதிதந்ரம் என்ற சொல்

லுக்கு வேறு — மத மததததததததத பொதுவில்லாத ஒரு தனிப்பட்ட கொள்கை என்று பெயர். இந்த உட லுக்கு ஆத்மா எப்படியோ, அப்ப டியே, இந்த ஆத்மாவுக்கும் ஆத்மா வான பரமாத்மா. அதாவது ஈஸ்வர னுக்கு சேதன அசேதனப் பொருள் கள் (உயிருள்ளது, உயிரற்றது) ஆகிய எல்லாம் சரீரம். ஈஸ்வரன் சரீரி, ஈஸ்வரன் அவைகளில் ஆத்மாவாய் இருந்து, சரீரமாகவும் இருப்பதற்கு ஆதாரமாயிருக்கிறான். ஜீவாத்மா வுக்கும், பரமாத்மாவுக்கும் ஒன்பது விதமான சம்பந்தங்கள் இருக்கிறது என்று ஸ்ரீ லோகாசார்யர் அருளிச் செய்துள்ளார். பரமாத்மாவே அறி யத்தகுந்தவன் என்றும் அவனை அறிந்து கொள்பவன் ஜீவாத்மாதான என்றும் கூறுகிறார். மகாரம் ஆத்மா வைக் குறிப்பதால், அகாரவாச்ய னான எம்பெருமானை மகாரவாச்ய னான ஆத்மா அறிந்து கொள்கிறது என்ற காரணத்தால் இதற்கு, "ஞாந்ரு ஞேய சம்பந்தம்" எனப் பெயராகும் என நம் பூர்வாசார்யர் அருளிச் செய்துள்ளார். எனவே ஜீவாத்மாக்களாகிய நாம், பரமாத் மாவை நன்கு அறிந்து கொண்டு அவனைச் சரணடைந்து, பகவானுக் கும், பாகவதர்களுக்கும் கைங்கர்யங் கள் செய்து, எம்பெருமான் திருவடி களை அடைந்து உஜ்ஜீவிககவேணும் என்ற பிரார்த்தனையோடு இக்கட் டுரையை முடிக்கிறேன்.

ஆழ்வார் ஆசார்ய ஜீயர் திருவடி களை சரணம்.

வேண்டும் வரந்தரும் ஸ்ரீப்ரஸன்ன வெங்கடேசன்

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஜீயர்களாலும் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளாலும் மற்ற பெரிய மஹான்களாலும் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திருக்கோயிலின் வடமேற்குப் பாகத்தில் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 36-ம் பட்டம் ஸ்ரீதிவாச யதிந்த்ர மஹா தேசிகனின் பிருந்தாவனம் அமைந்துள்ளது விசேஷமானதாகும்.

இக்கோயிலின் முன்புறம் திவ்ய கேஷத்ரங்களில் இருப்பதுபோல் கருட ஸ்தம்பம் உள்ளது. அதன் பின் நாலு கால் மண்டபம். அதை அடுத்து திரு வாயிலைத் தாண்டினால் ஏழு படிக்கள். அதற்கு மேல் பவிரீடம், த்வஜஸ்தம்பம், கருடன் சன்னதி, ஏழு படி

திரு. எம் வீராகவன் - பாதுர்.

களைத் தாண்டி இடது புறமாகத் திரும்பி உடன் வலதுபக்கம் சென்றால் 16 கால் மண்டபம். அதில் வீர ஆஞ்சனேயர், துவார பாலகர்கள் உள்ளனர். இவர்களைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் கர்பக்கிருஹம் சற்று தூரத்தில் தெரிகிறது. அதற்கு முன் வலப்பக்கம் ஆழ்வார்-ஆச்சாரியர்கள் - தேசிகள் சன்னதிகள். இடப்பக்கம் அலர்மேல்மங்கைத்தாயார் சன்னதி. இவர்களைத் தரிசித்து விட்டு நேராகச் சென்றால் கர்பக்குஹத்தில் வரதனாகவும், ஸ்ரீனிவாசனாகவும் காட்சி அளிக்கும் ஸ்ரீப்ரஸன்ன வெங்கடேசப் பெருமான உபய நாச்சி மார்களுடன் உறைகின்றார். அவருடன் நர்த்தன கிருஷ்ணன், சக்கரத் தாழ்வாரும் வீற்றிருக்கின்றனர். பிரதி வருஷம் புரட்டாசி மாதம் அமாவாசைக்கு மறுநாள் கொடியேற்றி தேசிகள் திருநகைத்ரமான திருவோணத்தில் தீர்த்தவாரியாக பத்து நாட்கள் உன்னதமாக பிரம்மோத்ஸவம் கொண்டாடப்படுகிறது. விசேஷமாக நாகவாஹனம், ஐந்தாம் நாள் கருட வாஹனம், யானை வாஹனம், திருக்கல்யாணம் ஆகியவை கொண்டாடப்படுகின்றன. இத்திருக்கோயிலில் வைகாணச ஆகமப்படி திருவாராதனம் நடைபெற்ற வருகின்றது.

பாதுர் என்னும் திவ்ய கேஷத்ரம் சென்னை - திருச்சி மார்கத்தில், நாயன்மார்களின் முதன்மையான நால்வருள் ஒருவரான சுந்தரர் அவதரித்த “திருநாவலூர்” (கடிலம்) என்ற தலத்திற்கும் உருந்தூர்பேட்டைக்கும் இடையில் பஞ்ச கிருஷ்ணரணய கேஷத்ரத்தின் ஆஞ்ஜனேய பாகத்தில் கருட நதிகுத் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. சேந்தமங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட நரசிங்க முனையர் என்னும் சிறுநரசனின் வசந்தமண்டபம் இருந்த ஊராகும். மேலும் சோழ அரசனின் படைஊரான இவ்வூரின் ஓர் துவாதசித் தினத்தன்று குலோத்துங்கன் என்னும் சோழ அரசனால் வேதம் கற்ற அந்தணர்க்குத் தானமளித்த அக்ரஹாரத்தில் அமையப்பெற்றது ஸ்ரீப்ரஸன்ன வெங்கடேசப் பெருமாள் திருக்கோயில்.

பல படையெடுப்புகளால் கடின மடைந்த இத்திருக்கோயில் சற்றேறக்குறைய 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாதவ வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு அதிகாரியின் தூண்டுதலால் இவ்வூர் பெரியோர்களின் நன் முயற்சியால் இத்திருக்கோயில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்பு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அதன்பின் கடந்த 24-8-1986 அன்று இத்திருக்கோயிலின் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இத்திருக்கோயில் இந்து அறநிலையத்துறையின் கீழ் வருவதாகும்.

முதலாழ்வார்களான பொய்கை முனி, பூதத்தார், பேயாழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட நடுநாட்டுத்திருப்பதிகளில் ஒன்றான திருக்கோயிலூர் ஸ்ரீதேஹீசப்பெருமானால் நேரில் அபிமானிக்கப்பட்ட விசேஷத் தன்மை உடையது. மேலும்

ஓம் ஸ்ரீ மாத்ரே நம :

பொதுமக்களுக்கு ஓர் அரிய நற்செய்தி

ஸ்ரீ காஞ்சி ஐகத்தரு ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள், திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் மற்றும் பல மகான்கள் ஆகிய வழங்கிய நவசக்தி நிலையத்தாரால் உருவாக்கப்படும் பூஜைக்கு உரிய சாதனங்கள்.

வ.எண்.

யந்திரங்களின் பெயரும் அதன் பலன்களும்

விலை ரூ.பை.

1. பூர்ண ஸ்ரீ சக்கர மகாமேரு பஞ்சலோகம் அனைத்துத் தெய்வங்களும் இதில் அடங்கியது (மர பீடம் உட்பட) $6\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ செ. மீ. ரூ. 750/- 5x5 செ. மீ. 450-00
2. ஸ்ரீ மகா கணபதி 8×8 செ. மீ. எந்தக் காரியமும் தடையின்றி நடக்க 130-00
3. ஸ்ரீ சக்கரம் 8×8 செ. மீ. அனைத்து தெய்வங்களும் இதில் அடங்கியது 130-00
4. ஸ்ரீ மகாலட்சுமி மகாயந்திரம் 24×24 செ. மீ. 300 ஆண்டுகளுக்கு லட்சுமி கடாட்சத்தை ஏற்படுத்தி நிலைத்திருக்கச் செய்யும் 1150-00
5. சர்வ ஜன மன தன ஆகர்ஷணம் ஸ்ரீ சாம்ராஜ்யலட்சுமி ஸ்ரீ மகா சுதர்சனம் 16×48 செ. மீ. (கோல்டு பிரேம்) மூன்று யந்திரங்கள் சோத்து வியாபாரத்தில் விருத்தியடையவும் லட்சுமி கடாட்சம், பண வரவுக்கும், எதிரிகள் பொருமை இவைகளை நீக்கி சுபிட்சத்தை உண்டுபண்ணும் 1750-00
6. சாவ ஜன மன தன ஆகர்ஷணம் சாமராஜ்ய லட்சுமி ஸ்ரீ சுதர்சனம் 8×24 செ. மீ. (கோல்டு பிரேம்) 500-00
7. சூலினி, சரபேஸ்வரர், ப்ரதியங்காரா, 16×48 செ. மீ. (கோல்டு பிரேம்) மூன்று யந்திரங்கள் சோந்து வியாபாரத்திலோ, வீட்டிலோ நவக்கிரக தோஷங்களை நீக்கி எதிரிகள் இல்லாமல் செய்யவும் பில்லி, சூனியம், ஏவலகளை நீக்கி, லட்சுமி கடாட்சம் தரவல்லது. 1750-00
8. சூலினி, சரபேஸ்வரர், ப்ரதியங்காரா 8×24 செ. மீ. (கோல்டு பிரேம்) மேற்கண்டபலனைத் தரவல்லது 500-00
9. ரசமணி ஒன்றின் விலை ரூ. 250/-, ரூ. 500/- இது மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தும், சர்வ காரிய சித்தியும் சுகபோக பாக்கியங்களையும் தரவல்லது.
10. கண திருஷ்டி ஒருபுறம், மறுபுறம் சுதர்சன டாலர். கண திருஷ்டியால் ஏற்படும் தொல்லைகளை நீக்கி எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாக்க வல்லது. 70-00
11. ஸ்ரீ சக்கரம் ஒருபுறம், மறுபுறம் ஸ்ரீ காமாட்சி டாலர். அம்பாள் கடாட்சத்தை ஏற்படுத்திச் சிரமங்களை நீக்க வல்லது. 70-00
12. ஸ்ரீ காமட்சி ஒருபுறம், மறுபுறம் தனாகர்ஷண டாலர். அம்பாள் கடாட்சமும், பொருள் வரவும் தரவல்லது. 70-00
13. செளடாம்பிகை மாங்கல்ய பாக்கிய டாலர். அம்பாள் கடாட்சமும், பெண்கள் தீர்க்க சுமங்கலியாக இருக்கவும், கணவனுக்கு அதிர்ஷ்டத்தை உண்டாக்கவும் வல்லது. 70-00
14. விவாகப்ராப்தி டாலர். தடைப்பட்டு வந்த திருமணம் தடையின்றி நடக்கும் 70-00
15. ஸ்ரீ சக்கரம் லட்சுமி பீஜம் டாலர் அம்பாள் கடாட்சத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்யவல்லது 70-00
16. கண திருஷ்டி படம் (கோல்டு பிரேம்) வீட்டிலும் வியாபாரத்திலும் வைப்பதால் கண திருஷ்டி தொல்லைகளை நீக்கி விபத்துக்களைத் தடுத்துக் காப்பாற்ற வல்லது 70-00
17. தத்தாத்ரேயர் யந்திரம் 12×12 செ. மீ. (கோல்டு பிரேம்) கண திருஷ்டி, பொருமை, துர்தேவதைகளால் ஏற்படும் தொல்லைகளை நீக்கிக் காப்பாற்ற வல்லது 150-00
18. தத்தாத்ரேயர், விக்கன கணபதி, மருத்யுரயம் (சாவ ஜெய யந்திரம்) 8×24 செ. மீ. இந்த மூன்று யந்திரங்கள் சேர்த்து ஆகாயத்தில் செல்லும் விமானம் முதல லாரி கார் வரை கண திருஷ்டியால் ஏற்படும் விபத்தைத் தவிர்க்கவல்லது. 500-00
19. இன்னும் பலவிதமான டாலர்கள், மாலைகள் அனைத்தும் சுத்த வெள்ளியால் செய்யப்பட்டன. கோவில்களுக்கு வேண்டிய சகல யந்திரங்களும், கிராம தேவதைகளுக்குரிய சகல யந்திரங்களும் கிடைக்கும். ஒன்றின் விலை ரூ. 105/- ஸ்பெஷல்: கோவிலில் ஜன் ஆகர்ஷணம், தன ஆகர்ஷணம் செய்யக்கூடிய யந்திரத்தில் விலை ரூ. 300/- வெளிநாட்டுக்கு 25% அதிகம். விலைப்பட்டியலுக்கு 0-50 பைசா தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு விண்ணப்பிக்கவும். மேற்கண்ட யந்திரங்களின் பலன்களை ஓரளவுதான் பத்திரிகைகளில் தெரிவிக்க முடியும்.

ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ முருகபூஷணம்

ஸ்ரீ வித்யா உபாசகர், தலைவர் நவசக்தி நிலையம்,

153, லாயட்ஸ் ரோடு, (ஸ்டேட் பேங்க் எதிரில்), கோபாலபுரம், சென்னை - 600086.

போன் : கடை ... 472013 மா மேரு டிராப்டு வீடு: ... 861254

“லோகாஸ் சமஸ்தாஸ் சுகிணோ பவந்து”

திருமாலின் சயனத் திருக்கோலங்கள்

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

வடபத்ரசயனம்—ஸ்ரீ விலலிபுத்தூர் :

தேவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் காலநேமி என்னும் அரக்கனைத் திருமால் சக்ராயுதத்தால் அழித்தார். சக்ராயுதத்தை யமுனை, கங்கை, சரஸ்வதி ஆகிய நதிகளால் நீராட்டித் தூய்மைப்படுத்தினார். அருகிலுள்ள ஆலமரத்தடியில்விமலாகிருதி என்னும் விமானத்தின கீழ், தேவியர், பரிவார தேவதைகள், பிரகு, மார்க்கண்டேயர் ஆகியோர்குழ ஆதிசேஷன் மீது பள்ளிகொண்டார். ஆலமரத்தடியில் எழுந்தருளினதால் வடபத்ரசாயி என்ற பெயர் பெற்றார். அத்தலமும் வடேசுவரபுரம் எனப்படது. இன்றும் அதே கோலத்தில் சேவை சாதிக்கிறார்.

புஜங்கசயனர் :

அரவத்தின் மீது கரத்தைத் தலைக்கு உயரமாக வைத்துக் கொண்டு சயனித்திருக்கும் கோலம் புஜங்கசயனம் எனப்படும். இதே கோலத்தில் பல ஆலயங்களில் திருமால் காட்சியளிக்கிறார்.

திருவரங்கம் :

வைணவர்கள், கோயில என்றால் திருவரங்கத்தையே குறிப்பிடுவர். திருவரங்கநாதனை ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட “பாண பெருமாள” ஆவார். பதினேறது அடி நீளமுள்ள கருவறையை ஆக்கிரமித்துள்ள சேடனின் பாயவில திருக்கண வளநதருக்கிறார். ஒரு கரம் தலையைத் தாங்கும். மற்றொன்று முழங்கால் வரை நீண்டுள்ளது. கிரீடம், முத்தாரம், கௌஸ்துபம், வனமாலே ஆகியவற்றை அணிந்துள்ள அக்கரிய மேனியைத் தைலக் காப்பில் மகிழ்ந்துள்ளார்.

அருகே தேவியரும், நான்முகனும் இல்லை.

திருவள்ளூர் :

சென்னையிலிருந்து 40 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள திருவள்ளூரில் விசயகோடி விமானத்தின கீழ், புஜங்கசயனராகக் கிழக்கே திருமுக மண்டலம் கொண்டு காட்சியளிக்கிறார் ஸ்ரீவீரராகவப்பெருமாள். நாபிக் கமலத்திலுள்ள நான்முகனுக்கு இவரது இடது கரம் பிரணவத்தத்துவத்தை உணர்த்தியவாறு உள்ளது. வலது கரம் சாலிகோத்திர முனிவரின் தலையில் அபயப் பிரதானம் செய்கிறது. சாலிகோத்திர முனிவர் இத்தலத்தில் தவமியற்றியபோது ஒரு வயோதிகர் அவரது விருந்தினராக வந்தார். உணவு உண்டபின் படுக்க இடம் நாடி ‘எவ்வுன்’ என்று வினவினாராம். முனிவர் காட்டிய பரண்சாலையில் வயோதிகர் தனது உண்மையான சயனக் கோலத்தில், வீரராகவப் பெருமானாகவே பள்ளிகொண்டார். வயோதிகரான திருமால் தாம் படுக்க ‘எவ்வுன்’ என வினவிய நால, ஆவ்வூர் ‘திருஎவ்வுன்’ எனப்பட்டு, பின்னர் திருவள்ளூராக மருவியது.

திருவனந்தபுரம் :

மலைநாட்டுத் திருவனந்தபுரத்தில பாம்பணை மீது பள்ளிகொண்டுள்ள அக்ஷதபதமஸூபரின் முழு உருவத்தை மூன்று வாயில்கள் மூலமாகவே தரிசிக்கலாம். தலைவாயிலில் திருமுடியையும், நடுவாயிலில் திருநாபியையும், கோடி வாயிலில் திருப்பாதத்தையும் காணலாம். சுதையாலான இந்த மூர்த்தியின் மேனியில் 1200 சாளக்கிராமங்களை இழைத்துள்ளனர். ஆதியில் மிகவும் பெரிய வராக இருந்த இந்த மூர்த்தி இன்று குறுகி

விட்டாராம். ஆதியில் அனந்தைங்காடு எனப்பட்ட இப்பகுதியில் ஸ்ரீவாங்கள் என்ற முனிவருக்கு முன்னிலுப்பை மரமாகக் காட்சியளித்த திருமால், பின்னர் பள்ளிகொண்டாராம்.

திருவாட்டாறு :

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள திருவாட்டாறு என்ற பதியிலும் ஆதிசேசவன் என்ற பெயரில் திருமால் பள்ளிகொண்டுள்ளார். வரம் பல பெற்று நல்லோருக்கு அல்லல்கள் அளித்து வந்த கேசன் என்ற அரக்கனை மற்போரில் கீழே தள்ளி அவன் மீது ஆதிசேடனின் பாயை விரித்து அதன் மீது பள்ளிகொண்டார். பதினெட்டு அடி நீளமுள்ள இவ்வுருவம் கடுகு சர்க்கரை என்ற கலவையால் ஆனது. திருவனந்தபுரம் போலவே இங்கும் பெருமானை மூன்று வாயில் சுள் வழியாகவே தரிசிக்கலாம்.

திரு. எம். இராஜகோபாலன்,
சென்னை,

யோகாசனம்—திலலை சித்திரகூடம்:

சைவர்கள் பெரு விருப்புடன் வழிபடும் தில்லைமலத்தில் திருமால் கோவிந்தராஜராகப் பள்ளிகொண்டுள்ள சித்திரகூடம் என்ற சந்நிதி உள்ளது. கோயில் அமைப்பு உடலை ஒத்தது. அம்பலம், கூடம் என்று இதயம் இரு பகுதிகளாக உள்ளன. அம்பலத்தில மறைந்து நின்ற அரனார் வெளியில் அம்பலவாணராக நடம்புரிகிறார். கோவிந்தராஜர் கூடத்துள் அறிதுயில் கொள்கிறார். சத்தித் ஆகியவற்றின் இணைப்பை இத்தலம் புலப்படுத்துகிறது. தேவர், முனிவர், பரிவாரங்கள் குழ நான்கு கரங்களுடன், சந்து, சக்கரம் ஏந்திய

சந்தாதாரர்களுக்கு. . .

31-12-89—ஆம் தேதியுடன் முடிவடையும் ஸப்தகிரி சந்தாதாரர்களின் எண்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சந்தாவைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும்போது, தங்கள் சந்தா எண்களைக் கணடிப்பாகக் குறிப்பிடவும். 'ஆசிரியர்' ஸப்தகிரி, தி.தி.தே. திருப்பதி எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

19	26	28	30	31	32	37	38	57	104	113	116	118	126	132
137	142	145	149	150	154	170	250	255	259	261	263	266		
268	271	273	275	278	282	439	440	441	442	443	445	446		
452	455	457	460	466	467	469	470	473	475	477	478	484		
522	586	588	592	597	599	600	602	850	851	859	862	873A		
874	877	880	884	888	891	893	894	907	908	912	915			
918	924	926	928	933	934	939	940	942	946	948	950	951		
952	958	959	960	961	1099	1449	1501	1532	1572	2098				
2100	2102	2123	2126	2162	2237	2238	2241	2243	2278					
2286	2288	2295	2297	2299	2303	2307	2312	2313	2317					
2318	2326	2329	2333	2338	2351	2357	2358	2368	3272					
3550	8624	3631	3653	3656	3658	3854	4038	4089	4479					
4914	4948	முதல்	4951	4953	முதல்	4962	4964	முதல்						
4973	4976	4978	முதல்	4980	4982	4984	முதல்	5010	5012					
முதல்	5020	5022	முதல்	5026	5028	முதல்	5033	5035	முதல்					
5050	5113	5208	5412	5482	5583	5585								

வாறு யோக சயனராகக் கிழக்கு நோக்கித் திருமுக மண்டலம் கொண்டுள்ளார்.

வீர சயனம்—திருஇந்தளூ (திருவிழந்தூர்)

மயிலாடுதுறையின் ஒரு பகுதியான திருவிழந்தூரில் திருமால் பரிமள ரங்கராகப் பள்ளிகொண்டுள்ளார். காவிரியில் நீராடிய வேதங்களுக்கு அருளி, பரிமள வாசனையுடன் காட்சியளிப்பதால் இவர் பரிமளரங்கர் எனப்படுவார். ஆதிசேடன் மீது பள்ளிகொண்ட கோலம்; நான்கு கரங்கள். நாபியில் நான்முகன்; திரு முடியருகே ஆதவனும் திருவடியருகே சந்திரனும் வணங்கிற்றிகளறனர். திரு முடியருகே கங்கையும், திருவடியருகே காவிரியும் உள்ளனர். இவ்வாறு வீர சயனராக வேதச் சக்கர விமானத் திண்கீழ் திருமால் அருள்பாலிக்கிறார்.

பிற சயனத்திருமேனிகள் :

உத்தர அரங்கமான பள்ளிகொண்டார் :

பிரம்மாவுடன் சச்சரவு ஏற்பட்டதால் அவர் புரிந்த யாகத்தைக்கலைக்க சரஸ்வதி நதி வடிவில் பாய்ந்தாள். நான்முகனின் வேண்டுகோளின்பேரில் திருமால் பள்ளிகொண்ட பெருமாளாகப் பாலாற்றுகுக்குறுக்கே எழுந்தருளினார். இத்தலமே பள்ளிகொண்டா என்ற பெயருடன் வேலுருக்கு அருகே உள்ளது. ஸ்ரீ தேவி இடது கரத்தையும், பூதேவி திருவடிகளையும் தாங்க ஆதிசேடன் மீது பெரிய திருவுருவத்துடன் பள்ளிகொண்டுள்ளார். கிரீடம், குண்டலம், திருமண்காப்பு, வேட்டி, உத்தரீயம் ஆகியவற்றை அணிந்துள்ளார். முகமதியப் படையெடுப்பின்போது அந்நியர்களை ஏமாற்றுவதற்காக உண்டாக்கப்பட்ட கஸ்தூரிரங்கரின் கிறிய உருவமும் இக்கோயிலில் உள்ளது.

பெருமாள் (யதோத்தகாரி) :

காஞ்சியிலுள்ள திருவெஃகா என்ற பகுதியில் திருமால் பள்ளிகொண்டுள்ளார். தன்னைப் போற்றிப்பாட மறுத்த திருமழிசையாழ்வாரின் சீடனான கணிகண்ணனை நாடு கடத்தினா ஒரு பல்லவ அரசர். உடனே அவ்வூரில் பள்ளிகொண்டபெருமானை அக்கோயிலை விட்டு வெளியேறுமாறு திருமழிசையாழ்வார் பாடினார். பெருமானும் அவ்வாறே ஆலயத்தைவிட்டு வெளியேறினார். தவறையுணர்ந்த மனனனும் கணிகண்ணனை அருக்குள் வரச்செய்தார். ஆலயத்தில் பழைய கோலத்தில் அமர்ந்து அருளுமாறு திருமழிசையார் பாடியவுடன், திருமால் அதே ஆலயத்தில் சயனித்தார். திருமழிசையாரின் சொற்படிக கேட்ட பெருமாள் சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள் ஆனார். திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள அன்பில் எனுமதலத்தில் சுந்தரராஜராகவும், உத்தமர்கோயில் என்ற பதியில் புருஷோத்தமராகவும், திருப்பேர் நகரில் (கோயிலடி) அப்பக்குடத்தானாகவும் திருமால் சயனம் கொண்டுள்ளார். காஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் ஆலயத்திலுள்ள திருக்குளத்தில் அத்தி மரத்தாலான வரதர் ஜலசயனராகவே பள்ளிகொண்டுள்ளார். 45 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இவரை வெளிக்கொணர்ந்து வழிபடுவர். சேலம் மாவட்டம் நாமக்கல்லிலுள்ள குகை ஒன்றில கர்க்காடகன் எனும் ஸாப்பத்தின மீது, தெற்கே தலையும், வடக்கே காலுமாக அரங்கர் பள்ளிகொண்டுள்ளார். மதுரை நகருக்கு அருகேயுள்ள திருமோகூரிலும் பள்ளிகொண்ட, பெருமானின் சந்நிதி உள்ளது. பரமபதத்தில் உள்ளது போலவே ஸ்ரீ தேவி, பூதேவியுடன் ஏகாந்தமாக இங்கு சேவை புரிகிறார். புதுக்கோட்டைக்கு அருகேயுள்ள திருமயம் எனும் தலத்தில் 30 அடி நீளமுள்ள சயனரை ஒரு குடவரையில் காணலாம். இரு கரங்

கள அனந்தன, திருமகள் ஆகியோருக்கு அருள்புரிகின்றன. பொருளையாற்றின் கரையிலுள்ள நவ திருப்பதிகளுள் ஒன்றான திருக்கோளூரில் வைத்தமாநிதி என்ற பெயருடன் பள்ளிகொண்டுள்ளார். தனது இடதுகையை உயர்த்தி, உள்ளங்கையை நோக்கியிருப்பதுபோல் தோன்றுகிறார். தனது நிதியையெல்லாம் குபேரனுக்கு அளித்தபின் அவை எங்குள்ளன என்று தேடுபவர்போல் இவ்வாறு காட்சியளிக்கிறாராம். மற்றொரு திருப்பதியான திருப்புளிங்குடியில் காய்ச்சின வேந்தன் புஜங்க சயனராகக்கிழக்கே திருமுகமண்டலம் கொண்டுள்ளார். திருக்கோளூர், திருப்புளிங்குடி ஆகிய தலங்களிலுள்ள இத்திருமேனிகள் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்தவை. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பல தலங்களிலும் திருமாவின் சயனக் கோலம் காணலாம். கும்பகோணத்திற்கு அருகே புள்ளம் பூதங்குடியில் வல்வில் ராமராகவும், கபிஸ்தலத்தில் கஜேந்திர வரதராகவும், ஆதனூரில் ஆண்டளகும் ஐயனாகவும், திருவெள்ளியங்குடியில் கோலவில்லிராமராகவும், பெருமாள் புஜங்கசயனராகக் கோலம் கொண்டுள்ளார், மயிலாடுதுறைக்கு அருகேயுள்ள சிறுபுலியூரில் அருமாகடல் என்ற பெயருடன் சேவை தருகிறார். திருநாங்கூர் திருப்பதிகளுள் திருத்தெற்றியம் பலத்தில் செங்கண்மாலாகவும், திருநகரியில் கல்யாண ரங்கநாதராகவும், பள்ளிகொண்டுள்ளார். மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் திருவித்துவக்கோட்டில் உய்ய வந்த பெருமாள் புஜங்க சயனராகத் தோன்றுகிறார்.

மங்களாசாசனம் பெறாத தலங்களில் சயனமூர்த்தி:

ஆழ்வார்களில் பாசுரம் பெறாத தலங்களிலும் சயனக் கோலத்தில் திருமலை வழிபடலாம். நாகப்பட்டினத்திற்கு அருகேயுள்ள கிழரங்கம் என்ற பதியில் கோபுரம்போல உயர்ந்

துள்ள ரங்கவிமானத்தின்கீழ் ரங்கநாதர் சயனித்துள்ளார். திருக்கோயிலுக்கு அருகே பெண்ணையாற்றின் கரையிலுள்ள 'திருவரங்கம்' என்ற கிராமத்தில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி சமேதரான அரங்கநாதரின் நீண்ட உருவம் (24 அடி) உள்ளது. கம்பன் பிறந்த பதியான தேரெழுந்தூரில் ஆமருவியப்பன் ஆலயத்திற்கு அருகேயுள்ள அரங்கநாதரின் சிறு கோயில் மீது முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர் கீர்த்தனை இயற்றியுள்ளார். தேசிங்குராஜனின் குலதெய்வமான அரங்கநாதரைச் செஞ்சி நகருக்கு அருகேயுள்ள சிங்கவரத்திலுள்ள ஒரு குன்றில் காணலாம். கருநிலுள்ள போகசயனப் பெருமாள் மீது 5 தலைநாகம் குடைபிடிப்பதைக் காணலாம். இவர் சயனித்துள்ள நாகத்தின் உடல் ஐந்து சுற்றுகளாக உள்ளது. மேட்டுப்பாளையத்திற்கு அருகேயுள்ள காரமடை என்ற தலத்திலுள்ள அரங்கநாதர் சயம்புவாகத் தோன்றியவர். எனவே அவரது திருவுருவம் அம்மனின் விகிரகம்போல, முகம் மட்டும் கொண்டதாக விளங்கும். ஈரோடு நகரில் கஸ்தூரி ரங்கநாதர் பள்ளிகொண்டுள்ளார். காவிரிக்கரையிலுள்ள மூன்று அரங்கங்களுள் சிவசமுத்திரம், ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் ஆகியவை கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ளன. நின்ற, இருந்த, கிடந்த மூன்று கோலங்களிலும் திருமலை மதுரை (கூடலழர் கோயில்), திருக்கோஷ்டியூர், உத்தரமேரூர், மன்னார்கோயில், காஞ்சிபுரம் (வைகுந்த பெருமாள் கோயில்), திருக்குறுங்குடி ஆகிய பதிகளில் உள்ள ஆலயங்களில் தரிசிக்கலாம்.

இலக்கியத்தில் சயனக்கோலம்:

ஆழ்வார்கள் பற்பல பதிகளிலுள்ள பள்ளிகொண்ட பெருமானைப் பாராட்டி எண்ணற்றப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

“ஆழியஞ் செல்வனை எழுந்தான்
அரவனை மேல் பள்ளிகொண்டாய்

• தோழியும் நானும் தொழுதோம்
துகிலப்பணித்தருளாயே”

(ஆண்டாள்—524—நாச்சிபார் திருமொழி)

“சேலார்ந்த நெடுங்கழனி சோலை
சூழ்ந்த
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளி
கொள்ளும்
மாலோனைக் கண்டின்பக் கலவி
யெய்தி”

(குலசேகரர்-பெருமாள் திருமொழி—654)

“விடத்தவாயொராயிரம் ராயிரம்
கண்வெந்தழல்
விடத்துவிழ் விலாத போகம் மிக்க
சோதி தொக்கச்சீர்
தொடுத்து மேல்விதானமாய் பௌவ
நீரராவனை
படுத்த பாயல் பள்ளி கொள்வதென்
கொல் வேலை வண்ணனே”

(திருமழிசையாழ்வார் திருவிருத்தம்—769)

“குடதிசை முடியை வைத்துக் குண
திசை பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்பு காட்டித் தென்திசை
யிலங்கை நோக்கி
கடல்நிறக் கடவு ளெந்தை அர
வனைத் துயிலுமா கண்டு
உலலெனக்குருகுமாலோ என் செய்
செய்கேனுலகத் தீரே”

(தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமொழி—890)

நிமலன் நின்மலன் நீதி வானவன்
நீள் மதிளரங்கத்தம்மான் திருக்
கமல பாதம் வந்தென் கண்ணிலுள்
ளன வொக்கின்றதே
(திருப்பாணாழ்வார்-
அமலனாதிபிரான்-927)

“நண்ணாத வாளவனு ரிடைப்புக்கு
வானவரை
பெண்ணாகி யமுதாட்டும் பெருமானார்
மருவினிய
தண்ணார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத்
துறைவாரை

எண்ணுத யிருப்பாரை யிறைப .

பொழுது பெண்ணுமே”

—திருமங்கை ஆழ்வார் -

பெரியதிருமொழி-2 (1098)

பழுதே பலபலும் போயினவென்று

அஞ்சி

அழுதேன் அரவணைமேல் கண்டு-

தொழுதேன்

கடலோதம காலலைப்பக் கனிவளரும்

செங்கண்

அடலோத வண்ணர் அடி,

(பொய்கையாழ்வார்-

முதல் திருவந்தாதி-2097)

பணிந்துயாந்த பெளவப படுதிரைகள்

மோத

பணிந்த பணிமணிகளாலே-அணிந்து

அங்கு

அனந்தன் அணைக்கிடக்கும் அமமான

அடியேன்

மனந்த னணைக் கிடக்கும் வந்து

மூன்றும் திருவந்தாதி

—பேயாழ்வார் (2296)

ஆர்த்தோ தம்-தம்மேனி தாள

தடவத் தாங்கிக் கிடந்த தம்முடைய

செம்மேனிக் கண்வளர்வார் சோ

—நம்மாழ்வார்

பெரியதிருவந்தாதி-(2599)

நின் ஈரடி ஒன்றிய மனத்தால் ஒரு

மதிமுகத்து

மங்கையர் இருவரும் மலரன

அங்கையில்

மும்பொழுதும் வருட அறிதியில்

அமாந்தனை

திருமங்கையாழ்வார்-திருவெழு

கூற்றிருக்கை (25-29)

அஷ்டப்பிரபந்தம் பாடிய திவ்விய

கவி பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்

பள்ளி கொண்ட பரமனைப் போற்றி

யுள்ளார்.

பூங்காவிரி புனறகோவிலுள்ளே

மிகக போகம எல்லாம்

யாம காண யோகத்துயில் கொண்ட-

வாறு எள்ளும் எண்ணெயும் போல்

நீங்காது உலகத்து உயிருக்கு உயிர்

ஆதி நியாமகன் ஆய்

ஓங்காரமாய் அதன உட்பொருளாய்

நின்ற ஒண்கடரே

(திரு அரங்கத்து மாலை)

சங்ககால இலக்கியங்களில் திருமா

லின் சயனத் திருக்கோலம் சிறப்பிக்

கப்பட்டுள்ளது. கடியலூர் உருத்தி

ரங்கண்ணனாரின் பெரும்பாணற்றுப்

படையில் காஞ்சியில் (திருவெஃகா)

திருமால் ஒரு யானை படுத்துள்ளது

போல் பள்ளிகொண்டுள்ளதாக இயம்

புகுரார். புறநானூற்றில் ‘நீலநிற

உருவின் நிமமியோன்’ என்றும், சிலம்

பதிகாரத்தில் ‘நீலமேனி நெடியோன்

கோயில்’ என்றும் குறிப்புக்கள் உள்

ளன.

கம்பராமாயணத்தில் வசிட்டர்

மூலம் பள்ளி கொண்ட மூர்த்தி பூவுல

கில் திருவவதாரம் செய்வது பற்றிய

குறிப்பு வருகிறது.

“அல்கடல நடுவண் ஓர் அனந்தன்

மீமிசை

மலையென விழிதியில் வளரும்

மாமுகில

கொல்தொழில் அரக்கர்தம்கொடுமை

தீர்ப்பான் என்று

உலை உறும் அமரருக்கு உரைத்த

வாய்மையை

—கம்பர்

தற்காலத்தில் தோன்றிய சிறுநிலக

கிய நூல்களிலும், வடமொழி துதிப்

பாடல்களிலும் பள்ளி கொண்ட பெரு

மாள் போற்றப்படுகிறார்.

பள்ளிகொண்ட தத்துவம் :

திருமால் காக்கும் தொழிலுக்கு

அதிபதி. உலகைக் காக்கும் பெரு

மாள் உறங்குவது போல் கோலம்

கொண்டுள்ளார். அவரது உறக்கம்

பொய் உறக்கம். உலகைப் படைத்து

அதனைப் பிரளயகாலத்தில் வயிற்றில்

ஒளித்து வைத்துக் காப்பாற்றி பின்

னர் வெளிப்படுத்தியதாகக் கூறுவர்.

உயிர்கள் மீது இவ்வளவு பரிவு

கொண்ட திருமால் எவ்வாறு நித்

திரை செய்ய இயலும்? அவர் ஆதி

சேடன மீது பள்ளிகொண்டு உறங்கு

வது போல தோன்றினாலும் உண்மை

யில் யோக நித்திரையே புரிந்தது உல

கில் நன்மைகளை நிலைநாட்டுகிறார்.

பெருமாள்பள்ளி கொண்டாளுள் இடந்

கள்இரண்டு. 1) பாற்கடல் 2) ஆலிலை,

கடல் என்றும் நிறைந்து விளங்குவ

தால் ஆறுகளிலிருந்து நீர் வராவிட்

டாலும் அது வற்றுவதில்லை. அவ்

வாறு நீர் கலந்தாலும் பொங்கி வழி

வதில்லை. இந்த நிலையில் நிறைந்து

விளங்கும் கடலில் பெருமாள் பள்ளி

கொண்டுள்ளார். வெண்மை தூய்

மையின் அறிகுறி. தூய்மை, நிறைவு

ஆகியவற்றையே பாற்கடல் குறிக்க

கும்.

மிகச் சிறிய ஆலவிதையினின்று

மிகப்பெரிய ஆலமரம் வளர்வது

போலவே, இறைவன் அணுவுக்குள்

அணுவாகவும், பிரம்மாண்டமாகவும்

காட்சியளிக்கின்றார். எவரும் ஆல

விதையை விதைத்துத் தண்ணீர்

ஊற்றுவதில்லை. அது வராகவே

வளர்ந்து விழுதுகள் மூலம் நிலைக

கிறது. அவ்வாறே இறைவனும்

எவர் உதவியும் இன்றி நிலைத்து நிற

கிறார். ஆலிலை பசுமை மிக்கது.

வாடிய ஆலிலை மீதும் நீர் தூவினால்

அது பசுமை பெறும். அவ்வாறே

இறைவனும் பசுமையாய், பிறப்பு,

இறப்பு ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற

கிறார். இத்தகையச் சிறப்புக்களை

யுடைய ஆலிலையிலும் திருமால் பால

கனாகப் பள்ளி கொண்டார்.

பாற்கடலிலும், ஆலிலையிலும்

பள்ளிகொண்ட பரமன பக்தர்களின்

மனமெனும் படுக்கையிலும் பள்ளி

கொண்டு அவர்களை ஆட்கொள்கிறார்.

உடுத்துக களைத்த நின் பீதக ஆடை

உடுத்து கலைந்தது உண்டு

தொடுத்த துழாய்மலாசூடிககளைந்தன

சூடும் இத்தொண்டாகளோம்

விடுத்த திசைகருமம் திருத்தித்

திருவோணத்திருவிழாவில்

படுத்த பைந்தாகளைப் பள்ளி

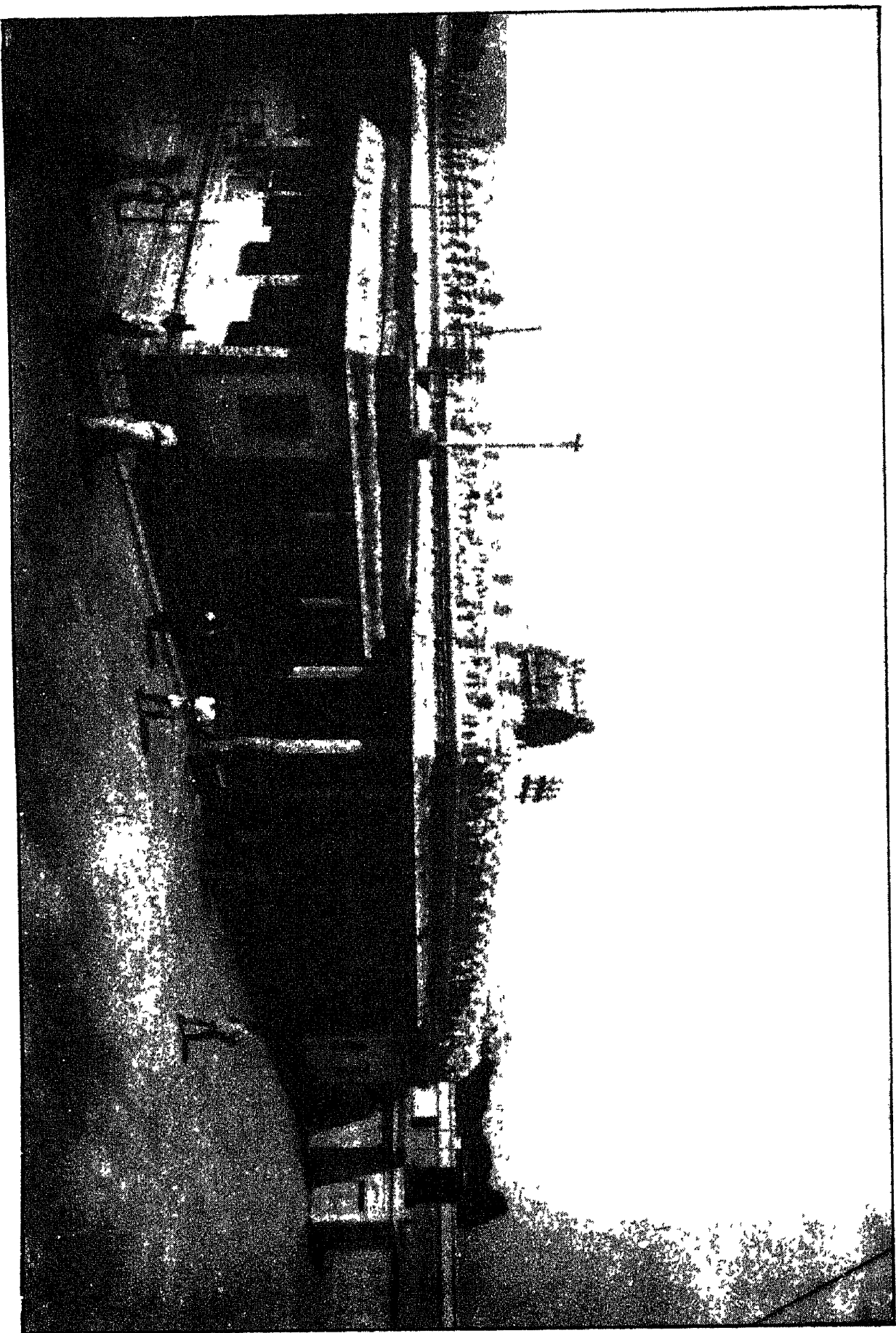
கொண்டானுக்குப் பல்லாண்டு

கூறுதுமே

(பெரியாழ்வார்)

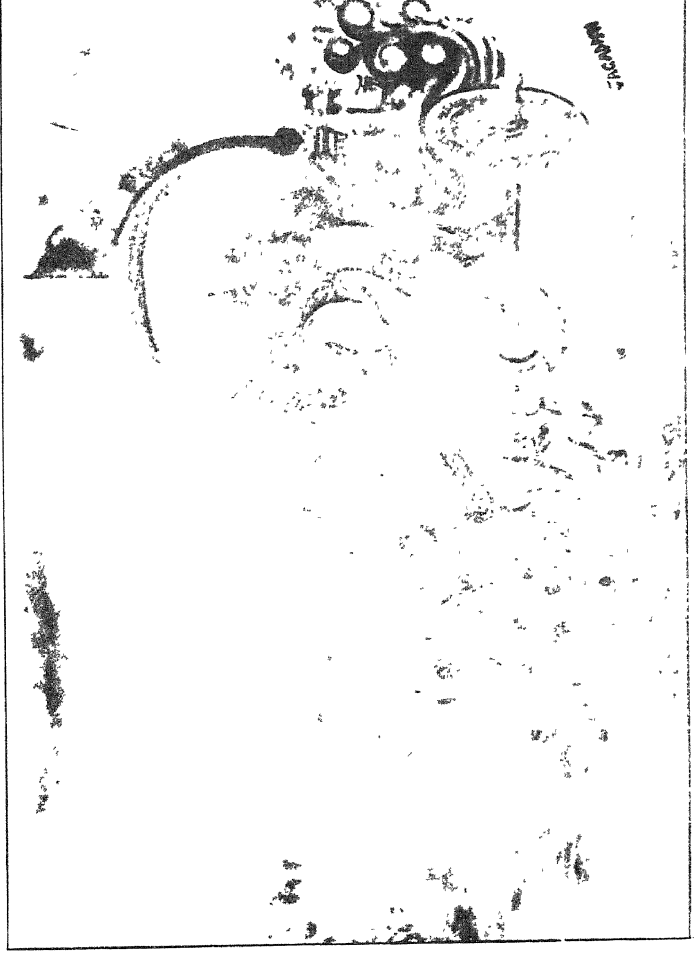

டிசம்பர், 1989

ஸரதா

விலை ரூ. 1/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்